

Cockerspanieli

jäsenlehti 1/2025

COCKERSPANIELIT RY

Cockerspanieli 1/2025

Puheenjohtajan terveiset	4
Päätoimittajien terveiset	5
Ensikertalaisina ulkomuodon jalostustarkastuksessa	6
Kennelliiton syventävä jalostuskurssi	9
Jalostustoimikunta tiedottaa	12
Kerhokauppa	14
Pääerikoisnäyttely	16
WDS Circuit Show	18
Geenitestissä Kajaanissa	20
In Memoriam	21
Kajaanin kokkeripäivä 9.11.2024	22
Cockerspanieleiden rally-tokomestari	25
Cockerileiri Virroilla	26
Uudet valiot ja In Memoriam -muistokirjoitukset, ohje	27
Koulutettavuus on metsästysspanielin tärkein ominaisuus	28
Open Show 2024	34
Cockerin luonne osa 2: Käyttäytymisen jalostustarkastus	36
Uudet pentuejäsenet	41
Oikaisu	41
Cockerspanielit ry:n trimmauskurssilla	42
Myytti – eli Läppiksen Elli vaan	44
Kun peti on tyhjä	49
Cockerspanielit ry:n toimintasuunnitelma	54
Toimikunnat	55
Vuoden cockerit 2024	59
Cocker Of The Year	60
Cocker Veteran Of The Year	66
Cocker Junior Of The Year	69
Cocker Puppy Of The Year	73
Cocker Breeder Of The Year	77
Vuoden agilitycockeri 2024	80
Vuoden MEJÄ-cockeri 2024	82
Vuoden metsästyscockeri 2024	84
Vuoden metsästyscockerikasvattaja 2024	89
Vuoden TOKO-cockeri 2024	90
Uusia valioita	91
Hallitus ja toimikunnat	94

Mediatiedot

JULKAISIJA: Cockerspanielit ry.
LEHDEN KOKO: B5
VASTAAVA TOIMITTAJA: Markku Korpi
PÄÄTOIMITTAJAT: Annika Kontturi-Salmi ja Mari Salminen
TAITTO: Ari Suramo
PAINOAIKKA: Sälekarin Kirjapaino Oy, Somero
LEVIKKI: n. 1 000 kpl
Lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa.

Toimitus pidättää oikeuden valita lehdessä julkaistavan aineiston sekä tarvittaessa muokata artikkeleita ja oikolukea ne.

Julkaistujen kirjoitusten osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen tai kirjoittajan lupaa on kielletty.

Aineisto toimitetaan sähköpostitse:
cockerspanielilehti@gmail.com

Huom! Kun lähetät materiaalia sähköpostiin, otsikoi viesti selkeästi niin, että otsikosta käy ilmi, mihin viesti liittyy.

AINEISTOVAATIMUKSET

Teksti

- Fontti Calibri 12
- Mieluiten .doc tai .rtf-muodossa.
- Tekstiin ei minkäänlaisia muotoiluja.
- Jos haluat jutustasi tietynnäköisen, laita mukaan taittomalli.
- Jos kopioit materiaalia (esim. tuloksia netistä, muistathan muokata tekstin valmiiksi).

Kuvat

- Digitaaliset kuvat mahdollisimman alkuperäisinä. Koko vähintään 1 MB.
- Internetsivuilla tai Facebookissa olevien kuvien laatu ei riitä painotuotteeseen.
- Ilmoitathan kaikkien kuvien yhteydessä kuvaajan nimen.
- Nimeä kuvat tunnistettaviksi (esimerkiksi koiran virallisella nimellä tai jutun nimen mukaan).
- Huolehdiathan siitä, että sinulla on käyttöoikeus lähettämääsi materiaaliin.

Aikataulu

Nro	Aineisto	Ilmestyy:
1/2025	1.2.	maaliskuussa
2/2025	1.5.	kesäkuussa
3/2025	1.8.	syyskuussa
4/2025	1.11.	joulukuussa

Ilmoitushinnat

Koko	Jäsenille
1/6 sivua (8 x 8 cm)	20 € (75 € /4 lehteä)
1/4 sivua (8 x 12 cm)	25 € (90 € /4 lehteä)
1/2 sivua (17 x 12 cm)	30 € (110 € /4 lehteä)
1/1 sivua (17 x 24 cm)	45 € (150 € /4 lehteä)

Ei-jäsenille
1/2 sivua 70 €
1/1 sivua 110 €

Valionarvo- ja in memoriam -ilmoitukset ovat jäsenille ilmaisia.

Ilmoitukset on maksettava ennen lähettämistä Cockerspanielit ry:n tilille FI71 1597 3000 1026 41 käyttäen viitettä 6800. Liitä maksukuitti tai maksupäivä ja arkistointitunnus ilmoituksen mukana.

COCKERSPANELIT RY

Puheenjohtajan terveiset

Tervehdys!

Siitä se taas alkoi. Yhdistyksen 45. toimintavuosi. Olisiko aihetta juhlaan?

Vuodenvaihte tuo erinäisiä asioita yhdistyksen toiminnassa tehtäväksi. Hallitus ja toimikunnat pitävät järjestäytymiskokouksensa ja näin saadaan homma taas kulkemaan eteenpäin.

Hallitus ja toimikunnat pitivät myöskin yhteisen Teams-tapahtuman jossa vaihdettiin ajatuksia mitä kummaltakin osapuolelta halutaan ja samalla eri toimikunnat saivat kertoa muille ajatuksistaan.

Vuosikokouskin on jo hyvässä valmistelussa ja ennakkotietona ajankohdaksi on ajateltu 26.3.2025, mutta tarkempi kokouskutsu tulee ajallaan sivuille.

Paljon tapahtumia, erikoisnäyttelyjäkin peräti kaksi kappaletta, joista pääerikoisnäyttely kesäkuussa Siuntiossa ja toinen Maailmanvoittaja-näyttelyn yhteydessä elokuussa Helsingin Messukeskuksessa. Näissä järjestelyissä tarvitaan paljon "talkoohenkeä" mukaan.

Kevään odotuksen tunnelmissa

Markku Korpi

Puheenjohtaja

Päätoimittajien terveiset

Hei cockeriväki!

Vuosi 2025 on lähtenyt käyntiin. Tuttuun tapaan esittelemme viime vuoden voitoikkaammat cockerspanielit. Uutuuteena on että olemme saaneet rally-tokomestarin, näyttely-, agility-, metsästys-, MEJÄ- ja tottelevaisuusvalioiden lisäksi. Lehdestä löytyvät myös luonnejuttu osa 2, kertomus Kajaanin cockeripäivistä, trimmikursseista ja Open showsta. Pitkästä aikaa on myös järjestetty jalostustarkastus. Jos olet kiinnostunut agilitystä, lue Myytin tarina matkasta agilityvalioksi. Lisäksi lehdestä löytyy paljon muitakin juttuja.

Annika ja Mari

Lehti kasassa. Nyt voi rentoutua!

Ensikertalaisina ulkomuodon jalostustarkastuksessa

Teksti: Lotta Äkkilä; kuvat: Lotta Äkkilä (s. 7) ja Mariann Korpi (s. 8)

Hyvinkäällä järjestettiin rodun open show'n yhteydessä 2.11.2024 ulkomuodon jalostustarkastus, jonne ilmoitin oman cockerspanielini Kuuran (*Copycock's Backyard Beauty*). Olin aiemminkin yrittänyt ilmoittaa Kuuraa sellaiseen, mutta syystä tai toisesta ne jäivät aina toteutumatta. Tällä kertaa saatuani paikan olin todella innoissani. Koska jalostustarkastus oli minulle täysin uusi ja vieras juttu, en ollut varma miten sellaiseen kuuluisi valmistautua. Valmistauduin siis samalla tavalla kuin koiranäyttelyynkin: pesin, föönasin ja trimmasin Kuuran. Pakkasin mukaan Kuuralle näyttelyhihnan, herkkuja, vettä ja vesikupin, karstan ja paperit. Itselleni taasen pakkasin mukaan avoimen mielen.

Ulkomuodon jalostustarkastuksessa asiantuntija vertaa koiraa rodun ihanneprofiiliin. Koirasta arvioidaan noin 80 erilaista kohtaa arvosanoin **I** (ihanne), **N** (normaali/hyväksytty), **E** (ei-toivottu) tai **H** (hylätty). Ei-toivotut tai hylätyt kohdat eivät automaattisesti ole este jalostuskäytölle, mutta ne on huomioitava koiran mahdollista kumppania valittaessa etteivät samat piirteet toistu. Hylätykään ei heti tarkoita huonoa asiaa – jos koiraa on tuotu tarkastuksessa, se hylätään, mutta jos ontuminen johtuu siitä, että juuri ennen liikkumista koiran tassuun pisti ötökkä, eihän tietenkään tästä syystä koiraa kannata jättää jalostuksesta pois. Jos koiraa hylätään vaikka sairaalloisen rakenteen vuoksi, on tilanne erilainen.

Jalostustarkastus merkataan hyväksytyksi, suoritukseksi, keskeytetyksi tai hylätyksi. Jos koiraa saa mistä tahansa kohdasta hylätyn arvosanan, tarkastus hylätään kokonaan. Hylätty jalostustarkastus voidaan uusia aikaisintaan puolen vuoden kuluttua, keskeytetty milloin tahansa. Ulkomuodon jalostustarkastukseen voi osallistua vähintään 18 kk:n ikäinen (yläikärajaa ei ole), asianmukaisesti rokotettu ja

tunnistusmerkitty koiraa, ja tarkastuksen arvostelu kirjataan julkisesti jalostustietojärjestelmään. Tulos on hyväksytty, mikäli koiraa läpäisee tarkastuksen ja rodulla on ihanneprofiili olemassa. Suoritettu tulos tarkoittaa, että koiraa läpäisee tarkastuksen, mutta rodulla ei ole olemassa ihanneprofiilia.

Itse jalostustarkastus muistuttaa hieman koiranäyttelytilannetta (koiraa arvostellaan pöydällä ja liikkuessa). Erona on se, että koirat eivät kilpaile toisiaan vastaan ja tarkastus kestää kauemmin kuin näyttelytilanne. Jalostustarkastus ei ole tarkoitettu vain jalostuskoirille, vaan ihan kaikille: jalostukseen kelpaamattomille, näyttelytähdille, tavallisille kotikoirille, muita harrastuksia harrastaville ja niin edelleen. Jos tarkastuksissa käy laajasti erilaisia koiria, saa rotuyhdistys paremmin kiinni rodun kokonaiskuvasta.

Kuuran arvosteli kasvattaja-ulkomuototuomari **Anett Finning**, ja heti pöydälle päästyään Kuura syöksi pyllä heiluen tervehtimään häntä. Anett oli Kuuran mielestä mielettömän ihana ihminen. Itseasiassa niinkin ihana, että Kuuraa oli hankalaa saada pysymään pöydällä seisten – siihen Anett totesikin, ettei Kuuran tarvitse seistä pönöttää koko ajan, kunhan suurinpiirtein malttaisi paikallaan pysyä. Ja totta, olisihan se muutenkin koiralta aika paljon vaadittu, jos sen pitäisi koko tarkastuksen ajan jaksaa seistä näyttelyasennossa, kun tarkastukseen kuitenkin kuluu aikaa.

Minut yllätti se, miten rento ja kiireetön tilanne oli. Jokainen koiranäyttelytähän harrastava ihminen tietää, ettei näyttelyissä tuomaria saa puhutella, ainoastaan vastata jos tuomari kysyy jotain. Koska tämä tilanne oli minulle vieras, en tiennyt pätkö sama homma nytkin ja aluksi pysyttelinkin hiljaa. Anett kuitenkin ystävällisesti kehoitti kysymään,

jos mieleeni tulisi missään vaiheessa mitään kysyttävää. Hän arvosteli ääneen ja näytti minulle konkreettisesti Kuuran luustosta kohtia ja selitti mitä ajatuksia kävi Kuuran kohdalla läpi. Kertoipa hän myös siitä, millainen jonkin kohdan kuuluisi cockerspanielilla olla ja millainen ei. Opin itsekin paljon uutta, ja erityisesti pidin siitä, kun Anett pohti ääneen ajatuksiaan Kuurasta. Oli mielenkiintoista kuulla mitä asiantuntija miettii koirastani. Mieleeni jäivät erityisesti tilanteet, joissa Anett jäi pitkäksi aikaa miettimään, miten hän arvostelisi jotkut kohdat. Muun muassa Kuuran silmien väriä hän ajan kanssa tuumi, päätyen lopulta mustien ja erittäin tumman ruskeiden silmien kohdalla jälkimaiseen.

Ulkomuodon jalostustarkastuksen arvioidaan kestävän noin 30 minuuttia yhden koiran kohdalla. Kuuran tapauksessa aikaa saatiin kulumaan peräti 1,5 t. Tähän syynä oli se, että Kuura oli ensimmäinen cockerspanieli, joka arvosteltiin uudistetulla ihanneprofiililla (uudistettu lokakuussa 2024) ja jotkin kohdat käytiin useampaan otteeseen läpi. Kuura arvosteltiin siis hyvin kokonaisvaltaisesti ja yksityiskohtaisesti.

Jalostustarkastukseen kuului myös paljon mittauksia. Kuuralta mitattiin säkäkorkeus, rungon pituus, rinnan ympärysmitta, eturaajojen korkeus, selän pituus ja kuonon pituus. Kuura myös punnittiin. Ihan hirveästi Kuura ei pitänyt siitä, että mitanauhaa pidettiin sen naaman päällä. Pohdinkin siinä, että kaikkeen olen kyllä Kuuraa totuttanut, mutten ikinä siihen että joku mittaisi sen nassua. Tässäkin kohdin Anett näytti minulle, minkälaisia tiettyjen mittasuhteiden kuuluisi cockerspanielilla olla. Ennen jalostustarkastukseen osallistumista perheenjäseneni oli kysynyt, että mitä siellä tarkastuksessa oikein tehdään. Hänelle vastasin hieman vitsaillen, että koiraa tutkitaan mittanauhalla, vatupassilla ja suurennuslasilla. Vähän sellaiselta jalostustarkastus tuntuikin, Kuura tutkittiin hyvin tarkasti nenästä hännänpäähän.

Loppujen lopuksi koiraa saa kokonaisarvostelusta arvosanan, joka oli Kuuralle ”erittäin hyvä”. Anett löysi Kuurasta paljon ihanne- ja hyväksytty-arvosanan piirteitä, mutta myös joitakin ei-toivottavia, joihin lukeutuivat mm. kevyt luusto, kapea kuono ja lyhyet olkavarret. Tunnistin Kuuran arvostelusta, nämä samat huomiot ovat toistuneet koiranäyttelyissäkin. Hyvin oli siis Kuuramainen arvostelu kaiken kaikkiaan. Kuura oli edustavampi seistessään kuin liikkuessaan, ja kehuinpa sitä jopa lihaksikaaksikin.

Jälkeenpäin kerroin sosiaalisessa mediassa, että olin tällaiseen Kuuran kanssa osallistunut. Eräs cockerspanielin omistaja tuli kertomaan minulle harkinneensa koiransa ilmoittamista samaiseen jalostustarkastukseen, mutta jätti sen tekemättä, koska ajatteli tarkastukseen olevan kauhea tunku. Arvatkaa mitä – Kuura oli koko päivän ainoa jalostustarkastukseen osallistunut! Seuraavalla viikolla järjestettiin toinen jalostustarkastus Kajaanissa ja se olikin mennyt täyteen, mutta yllätyin kovasti,

että Hyvinkäällä Kuura oli ainoa. Aika paljon ihmiset ovat kyselleet näiden jalostustarkastusten perään, olikohan edellinen viimeksi järjestetty vuonna 2018, ja siksi minua hämmensikin, miksi osallistujia ei sen enempää ollut. Olen kuitenkin ymmärtänyt että kiinnostusta on. Se olikin yksi syy, miksi halusin nyt lehteen kirjoittaa kokemuksestani; ehkä ihmiset kiinnostuisivat ja innostuisivat ilmoittamaan koiriaansa tällaisiin. Ja aina kannattaa ilmoittaa vaikkei mahtuisikaan mukaan, sehän kertoo yhdistykselle vain siitä, että tällaisille on kysyntää ja että tällaisia kannattaa järjestää!

Olen harrastanut koiranäyttelyitä 15 vuotta, ja kun vertaan näitä kahta – ulkomuodon jalostustarkastusta ja näyttelyä – keskenään, löydän molemmista hyviä ja huonoja puolia. Jalostustarkastus on lähtökohtaisesti halvempi (n. 20–30 €) kuin näyttely (alkaen 35 €), varsinkin jäsenille. Jalostustarkastuksessa ei verrata koiria toisiinsa eikä kisata toisiaan vastaan, joten se voi olla näyttelytilanteita jännittävälle ohjaajalle mukavampi tapahtuma. Jalostustarkastuksessa koira arvioidaan yksityiskohtaisesti, pitkästi ja kokonaisvaltaisesti; näyttelyissä voi ikävimmillään saada vain neutraalin, mitäänsanomattoman muutaman lauseen arvostelun, joka ei kerro koirasta juuri mitään (pitkään koiranäyttelyitä harrastaneille on varmasti tällaisia tapauksia tullut vastaan). Toisaalta jalostustarkastus kestää pidempään yhden koiran kohdalla (noin 30 min) kuin näyttelytilanne (noin muutama minuutti). Koiranäyttelyiden plussapuolena ovat vastaavasti tittelit, sertit ja muut voitot, joita ei jalostustarkastuksissa jaeta. Jalostustarkastuksia järjestetään myös huomattavasti vähemmän mitä näyttelyitä, ja helpompaa on löytää jokin näyttely minne koiransa ilmoittaa, kuin yrittää löytää sopivan matkan päästä omiin aikatauluihin sopiva jalostustarkastus, jonne vielä mahtuu ilmoittautumaan.

Jalostustarkastuksia ollaan kuuleman mukaan järjestämässä lisää, niistä ilmoituksia voi seurata rotuyhdistyksen netti- ja Facebook-sivuilta. Suosittelem ehdottomasti osallistumaan tällaiseen, jos mahdollisuus tulee, tämä oli nimittäin erittäin mielenkiintoinen kokemus! Henkilökohtaisesti koen saaneeni itse paremmin irti tällaisesta arvostelusta kuin yhdestäkään koiranäyttelyssä saadusta vastaavasta, juurikin sen vuoksi, että tämä arvostelu oli pidempi ja kertoi koirastani enemmän.

Kiitos siis jalostustoimikunnalle ja rotuyhdistykselle! Ja näin myös erikseen valtavan iso kiitos open show:ssa talkoolaisille ulkona, jotka auttoivat minua lähtemään liikkeelle, kun yllättävä lumisade saikin autoni hankeen jumiin.

Toivottavasti näemme lisää cockerspanieleita jatkossa jalostustarkastuksissa! •

— Lotta Äkkilä & Kuura

Kennelliiton syventävä jalostuskurssi 2.-3.11.2024

Teksti: Minna Kinnunen

Jalostustoimikunnan jäseniä osallistui etänä 2.–3.11.2024 pidetylle syventävälle jalostuskurssille. Viikonloppuun oli mahduttu paljon ajan-kohtaista asiaa. Vuonna 2025 tulee monia muutoksia liittyen koiranpitoon ja kasvatukseen. Osa muutoksista on Suomen Kennelliiton hallitsemia (esim. muutokset rekisteröintiohjeeseen), osa on taas säädetty ihan lakipykälillä ja asetuksilla (esim. eläinten hyvinvointilaki ja sen asetukset sekä EU-tason lakiesitys). Osa asioista on vielä lausuntokierroksella, eikä niiden voimaantulosta tai tarkoista sanamuodoista ole vielä päätöksiä, siksi emme tee tästä viikonlopusta sanatarkkaa referaattia, vaan nostamme esiin vain muutamia asioita, joihin jatkossa tulee kiinnittää huomiota ja seurata tiedotusta niiden tiimoilta.

Lauantain ensimmäisen puheenvuoron käytti Kennelliiton jalostustieteellisen toimikunnan puheenjohtaja, Kennelliiton hallituksen jäsen **Kirsi Sainio**. Hän kertoi koirarekisteriohjeeseen tulevista muutoksista.

- Alkuun hän halusi painottaa, että terveysasioiden ohella Kennelliitto haluaa painottaa koirien luonteisiin ja käyttäytymiseen liittyviä asioita, koska koirien käytösongelmat ovat lisääntyneet rodusta riippumatta.

- EJ-rekisteri poistuu ja sen tulee korvaamaan ER-rekisteri.

- FIRR-rekisteriin merkataan Kennelliiton hyväksymät roturisteytysjälkeläiset. Roturisteytyspennut rekisteröidään emän rodun alle. Ne saavat osallistua kokeisiin, kilpailuihin sekä kansallisiin näyttelyihin. FIRR-rekisteriin merkitty koira voidaan siirtää myöhemmin ER-rekisteriin.

- Uroksen jalostuskäytön alaikäraja on kaikilla roduilla 12 kk (tai jos PEVISA vaatii, korkeampi). Nartun jalostuskäytön alaikäraja on 18 kk (tai enemmän, mikäli se on PEVISAssa sanottu).

- Jalostuskielto nartun osalta: näitä ehtoja tiukennetaan ja aikarajoja pidennetään eli nämä

kannattaa katsoa Kennelliiton rekisteröintiohjeesta, jossa ne on tarkoin määritelty. Narttu voidaan asettaa joko tilapäiseen tai pysyvään jalostuskieltoon esim. nartun iän, liian tiheän pennutuksen tai liian monen pentueen vuoksi. Mikäli narttu asetetaan jalostuskieltoon, sitä ei siis voi edes astuttaa kiellon voimassaoloaikana.

- Kennelliittovoimasettaa koirantaisen jälkeläiset pysyvään jalostuskieltoon myös terveystulosten perusteella. Jos koira on saanut virallisissa terveystutkimuksissa asteikon huonoimman tuloksen (kyynärniveldysplasia, lonkkaniveldysplasia, polvilumpioluusaatio, spondyloosi ja 1.1.2025 alkaen kyynärnivelen inkongruenssi ja olkanivelen osteokondroosi), se asetetaan jalostuskieltoon ja syy näkyy koiran tiedoissa.

- Tässä kohtaa mainittiin myös pysyvän jalostuskiellon mahdollisesta asettamisesta VA4:n, IDD3:n, vakavien silmämuutosten, epilepsian, allergian tai atopian vuoksi. Näiden sairauksien osalta ei ole vielä tehty päätöksiä, vaan Kennelliitto haluaa odottaa miten nämä on kirjattu eläinten hyvinvointilain tuleviin asetuksiin.

Ruokaviraston Eläinten hyvinvoinnin ja tunnistamisen yksikön erityisasiantuntija **Sanna Varjus** kertoi koirien jalostusta koskevasta lainsäädännöstä.

- Suomessa on jo olemassa voimaan tullut uudistunut laki eläinten hyvinvoinnista, tähän on tulossa asetuksia kenties jo vuonna 2025, viimeistään vuonna 2026.

- Tulossa on myös EU-tason laki, esitys on luonnos ja on nyt lausuntokierroksella, joten sen tarkkaa voimaantuloa ei voi vielä sanoa. Lain voimaantulo vienee arvioiden mukaan ehkä vuoden tai kaksi. Laki tulee muuttamaan monia toimintatapoja, siihen tulee paljon säädöksiä ja sen noudattamista tullaan jotenkin kontrolloimaan, siksi siihen on luvattu yleisellä EU-tasolla

asetuksesta riippuen kahden, jopa kahdeksan vuoden siirtymäaikoja.

- Eläinlääkärit tullaan velvoittamaan kirjamaan Ruokaviraston koirarekisteriin tiedon siitä, jos koirassa todetaan joku jalostuksen estävä terveysongelma (nämä tullaan myöhemmin määrittelemään tarkemmin). Silloin koira merkitään Ruokaviraston rekisterissä jalostuskieltoon. Tämä jalostuskieltorekisteri tulee julkiseksi myöhemmin. Jatkossa (päivämäärä avoin) tullaan myös vaatimaan, että kasvattaja antaa pennunostajille todistuksen siitä, että pentu on jo ennen luovutusta rekisteröity Ruokaviraston rekisteriin.

- EU-laki tulisi koskemaan koirien kasvattajia, ei yksittäisten koirien omistajia. Lakiin sisällytetään asetuksia liittyen koirien pitopaikkaan, hyvinvointiin ja jalostukseen. Siinä tullaan antamaan eri ohjeet niille kenellä on kolme tai vähemmän pentuetta kuin niille, kenellä on viisi tai enemmän pentuetta. Myös jalostusnarttujen lukumäärä (alustavasti ajateltu viisi tai yli) tulee vaikuttamaan siihen, mitä tulee huomioida. Yleisenä kaikkia rotuja koskevana muutoksina mainittiin mm. seuraavia asioita: typistettyjä koiria ei enää saa tuoda EU-alueelle, ”ääriytyypit” (määritellään myöhemmin tarkemmin, mitä ne ovat) eivät saa osallistua näyttelyihin, pennun mukaan on annettava kirjalliset hoito-ohjeet, pentuja ei saa luovuttaa alle kahdeksan viikon ikäisinä. Ainakin isompiin kenneleihin (yli viisi pentuetta per vuosi) tullaan tekemään virallinen tarkastuskäynti kerran vuodessa. Ja nämä listat tarkistetuista paikoista tulevat julkisiksi.

Eläinlääkäri, Kennelliiton jalostustieteellisen toimikunnan jäsen, kasvattaja **Nina Mahlanen** puhui kasvattajan ja uroksen omistajan vastuista jalostuskäytössä. Alkuun hän tiedotti, että leptospiroositapauksia on jo havaittu Keski-Suomen korkeudella ja ihan suomalaisilla koirilla. Hän halusi mainita tämän, koska kyseessä on zoonoosi ja siihen on olemassa rokote. Yleisellä tasolla hän oli huolissaan lisääntyneistä terveysongelmista, joita ei rekisteröidä mihinkään, minkä seurauksena sairaita koiria käytetään jalostukseen. Hän mainitsi, että mm. allergiat, atopiat, monet autoimmuunisairaudet, iho-ongelmat, epilepsia ja suun ongelmat ovat tällaisia perinnöllisen altti-

den omaavia sairauksia. Nämä sairaudet haittaavat usein todella paljon koiran arkielämää, esim. säännöllisen lääkityksen, erityisruokavalion tms. vuoksi. Hän peräänkuulutti kasvattajien vastuuta nartun valinnassa jalostukseen. Myös uroksen omistajien tulisi avoimen rehellisesti kertoa, mikäli uroksella on jotain sairauksia, jotka eivät näy esim. jalostustietojärjestelmässä. Hänen mielestään suurin asiakasryhmä tällä hetkellä on rodusta riippumatta koirat, jotka kärsivät ihosairauksista tai suun ongelmista. Ja missään nimessä varsinkaan operoituja yksilöitä ei tule käyttää jalostukseen. Kasvattajia hän kehotti tutustumaan mm. *dogwellnet.com*-sivustoon, joka jakaa tietoa maailmanlaajuisesti koirien terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi. Hän myös kertoi, että rotujärjestöillä on mahdollisuus saada Agrian rotuprofiileihin käyttöoikeus. Nämä rotuprofiilit sisältävät tilastoja Agriassa vakuutettujen koirien yleisimmistä sairauksista, tapaturmista ja kuolinsyistä. Tilastot on laadittu Ruotsin Agrian vakuustietokannasta.

Tuotekehitysjohtaja **Juha Tenhunen** kertoi uudistuvasta Omakoira-palvelusta. Kennelliiton tavoite on edelleen lisätä sähköistä asiointia ja Omakoira-palvelua kehitetään koko ajan sen mukaisesti. Jatkossa myös Kennelliittoon kuulumatomat ei-jäsenet voivat käyttää Omakoira-palvelun palveluja. Ei-jäsenten palvelut hinnoitellaan eri tavalla kuin jäsenten palvelut.

Wisdom Panel Senior Scientist **Jonas Donner** kertoi geenitestien hyväksikäytöstä koirien jalostuksessa. Alkuun hän muistutti, että Wisdom Panel on alkujaan suomalainen innovaatio, joka on sittemmin myyty jenkkiomistukseen. Nyt geenitestien avulla voidaan määrittää DNA-tunisteita (polveutumisen), perinnöllisten sairauksien kantajia ja lukuisia perinnöllisiä ominaisuuksia (esim. värit, töpöhäntäisyys). Nyt pystytään tutkimaan yli 500:tä sairausgeeniä. Osa näistä geenivirheistä on rotukohtaisia, osa taas ”kaikille roduille yhteisiä”. Yli puolet testatuista koirista kantaa yhteen tai useampaan sairauteen yhdistettyä geenivirhettä. Tässä muutamia yleisimpiä löydöksiä rodusta riippumatta: CDDY 11.9 % tutkituista koirista, DM 7.8 %, prcd-PRA 2.9%. Geenitesteistä on suunnaton apu, jos suunnitellaan roturisteytysprojekteja. Rodusta riippuen osa näistä geenitestituloksista näkyy jo jalostustietokannassa.

Sunnuntaipäivän aloitti Käyttäytymisen jalostus -työryhmän puheenjohtaja, eläintenhoidon opettaja **Piritta ”Pipa” Pärssinen**. Hän puhui luonnetestauksista ja käyttäytymisen jalostustarkastuksista. Hänen mielestään ns. pentutestien ennustavuus on aika huono, mm. siksi, että ympäristön vaikutus koiran kasvuun ja kehitykseen on suuri. Pentutesteistä paras ennustettavuus on aggressiivisuudella ja alistuneisuudella. Luonnetestit ovat joko ennustavia tai kuvailevia testejä. Hän halusi nostaa käyttäytymisen jalostustarkastuksen arvostusta jalostuksen apuvälineenä. Siinä testataan ominaisuuksia, joita koira kohtaa arkielämässä, mm. reagointi vieraisiin ihmisiin ja reagointi vieraisiin koiriin, sekä testataan alusta-arkuutta ja ääniarkuutta. Jos koira ei läpäise käyttäytymisen jalostustarkastusta, sillä tulee olemaan ongelmia selvitä ihan jokapäiväisistä arjen asioista, ja hänen mielestään sellaista koiraa ei tule käyttää jalostukseen.

Kennelliiton järjestöosaston päällikkö **Kaisa Gold** antoi ohjeita liittyen PEVISAn ja JTO:n (jalostuksen tavoiteohjelma) laadintaan ja päivittämiseen. Yleisellä tasolla JTO:t ovat jo liian raskaita ja monisivuisia. Hän toivoi, että niitä tiivistetään ja lyhennetään. Esim. rodun historia tai rodun Suomeen tulo-osuudet ovat monilla roduilla liian pitkät. PEVISAA mietittäessä hän korosti, ettei sinne kannata nostaa kaikkia rodussa ilmenneitä sairauksia, vaan vain ne, jotka ovat rodun jalostuksen kannalta merkityksellisiä.

Tietokirjailija, eläintenkouluttaja, Kennelliiton jalostustieteellisen toimikunnan jäsen **Tuire Kaimio** kertoi käyttäytymisen jalostamisesta. Hänen mielestään luotettavaan ennustettavuuteen ei päästä vain emän tai isän luonteen testaamisella, vaan tarvittaisiin tietoa myös vanhempien sisarista ja esivanhemmista. Perinnöllisyyden lisäksi koirien luonnetta muokkaa ympäristö ja sitä kautta myös epinogeneettinen perinnöllisyys. Epinogeneettistä perimää siirtyy mm. emän toimintamallien kautta (esim. sisäsiisteys) ja kasvuympäristön vaikutuksesta. Jalostuksessa tulisi painottaa niitä luonteenominaisuuksia, joita siltä rodulta odotetaan, mitä ominaisuuksia pidetään tärkeänä sille rodulle (käyttökoirat vs. seurakoirat). Hän otti esille myös rotumäärittelyn mukauttamisen nykypäivän tarpeita vastaavaksi, esim. jos koiraa on ennen käytetty haukkuvana paimenkoirana ja nykyään se on seurakoiraro-

tu, joka asuu kaupunkiympäristössä, pitäisikö haukkumista ”ajaa alas” eikä ainakaan vahvistaa jalostusvalinnoilla? Useissa tutkimuksissa on todettu, että arkuus ja rohkeus periytyvät vahvasti rodusta riippumatta. Smart Dog -testit mittaavat impulsiivisuutta, itsehillintää, muistia, eleiden ymmärtämiskykyä ja ongelmanratkaisukykyä, kun taas monet muut testit mittaavat enemmän koiran arkielämää. Luonteenpiirteiden ja luonneongelmien kartoittamiseksi hän kehotti kasvattajia ja rotuyhdistyksiä tekemään luonnekyselyitä. Kysymyksissä ei tulisi olla subjektiivista arviointia ”onko koira arka?, onko koira vihainen?” -tyylillä, vaan kysymykset kannattaa esittää tyyliin: ”miten koira reagoi kun..., miten suhtautuu vieraisiin koiriin..., miten koira antaa leikata kynnet” jne. eli vastaaja joutuu kuvailemaan tilanteita. Yleisellä tasolla hän painotti kasvattajan roolia luonteen kehityksen tukijana ja tiettyjen ikäkausien vaikutusta pennun kehityksessä.

Eläinlääkäri **Marja Hassi** puhui hammashoidoista ja hammasongelmista. Työssään hän on huomannut, että hampaiden ja suun hoitoa laiminlyödään. Hänen kokemuksensa perusteella 80 % asiakkaista kärsii ientulehduksesta ja/tai paradontiitista, 10 %:lta löytyy murtunut hammas ja 50 %:lla on hampaissa pintamurtumia. Kasvuikäisen pennun purentaongelmiin tulisi suhtautua vakavasti, mm. sisäänpäin/kitalakeen painavat kulmahampaat aiheuttavat kipua, jonka tuottaminen koiralle on vastoin hyvinvointilakia. Purentavirheet voivat aiheuttaa myös tulehdustilan suuhun. Hänen mielestään vakavat purentaviat pitäisi korjata aina jollain tavalla (hampaanpoisto, hionta tms.). Myös murtunut/katkennut maitohammas tulisi aina poistaa. Hän suositteli vahvasti hammasröntgenin ottamista aina ennen hammaskiven poistoa, vasta röntgen kertoo suun todellisen tilan. Hänen mielestään koirat tulisi käyttää kerran vuodessa eläinlääkärillä hammastarkastuksessa. Jalostusvalinnoilla voidaan myös vaikuttaa ennaltaehkäisevästi hammasongelmiin esimerkiksi huomioimalla kapea alaleuka. ●

Jalostustoimikunta tiedottaa

Yhteenvedot luonne- ja käyttäytymiskyselyn sekä selkäkyselyn tuloksista

Tulokset on kokonaisuudessaan nähtävillä cockerspanielit ry:n verkkosivulla, jalostustoimikunta tiedottaa -sivulla.

Cockerspanieleiden jalostustoimikunta teki vuonna 2024 luonne- ja käyttäytymiskyselyn cockerspanieleiden omistajille. Vastauksia kyselyyn tuli 1 661 kappaletta. Tarkoituksena on järjestää mm. kasvattajailta aiheeseen liittyen.

- ♦ Vastauksissa oli 53,8 % kirjavia ja 46,2 % yksivärisiä cockerspanieleita.
- ♦ Narttuja 40,7 %, uroksia 38,4 %, steriloituja narttuja 12,4 % ja kastroituja uroksia 8,5 %
- ♦ Näyttelylinjaisia 80,3 %, käyttölinjaisia 6,2 %, sekalinjaisia 6,9 %; vastanneista 6,6% ei tiennyt, mitä linjaa koira edustaa.
- ♦ 87,2 % koirista oli edelleen elossa ja 12,8 % menehtyneitä. Vanhin vastaus oli annettu koirasta, joka oli syntynyt 1975 ja nuorin 2024 syntyneestä koirasta.
- ♦ Yli 93 % vastanneista oli tyytyväisiä koiransa luonteeseen. Vajaa 7 % vastanneista ei ollut tyytyväisiä koiransa luonteeseen.
- ♦ Kysymykseen "Esiintyykö koirallasi toistuvasti elämää hankaloittavaa käytöstä" tuli 1 510 vastausta. 51,1 %:lla vastanneista ei ollut ongelmaa.

Toistuvasti elämää hankaloittavaa käytöstä:

- ♦ Remmirähjäämistä 16,3 %
- ♦ Eroahdistusta 15 %
- ♦ Levottomuutta 11,7 %
- ♦ Arvaamattomuutta/ aggressiivisuutta 9,9 %
- ♦ Arkuus/ pelko (ei äänistä johtuvaa) 9,5 %
- ♦ Ääniarkuus 6,1 %
- ♦ Sisäsiisteysongelma 4,5 %
- ♦ Stereotyyppistä käyttäytymistä eli pakonomaisia käytösmaalleja (esim. hännän, valojen, varjojen ja lehtien jahtaaminen tai pakonomainen vahtaaminen, ympäri pyöriminen jne.) 4,5 %
- ♦ Yliseksuaalisuus uroksilla 2,2 %
- ♦ Muita ongelmia 2,3 %

Jalostustoimikunta teki selkäkyselyn cockerspanieleiden omistajille syksyllä 2024, kysely oli auki vuoden 2024 loppuun asti. Kyselyyn tuli yhteensä 568 vastausta.

- ♦ Narttujen osuus 63,6% ja urosten osuus 36,4,%
- ♦ Näyttelylinjaisia 87,1% ja käyttö- ja sekalinjaisia 12,9%
- ♦ Yksivärisiä 51,9% ja kirjavia 48,1%

Kyselyn tarkoituksena oli kartoittaa omistajien kokemuksia koiriensa kliinisestä selkäterveydestä ja niistä ongelmista, joihin on mahdollisesti tarvittu hoitoa ja/tai lääkitystä.

- ♦ 83,8% vastasi, että koiran selkä ei ole heidän mielestään oireillut ja 16,2 % vastasi selän oireilleen.
- ♦ Kyselyn otannan perusteella oireilleissa ei ollut merkittäviä eroja sukupuolen, linjan tai värin mukaan.

Oireilleita koiria oli eläinlääkärin toimesta joko/tai/sekä lääkitty, operoitu tai lopetettu.

- ♦ Oireilleista koirista noin joka toinen oli saanut lääkitystä
- ♦ Kuusi koiraa oli operoitu
- ♦ Lopetettuja koiria selkäoireiden takia oli ollut 17 kpl, keski-ikä 8 vuotta.
- ♦ Lopetuksen syinä olivat halvaantumisen, välilevytyrä, spondyloosi.

Muita hoitomuotoja oireilleilla koirilla ovat olleet hieronta ja fysikaalinen.

Hierontaa ja fysikaalisia hoitoja on käytetty myös oireettomilla koirilla ennaltaehkäisevästi.

Kyselyyn vastanneista 28,5 %:lla oli virallisesti otettu laajat selkäkuvat.

IDD-tuloksia oli 137 koiralta, joista 72,5 % oli joko tuloksella 0 tai 1. tuloksella 2 oli 15,3 % ja tuloksella 3 oli 12,4 %.

Vapaissa kommenteissa (86 vastaajaa) pidettiin tärkeänä jalostuskoirien selkäkuvaamista ja sitä, että selkäterveyttä kartoitetaan kyselyillä.

Kasvattaja, ilmoita pentujen uudet omistajat Cockerspanielit ry:n jäseniksi!

Tämä mahdollisuus on vain kasvattajilla, jotka ilmoittavat uudet omistajat rotujärjestön verkkosivuilta löytyvällä lomakkeella.

Jäsenmaksu on 10 euroa/uusi jäsen (kasvattaja maksaa). Jäsenyys on voimassa 12 kuukautta liittymisestä ja jatkuu sen jälkeen toistaiseksi voimassa olevana normaalilla jäsenmaksuhinnalla.

Muistathan hyödyntää mahdollisuuden lisätä geenitestitulokset Kennelliiton jalostustietojärjestelmään!

Vanhempia geenitestituloksia on mahdollista saada pentueen rekisteröinnin yhteydessä lisättyä jalostustietojärjestelmään. Käy ensin hakemassa Omakoiran kautta terveyslähetteet ja liitä geenitestitulos Omakoirassa pentueen rekisteröinnin liitteenä. TAI lähetä se sähköpostitse osoitteeseen rekisterointi@kennelliitto.fi ja mainitse Omakoiran pentuenumero viestikentässä.

KERHOKAUPPA

Kevään 2025 uutuuksia.
Tilaukset:
kerhokauppa@gmail.com

Termomuki 26 €

Laadukas ja tyylikäs muki
pitää juomasi kuumana koko
päivän. Hyvä ja tiivis lukitus!

Sateenvarjo 24 €

Iso sateenvarjo
pitää sekä sinut
että koirasi
kuivana vuoroa
odotellessa.

Reppu 59 €

Muodikas ja laadukas
reppu niin harrastukseen
kuin muihinkin menoihin.
Repassa on perinteiset
olkaimet sekä vahvat
kantokahvat.

Pipo 20 €

Lämmin pipo suojaa
ja lämmittää korvasi
tuulella ja tuiskussa.

Cockerspanielit ry PÄÄERIKOISNÄYTTELY

SIJAINTI: Hotelli Siuntio (Lepopirtintie 80, 02570 SIUNTIO)

Mukana myös pennut: 5-7 kk & 7-9 kk ja jälkeläisluokat.

Tuomarit ovat varalla toisilleen.

7.6.2025

Sill Birkenshaw
GILCAR

Iso-Britannia

- Nartut
- ROP-pentu
- ROP-juniori
- ROP-veteraani
- ROP-jälkeläisluokka

Jane Mitchell
GLOWHILL

Iso-Britannia

- Urokset
- ROP
- ROP-kasvattaja

ILMOITTAUTUMISET:

- 31.3. menn. 37 €, saman om. 2. jne. koira 32 €, pennut & veteraanit 25 €, yli 10-vuotiaat veteraanit ilmaiseksi
- 1.5. menn. 37 €, saman om. 2. jne. koira 32 €, pennut & veteraanit 30 €, yli 10-vuotiaat veteraanit ilmaiseksi
- 2.-18.5. välisenä aikana kaikki luokat 50 €
- Kasvattaja- ja jälkeläisluokat veloituksetta

www.showlink.fi > Ilmoittaudu näyttelyyn

Tiedustelut: nayttelyt@cockerspanielit.fi

Lämpimästi tervetuloa!

TUOMARIESITTELY

Olen harrastanut cockereita lapsuudesta asti, kun äitini perusti Glowhill kennelin 60-luvulla. 80-luvun puolivälin tienoilla otin Glowhill kennelin haltuuni ja olen menestyksekkäästi kasvattanut ja omistanut neljä Iso-Britannian näyttelyvaliota: Rob Roy, Scrumpy Jack, Pistol Pete ja viimeisimpänä Silver Spur. Olemme kasvattaneet ja omistaneet vuosien varrella myös useita jalostusvalioita. Saatuani SERT-tason arvostelu-oikeudet olen arvostellut useissa maissa, Australiassa, Belgiassa, Ruotsissa, Irlannissa ja jakanut serttejä Isossa-Britanniassa useissa näyttelyissä, myös rotuyhdistyksen päänäyttelyssä.

Glowhill Sweet Magnolia

JANE MITCHELL *kennel*
GLOWHILL

Minulla on kunnia olla arvostelemassa cockereita vuoden 2026 Cruftsissa. Odotan innolla saapumista Suomeen ystäväni ja tuomarikollegani kanssa kesäkuussa.

ISO-BRITANNIA

7.8.2025

TUOMARI
JUDGE

Diane Steward-Ritchie
IRELAND GWENDARIFF

PENNUKUT - PUPPIES

- Pienet pennut - Minor puppies: 5-7 kk/months
- Pennut - Puppies: 7-9 kk/months

SIJAINTI - LOCATION: Helsingin messukeskus
(Address: Messuaukio 1, 00520 Helsinki)

Entry by	5.5.	6.5.-16.6.	17.6.-30.6.	1.7.-9.7.
1st dog	62 €	75 €	85 €	95 €
2nd etc. dog (same owner)	62 €	62 €	62 €	62 €
Minor puppies & puppies	40 €	50 €	60 €	70 €
Brace class	20 €	20 €	20 €	20 €
Breeder's class	20 €	20 €	20 €	20 €
Progeny class	20 €	20 €	20 €	20 €
Pass for dog	20 €	20 €	20 €	20 €

www.showlink.fi > online entry

Tiedustelut - Enquiries: nayttelyt@cockerspanielit.fi

Tervetuloa! - Welcome!

Koiraharrastus on ollut osa elämäni syntymästäni lähtien. Vanhempani kävivät koiranäyttelyissä punaisten irlanninsettereiden kanssa ja minä olin tietenkin mukana. Aloitin kilpailemisen 8-vuotiaana lapsi ja koira -kilpailussa. Meillä oli alkuun irlanninsettereiden lisäksi myös cockerspanieleita. Ammattini puolesta olen myös hyvin kiinnostunut työkoirista, kuten monikäyttöisestä saksanpaimenkoirasta, belgianpaimenkoira malinoisista ja käyttölinjaisesta labradorinnoutajasta. Voisi varmaan sanoa, että elämässäni koirat ovat aina olleet keskiössä. Olen kouluttanut saksanpaimenkoiria eri lajeihin yli 30 vuoden ajan, esim. tottelevaisuuteen, agilityyn ja jäljestykseen.

DIANE STEWARD-RITCHIE

Näytteilleasettajana ja kasvattajana olen voittanut yli 300 sertiä Englannissa ja saman verran vara-sertejä. Koirani on ollut Vuoden Näyttelykoira kotimaassani Irlannissa. Englannissa olen ollut Vuoden Kasvattaja kaikista roduista vuosina 2021 ja 2022, sekä punaisten irlanninsettereiden Vuoden Kasvattaja 17 kertaa. Olen arvostellut useimmissa Euroopan maissa ja Skandinaviassa säännöllisesti sekä lisäksi Australiassa, Pakistanissa ja Etelä-Afrikassa. Olen FCI:n hyväksymä tuomari useille roturyhmille ja Englannin Kuninkaallisen Kennel Clubin hyväksymä tuomari 26 rodulle. Olen todella otettu kutsusta Maailman Voittaja 2025 -näyttelyyn ja odotan tapahtumaa suurella innolla.

IRLANTI

Geenitestissä Kajaanissa

Kuvat: Satu Utrainen

Jalostustoimikunta järjesti virallisen geenitestien ottotilaisuuden Kajaanin Kv-näyttelyn yhteydessä. Tilaisuudessa otettiin testit kuudelta cocker-spanielilta.

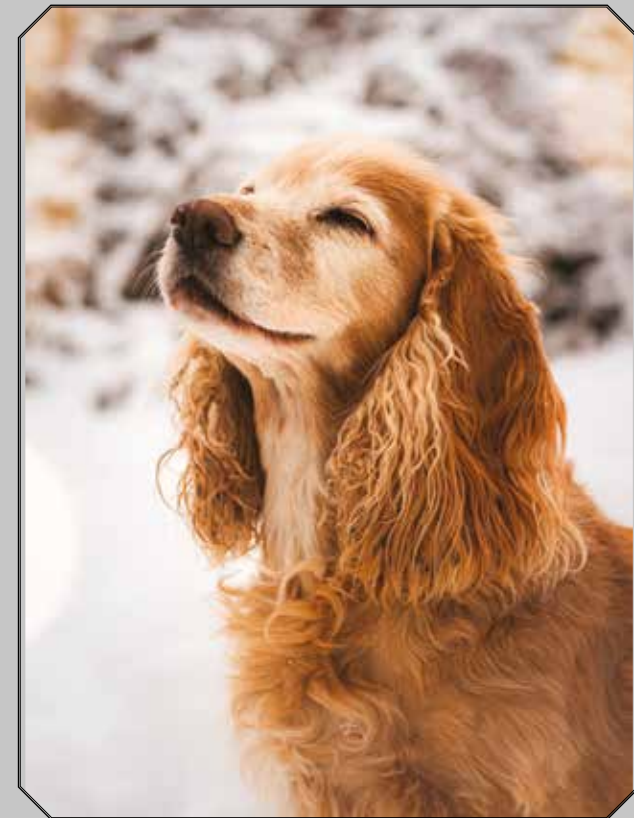
Cockeri Totoro ja omistaja Susanna Pikkarainen

Alla poskiharjanäytettä antamassa *Lepänojan Good Lover Juulia Lillisen* kanssa. Näytteet otti ja mikrosirut tarkasti näyttelyn eläinlääkäri *Elina Lehtomäki*. Taustalla vuoroaan odottaa *Tiia Tamlander*.

In memoriam

FI AVA, FI AVA-H
Frosty Morning's Malena "Judy"
9.8.2009—21.12.2024

Rakas perheemme jäsen, aina ystävällinen pentujen leikittäjä ja kaikkien kaveri, monipuolinen elämäniloinen harrastuskoira Judy on poissa 15 v, 4 kk ja 12 päivän ikäisenä. Vaikka elimme päivä kerrallaan, tuli lähtö silti järkytyksenä koko perheelle.

Ikuisesti muistaen ja syvästi kaivaten.

Kiitos Judy kaikesta.

*Kasv. Nina Mahlanen ja Jutta Kaartinen
om. Marjut Saarainen*

Kuva: Elias Sahlberg

Kajjaanin Kokkeripäivä 9.11.24

Jalostustoimikunnan yksi tärkeimmistä tehtävistä on jakaa tietoa rodusta. Viime vuosina rodun pariin on tullut useita uusia kasvattajia ja harrastajia. Pohdittaessa kuinka roduntuntemusta voisi jakaa, alkoi kentältä kuulua toiveita "Hands On"-päivän

uusimisesta. Hands On-päivä pidettiin Sallossa keväällä -23. Kun puhuin asiasta ääneen ja sain tuekseni pari innokasta apuria, uskalsin esittää ääneen, että pidetään samantyylinen päivä, mutta tällä ker-

Tapahtuman työnimeksi tuli Kajjaanin Kokkeripäivä. Se pidettiin 9.11.2024 Hotelli-Ravintola Peeran tiloissa. Tilavalinta osui nappiin; hotelli antoi käyttööme oikean kokoustilan, johon sai myös tuoda koiria. Sadun, Soilen ja **Hanna Kärkkäisen** avustuksella saatiin tapahtumaan myös yhteistyökumppaneita, joiden tuotteista koottiin kaikille osallistujille pienet pussit kotiin viemiseksi ja vielä lopuksi kaikki saivat osallistua arpajaisiin,

jossa arvoimme mm. hotellilahjakortin, liki 30 kg Mush-raakaruokia, cockerin hoito- ja trimmausvälineitä ym. ym.

Soile sai neuvoteltua niin hyvän sopimuksen Peeran kanssa, että pystyimme aloittamaan päivän hotelliaamiaisella; mikä olikin hyvä, koska kauimmaisets osallistujat tulivat yli 300 km:n päästä. Aamiaisen jälkeen päästiin asiaan, 40 rodun harrastajaa / kasvattajaa oli saapunut paikalle. Osallistujia oli "laidasta laitaan"; osa vasta

harkitsi cockerin hankkimista ja osalla oli takana yli 35 vuotta kasvatustyötä rodun parissa. Osallistujamäärää pidän huikeana ottaen huomioon pohjoisen pitkät välimatkat sekä marraskuun pimeät ajokelit.

Luennoitsijaksi oli lupautunut **Anett Finnig**. Anett on rodunharrastaja jo kolmannessa polvessa ja kasvattaja toisessa polvessa, vuodesta 2022 alkaen. Hän kasvattaa cockereiden lisäksi springerspanieleita yhdessä äitinsä kanssa kennelnimellä **Benchmark**. Kennelnimi on ollut heillä vuodesta 1983 lähtien. Anett sai rodun ulkomuototuomari-oikeudet vuonna 2018 ja nyt hänellä on arvostelu-oikeudet 99 eri rodulle neljästä eri roturyhmästä. Hän on toiminut aktiivisesti sekä Cockerspanielit ry:n että Springerspanielit Ry:n hallituksessa ja jalostustoimikunnissa. Nyt hän toimii cockereiden jalostustoimikunnan ulkopuolisena ulkomuototuomari-edustajana. Anettella onkin siis hyvin laaja kokemus- ja tietopohja rodusta.

Koko luennon pohjana oli tietenkin rotumäärittelmä. Päivän aikana käytiinkin cockerin rakennetta läpi kirsun väristä hännänpäähän. Teoriaa käytiin läpi diojen ja kuvien avulla. Moni asia vielä havain-

nollistettiin mallikoirien avulla; paikalla oli kaksi kirjavaa koiraa (uros ja narttu) sekä kaksi yksiväristä (uros ja narttu). Moni asia avautui juuri havainnollistavien esimerkkien ja vertailun avulla. Anetten luento herätti paljon ajatuksia ja keskustelua. Koko luennon ajan tunnelma oli opettavainen, mutta rento; niinpä yleisökin uskalsi esittää omia kysymyksiään ja kertoa näkemyksiään.

Luento kesti liki 7 tuntia, tosin välissä päästiin nauttimaan lounasta Peeran buffeepöydästä. Koska aihe oli mielenkiintoinen ja Anetten luentorunko oli hyvä, aika kului todella nopeasti. Luento-osuuden jälkeen oli mahdollisuus käydä vielä mallikoiria läpi ihan konkreettisesti ja etsiä sekä vertailla luenolla mainittuja asioita, esim. missä on olkavarsi?, onko lapa pysty vai viisto?, missä on lanne?, turkin laatu ja määrä?, päälinjat? jne. jne. Samalla käytiin myös vapaata keskustelua aiheesta.

Arpajaisten jälkeen tilaisuus päätettiin ja pidimme pienen tauon ennen ulkomuodon jalostustarkastusten aloitusta. Jalostustoimikunnan yksi tavoite on herättää kiinnostusta ulkomuodon jalostustarkastuksia kohtaan. Ja koska rodulle on olemassa Kennelliiton hyväksymä ihanneprofiili ja Anettel-la oikeus näitä tehdä, päätti jalostustoimikunta

taa pohjoisessa; Kajjaanissa. **Satu Utraisen** kanssa tein myyräntöytä kartoittaen kiinnostusta asiaan ja **Soile Lillisen** sain mukaan "tilavastaavaksi". Kun innokkaita oli saatu kasaan noin 20 ja tila-asia varmistui, esitin asian jalostustoimikunnalle ja sekin näytti tapahtumalle "vihreä valo".

aloitettiin klo 9, ja klo 11 jälkeen Anett ja Sami pääsivät kotimatalle. Ulkomuodon tarkastukseen osallistuneet koirat ja niiden arvostelut löytyvät sekä kennelliiton jalostustietokannasta että Cockerspanielit ry:n kotisivuilta. Hyväksytyllä tuloksella voikin korvata näyttelyarvostelun rodun ja lostuksen toimintaohjeissa.

jo suunnitteluvaiheessa järjestää Kokkeripäivän yhteyteen myös ulkomuodon jalostustarkastuksen.

Lauantain tarkastukseen ilmoittautui kaksi koiraa. Jalostustarkastus saatiin pidettyä samassa kokoustilassa (kiitos Soile), joten se kävi todella jouhevasti. Osa luennoille osallistujista jäikin vielä seuraamaan jalostustarkastuksia. Ulkomuodon jalostustarkastus on todella kattava, tarkka selvitys koiran ulkomuodosta, rakenteesta ja liikkeistä.

Sunnuntaina jatkettiin jalostustarkastuksia Kaja-Trimmin tiloissa (kiitos Satu). Tarkastukseen otettiin vain kaksi koiraa, halukkaita olisi ollut enemmänkin, mutta aikataulu tuli vastaan. Yhden koiran tarkastukseen tulee varata aikaa 45–60 min ja Anettella ja Samilla (kiitos Sami, kun olit mukana) oli edessä kotimatkaa noin 600 km. Tarkastukset

Mitä päivästä jäi käteen ?

- ◊ Luento-osuus oli niin kiinnostava, että siihen toivottiin heti jatko-osaa.
- ◊ Opittiin paljon uusia asioita ja kerrattiin vanhoja tuttuja asioita.
- ◊ Sosiaalista verkostoitumista harrastajien kesken.
- ◊ Saatiin kiitosta, kun toimintaa jalkautettiin "Kehä 3:n ulkopuolelle".
- ◊ Ulkomuodon jalostustarkastus herätti niin paljon kiinnostusta, että luvattiin suunnitella uutta tarkastusta "pohjoiseen" vuonna –25.

Itse totesin, että talkoilla ja tiimityöllä saa aikaan suhteellisen kivuttomasti (ja edullisesti) hienoja tapahtumia.

ISOT KIITOKSET kaikille osallistujille, Anett ja Sami, Kajaanin apukädet sekä yhteistyökumppanit!

Kirjoitteli:
Minna Kinnunen

Cockerspanieleiden rally-tokomestari Tinyshires Wesley Jared Tex, "Pätkis"

Teksti: Riikka Janka

Kuva: Mervi Leppäkorpi

Yhdistys järjesti ensimmäistä kertaa rally-tokon rotumestaruuden Ylöjärvellä. Kaikissa kilpailuluokissa oli rodun edustajia ja mestariluokassa ihan kilpailuksi asti.

Pätkis on kisannut muualla kuin kotihallissa kerran aikaisemmin SM-kisojen joukkueessa muutama vuosi sitten, mutta eipä vieraampi halli vaikuttanut tekemiseen tälläkään kertaa. Minulla oli radalla tuttuun tapaan innokas ja toisinaan hieman edistäväkin tiimikaveri. Radan suoritimme parhaamme mukaan ja tällä kertaa se riitti 97 pisteeseen, mestariluokan palkinoille ja rotumestaruuden voittoon. Samalla se oli Pätkiksen toinen valiotulos.

Tinyshires Wesley Jared Tex

- Syntymäaika 10.4.2019
- Kasvattaja: Mrs O D Shires
- Isä: Tinyshires Wesley Sonyquin
- Emä: Tinyshires Teegan Oreo
- Omistaja: Riikka Janka

Kuva: Riikka Janka

COCKERILEIRI VIRROILLA 15.-17.8.2025

Cockerspanielit ry järjestää cockerileirin Mart-tisen leirikeskuksen upeissa puitteissa Virroilla 15.-17.8.2025.

Ohjelmassa osallistujien kiinnostuksen mukaan esim. taipumuskouluja, agility- ja toko/rally-toko-tunteja, luentoja, trimmaus- ja näyttelyopastusta ym. sekä luonnollisesti mukavaa yhdessäoloa muiden cockeri-ihmisten ja cockereiden kanssa. Lauantai-iltana kokoonnumme yhteiseen illanviettoon.

Yöpyminen on ensiluokkaisissa hirsimökeissä, joissa kussakin on neljä kahden hengen huonetta, hyvin varusteltu keittiö ja oma sauna. Myös oma huone on mahdollinen lisähintaan.

HINTA 200 euroa per henki sisältäen majoituksen, täysihoidon perjantain illallisesta sunnuntain lounaaseen sekä ohjelman. Koirat saavat majoittua mökeissä ilman lisämaksua.

Voit myös osallistua vain yhtenä päivänä tai tulla käymään ilman yöpymistä. Kysy lisää vaihtoehtoista ja niiden hinnoista.

Sitovat ilmoittautumiset 15.5.2025 mennessä sähköpostilla osoitteeseen marianneundblad@gmail.com

Tiedustelut: 050 5202202 (Marianne).

Leiri on tarkoitettu Cockerspanielit ry:n jäsenille ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Leiri järjestetään, mikäli osallistujia on riittävästi.

Uudet valiot ja In Memoriam -muistokirjoitukset

Kun ilmoitat Cockerspanieli-lehteen uuden valion, liitä mukaan seuraavat tiedot:

- Valion arvo/t
- Nimi
- Syntymäaika
- Isä
- Emä
- Kasvattaja
- Omistaja
- Kuvaaja
- Koiran kuva, koko vähintään 1 MT

Kirjoita kaikki tittelit ja nimet ISOILLA KIRJAIMILLA. Valitse fontiksi mieluummin Calibri ja pistekooksi 12. Titteleiden tulee olla samassa järjestyksessä kuin jalostustietokannassa – eli niiden pitää olla vahvistettuja ja tarkistettavissa.

Kirjoita pienellä lyhenteet s. (syntynyt), i. (isä) ja e. (emä), isolla alkukirjaimella lyhenteet Kasv. (Kasvattaja) ja Om. (Omistaja).

Mainitse myös kuvan oikeuksien haltija (yleensä kuvaaja).

Muotoesimerkki

Uusi Suomen muotovalio

FI MVA
NELLI NÄYTTELYCHAMPIONI
s. 8.2.2025

i. FI MVA KOMEA KONSTA
e. FI MVA, LT MVA KAUNIS KATRIINA
Kasv. Pirjo Perfekti
Om. Onni Onnellinen
Kuva: Kalle Kamera

In Memoriam -ilmoitukseen voi lisätä esim. pienen runon tai muistokirjoituksen. Lähetä kaikki tiedot ja kuva samassa sähköpostissa cockerspanielilehti@gmail.com. Nimeä kuva koiran nimellä.

Koulutettavuus on metsästysspanielin tärkein käyttöominaisuus!

(Saattavat nämä asiat koskea muitakin rotuja....)

Teksti ja kuvat: Ulla Ruistola

Ilman kunnollista koulutettavuutta ei spanielin kanssa metsästäminen onnistu. Iso riistavietti yhdistettynä itsenäisyyteen ja alhaiseen koulutettavuuteen saa aikaiseksi koiria, joiden kanssa touhuaminen ei ole pal-kitsevaa. Olen vuosien varrella päässyt näkemään valtavasti eri rotuisia (varmasti mennään jo jossain 2 000 yksilön paikkeilla) metsästyskoiria ja valtavaa variaatiota riistakiinnostuksessa ja myös koulutettavuudessa.

Metsästysspanielin tulee pysyä ohjaajan lähellä, kuunnella ohjauksia ja kyetä hillitsemään itsensä kuumissa tilanteissa. Tämä hallinta saavutetaan siten, että meillä on helposti koulutettavia koiria, jotka ovat ensisijai-sesti kiinnostuneita ohjaajasta ja toissijaisesti riistasta. (Huom! Pidän riistakiinnostusta myös erittäin tärkeä-nä). Mitä enemmän vaaka kallistuu toiseen suuntaan, sitä vaikeampaa se yhteistyö on.

Kiva metsästysspanieli:

- ◇ arkihelppo koira
- ◇ täysin irtipidettävä
- ◇ eniten kiinnostunut omasta ihmisestään ja hakee itse tämän kontaktia
- ◇ suhtautuu uteliaasti tai neutraalisti ympäristöönsä
- ◇ rohkea ja avoin
- ◇ ei ääntele
- ◇ kestää runsaasti toistoja
- ◇ jaksaa keskittyä hyvin
- ◇ aktiivinen
- ◇ sitkeä
- ◇ sillä on hyvä ruokahalu
- ◇ motivoituu esineitä ja tarttuminen on sille luontaista
- ◇ sillä on tasapainoinen metsästyskäyttäytyminen, missä mikään osa ei dominoi koiran käytöstä
- ◇ hyvä itsehillintä
- ◇ jaikin puolin helposti käsiteltävissä
- ◇ osaa rauhoittua.

Määritellään sitten mitä se ei ainakaan ole:

- ◇ arjessa tavalla tai toisella vaikea koira
- ◇ sitä ei voi päästää irti, koska karkaa eikä tule luokse
- ◇ kiinnostunut kaikesta muusta paitsi ihmisestään
- ◇ arka
- ◇ reagoi ympäristöön vahvasti
- ◇ äänтелеe paljon
- ◇ ei kestä toistoja
- ◇ vaikea saada keskittymään
- ◇ vaikea saada ylipäättään motivoitumaan
- ◇ ei syö kunnolla
- ◇ passiivinen
- ◇ ei tartu tai leiki (esinemotivaatio puutteellinen)
- ◇ jokin metsästyskäyttäytymisen osa dominoi haastavasti koiran käytöstä; on esim. "autistinen" hakija, joka motivoituu vain hausta
- ◇ impulsiivinen
- ◇ ei osaa rauhoittua itse
- ◇ vaikea käsitellä
- ◇ aggressiivinen.

Huom! Yksikään koira ei ole täydellinen, sillä tämä on kirjo eikä mikään dikotomia, jossa voidaan jakaa koirat pelkästään hyviin ja huonoihin. Siksi onkin tiukka analyysin paikka milloin toivottavia ominaisuuksia on riittävästi enemmän kuin ei-toivottuja ominaisuuksia.

Mitä koulutettavuus siis on? Miten sitä voi arvioida?

1. Kuinka itsenäinen koira on?

Kyseessä on monien usein kognitiivisten ominai-suuksien summa. Ensimmäinen ja merkittävin asia on se, kuinka itsenäinen koira on? Mitä enemmän itsenäinen koira, sitä vähemmän ohjaajalla on merkitystä koiralle. Se löytää ympäristöstä kiinnos-tavampia asioita. Se ratkoo ongelmia yksin ilman ohjaajaa. Sille ei tule mieleenkään, että ihminen on vaihtoehto. Tutkimus on osoittanut, että mitä enemmän koira omaehtoisesti hakeutuu ihmisen kanssa kontaktiin ja pyytää apua tältä, sitä helpom-pi sitä on kouluttaa. Tällöin koira myös sitoutuu ih-miseen vahvasti, ja silloin sen on helpompi myös noudattaa ihmisen ohjeita. Tällöin koira ei siis ole itsenäinen. Koska meillä on iso tarve kontrolloida koiran käyttäytymistä, niin silloin tarvitsemme koi-ran, joka ei ole itsenäinen, vaan on enimmäkseen kiinnostunut meistä. Se siis kokee yhteistyön pal-kitsevaksi. Kun vertailtiin kahden yleisen rodun, jossa on selkeät linjajaot (cockerspanieli ja labra-dorinnoutaja) ongelmanratkaisustrategiaa, havait-tiin, että käyttölinjaiset kummassakin rodussa kääntyivät enemmän ihmisen puoleen, näyttelylin-jaisten ollessa enemmän itsenäisiä.

Teesini on, että hyvä metsästysspanieli on myös arkihelppo koira, ja koulutettavuus lisää sitä. Lisäk-si ihmiset kokevat ihmiseen suuntautuvan koiran helpommaksi koiraksi. Lisäksi mitä enemmän koira suuntautuu ihmiseen, sitä enemmän se kokee ihmi-sen huomion palkitsevaksi. Tätä kutsutaan sosiaa-liseksi palkaksi. Tosin siinä on vaihtelua, onko ihmi-sen puhe, kosketus, leikki tai muu huomio koiran mielestä palkitsevaa vai ei. Esim. kosketus ei usein ole työskentelevälle koiralle mieleistä.

2. Kuinka rohkea koira on?

Toinen merkittävä asia on se, kuinka rohkea koira on. Tutkimus on osoittanut, että koirilla on yleisiä yhteyksiä rohkean persoonallisuuden ja sen kans-sa, kykeneekö koira oppimaan ja suoriutumaan hy-vin monipuolista koulutusta vaativissa tehtävissä. Aktiiviset, leikkisät ja rohkeat koirat oppivat toden-näköisemmin monimutkaisia käyttäytymismalleja ja suoriutuvat hyvin tilanteissa, joissa tarvitaan sinnikkyyttä. Pelottomat yksilöt saattavat olla vä-hemmän alttiita häiriötekijöille ja estoille uusissa tilanteissa, ja taipumus leikkiä ja jahdata lelua voi lisätä kiinnostusta osallistua.

Arkuus-rohkeus-akseli on tärkeä myös koiran hy-vinvoinnille. Jos koira on arka, sitä enemmän sen kanssa joutuu tekemään työtä esim. vastaehdol-

listamisen suhteen. Se tarkoittaa sitä, että koiralle opetetaan uusi tapa rea-goida johonkin ärsykkeeseen (esim. toiseen koiraan.) Se on aina työläs-tä. Pelkäävää koiraa ei voi kouluttaa, koska se ei opi kunnolla. Sen lisäksi on eettisesti väärin yrittää kouluttaa sitä siinä tilanteessa. Se pitää ensin saada tuntemaan olonsa hyväksi. Se siis suoraan vaikuttaa koiran koulu-tettavuuteen, jos koira reagoi ympä-ristöön voimakkaasti. Jos koira taas suhtautuu ympäristöön neutraalisti tai uteliaasti, sen kouluttaminen siinä ympäristössä on varmasti helpompaa. Tosin, jos koira on sekä utelias että

Juha ja Miina Ilomantsissa. Omaeh-toinen kontakti on A ja O toimivalle metsästysspanielille.

itsenäinen, se on kouluttamisen kannalta haastava kombo. Tai jos koira on niin sosiaalinen vieraiden ihmisten ja/tai koirien kanssa, että se muodostuu häiriöksi koulutustilanteessa, koulutettavuus heikenee.

Huomattavaa kuitenkin on se, että täytyy seurata sitä, että joskus koulutettavuus ilmentyy siten, että koira reagoi vahvasti ihmiseen. Ihminen kun kerran karjaisee, niin koira ei enää tee ko. asiaa. Tällainen koira usein ilmentää mielistelynhalua, joka tulkitaan miellyttämisenhaluksi. Mielistely kuitenkin kumpuaa pelosta. Jos sitä on vain vähän, silloin sen kanssa pärjää. Mutta tällöin vaarana on se, että siellä on ihmiseen suuntautuvaa arkuutta, mikä kumuloituessaan jalostuksessa tuottaa aina vain arempia koiria, jolloin ollaan eettisesti ja myös koulutuksellisesti todella kaltevalla pinnalla.

3. Kuinka impulsiivinen koira on?

Kolmas tärkeä asia on, että koiran impulsiivisuus vaikuttaa koiran koulutettavuuteen. Mitä impulsiivisempi koira on, sitä enemmän koiran kanssa on käyttäytymishaasteita ja sitä haastavampaa sen kouluttaminen on. Impulsiivisuus on käyttäytymisen piirre, joka ilmenee nopeana ja usein harkitsemattomana reagoitina erilaisiin ärsykkeisiin tai tilanteisiin. Impulsiivisuus voi tarkoittaa taipumusta toimia ennen koira on arvioinut toiminnan seurauksia. Tämä ominaisuus voi ilmetä esimerkiksi

kyvyttömyytenä vastustaa houkutuksia, vaikeutena odottaa tai ennakoimattomana käyttäytymisenä. Tosin sanoen: mitä parempi itsehillintä koiralla on, sitä mukavampaa sitä on kouluttaa. Toki on olemassa tehtäviä, missä koiran impulsiivisuudesta voi olla hyötyä, mutta metsästysspanielin tehtävässä sitä ei ole. Tämä tehtävä vaatii koiralta hyvää itsehillintää.

Impulsiivisuuteen ja itsehillintään liittyy myös koiran kiihtymys. Hyvään suoritukseen tarvitaan aina vireen nousua, mutta kovin helposti kiihtyvä koira osoittautuu usein haastavaksi kouluttaa. Omassa ammatissani törmään jatkuvasti siihen, että koirat (eikä vain metsästysspanielit) eivät pysty kontrolloimaan virettään, mistä seuraa koulutuksellisia ja hallinnallisia haasteita. Siksi koiran kykyä hallita virettään tulisi jalostuksessa vaalia ja seurata, missä linjoissa mahtaa olla eniten haasteita. Vireen liiallisesta noususta seuraa ainakin seuraavia haasteita:

- koira alkaa äännellä
- se ei ole enää valikoiva käytöksessään
- se ei pysty kuuntelemaan vihjeitä
- se reagoi ympäristöön vahvasti
- se ei pysty keskittymään
- metsästyskäyttäytyminen alkaa dominoimaan käyttäytymistä
- koira turhautuu
- koirat voivat jopa käyttäytyä aggressiivisesti kiihtyessään (esim. toisille koirille).

Lähellä pysyminen kuumissakin tilanteista on taito, joka lähtee koirasta ja toimivasta yhteistyöstä.

Tähän liittyy myös olennaisena osana se, että koiran on helppo luopua tavoittelemistaan asioista. Joku saattaisi sanoa, että koira on nöyrä, mutta minusta se ei oikein kuvaa tätä. Mitä vaikeampaa koiran luopua esim. ympäristöstä, sen hajuista, hausta, riistasta, esineistä jne. sitä vaikeampaa on sen kouluttaminen. Esim. ylösajoon pysähtyminen on kykyä luopua asiasta, jota koira tavoittelee.

Luopuminen liittyy myös metsästyskäyttäytymiseen. Se taas on olennainen osa metsästysspanielia. Sen tulee pystyä vaihtamaan geneettisen metsästyskäyttäytymisen ja koulutetun käyttäytymisen välillä eli luopua siis. Me haluamme, että koira on kiinnostunut hajuista, etsimisestä, noutamisesta ja riistasta ylipäänsä. Toisaalta mikäli joku seuraavista dominoi koiran käyttäytymistä merkittävästi, se haittaa koiran kouluttamista: haku/etsiminen, jahtaaminen, tarttumisen haasteet (esim. kovaisuus) tai omiminen johtavat aina kouluttamisen haasteisiin. Usein se johtuu siitä, että koiran on vaikea luopua siitä, mitä se haluaisi mieluiten tehdä. Esim. haistelu ja haku koetaan usein haasteiksi koirien kouluttamisessa, mikäli niitä ei saada ohjaajan toimesta keskeytymään.

4. Koiran motivaatio ja aktiivisuus?

Hyvä harrastuskoira on fyysisesti aktiivinen ja pystyy tarjoamaan erilaisia käytöksiä mielellään. Mitä passiivisempi koira on, sitä vaikeampaa sitä on mo-

Toffeliina. Leikkimishalukkuus on ominaisuus, joka hyödyttää kouluttamisessa.

tivoida. Herää myös aina kysymys siitä onko koira terve, mikäli se ei halua vapaaehtoisesti liikkua. Vaikka koira on aktiivinen, se voi olla sitä ilman, että sen voi olla vaikeaa rauhoittua. Hyvä metsästysspanieli on aktiivinen koira, joka osaa rauhoittua silloin, kun ei ole mitään siihen liittyvää tekemistä. Se myös kestää päiviä, jolloin sille ei mahdollisesti ole tarjolla paljoa aktiviteetteja.

Ylösajoon pysähtyminen vaatii koiralta itsehillintää ja luopumista.

Koulutettavuuteen liittyy myös se, kuinka paljon koira kestää toistoja ja jaksaa pysyä motivoituneena, mikäli tehtävä kestää pitkään. Mitä vähemmän koira kestää toistoja, sitä pidempään sen kouluttaminen kestää, koska ei vain saada riittäviä toistoja. Tähän yleensä liittyy myös motivaation puute. Hyvä metsästysspanieli on siis toistonkestävä.

Mitä useampia asioita koira kokee palkitseviksi, sitä helpompi sitä on kouluttaa. Jos koira on esim. itsenäinen koira, joka motivoituu vain haistelusta tai metsästämisestä, se on haastava kouluttaa. Koulutettavuutta hyödyttää mm. se, että koiralla on hyvä ruokahalu ja sille kelpaa ruoka palkkioksi tilanteessa kuin tilanteessa. Lisäksi, mikäli koiralla on iso esinemotivaatio ja suuri tarttumisen ja leikkimisen tarve, mm. noudon kouluttaminen ja sen hyödyntäminen muussa kouluttamisessa helpottaa merkittävästi koiran kouluttamista. Noudon hävitessä maastossa ollaan usein tilanteessa, jossa koira on lähes mahdoton kouluttaa. Metsästämisestä käyttäminen palkkiona vaatii ohjaajalta paljon osaamista. Mitä useampia palkitsemistapoja ohjaajalla taas on käytössään, sitä helpompi koira on kouluttaa.

Miten mitata koulutettavuutta?

On tärkeää tietää aina, miten tieto on mitattu. Onko se jonkun subjektiivinen mielipide (esim.

luonnetesti) vai onko mittari joku muu (esim. MH-kuvaus). Kysymys on myös, mitä mitataan ja mitkä asiat siihen liittyvät? Mitataanko koulutuksen lopputulosta esim. monilla kokeilla mukaan lukien metsästyskoe? Silloin ei tiedetä, miten siihen on päästy ja mikä on ohjaajan vaikutus siihen ja mikä taas on koiran omaa vaikutusta. Mitataanko erityisesti yksittäistä ominaisuutta, esim. tarttumista tai ongelmanratkaisustrategiaa (esim. Smartdog-testin mahdoton tehtävä)? Mitataanko ominaisuuksien kokonaisuutta? Mitä tarkemmin mitattava ominaisuus saadaan eristetyksi kokonaisuudesta, sitä selkeämmin se kertoo siitä.

Omien kasvattieni osalta olen maksanut vuodesta 2018 jokaiselle n. 6 kk:n ikäiselle pennulle Smartdogin pentutestin, koska olen halunnut tietää, mitä ominaisuuksia ne osoittavat nuorena ja vielä suurimmaksi osaksi kouluttamattomina. Pidän tätä ensinnäkin helpoiten toteutettavana tapana testata koirien luonnetta ja persoonallisuutta. Pentujen omistajat voivat joko itse mennä haluamaansa testipaikkaan sopivana hetkenä tai osallistua kasvattajan järjestämään testipäivään. Lisäksi tiedämme jo ihan tutkimuksen perusteella, että nämä testit mitaavat hyvin näitä ominaisuuksia ja siellä on vahva geneettinen korrelaatio.

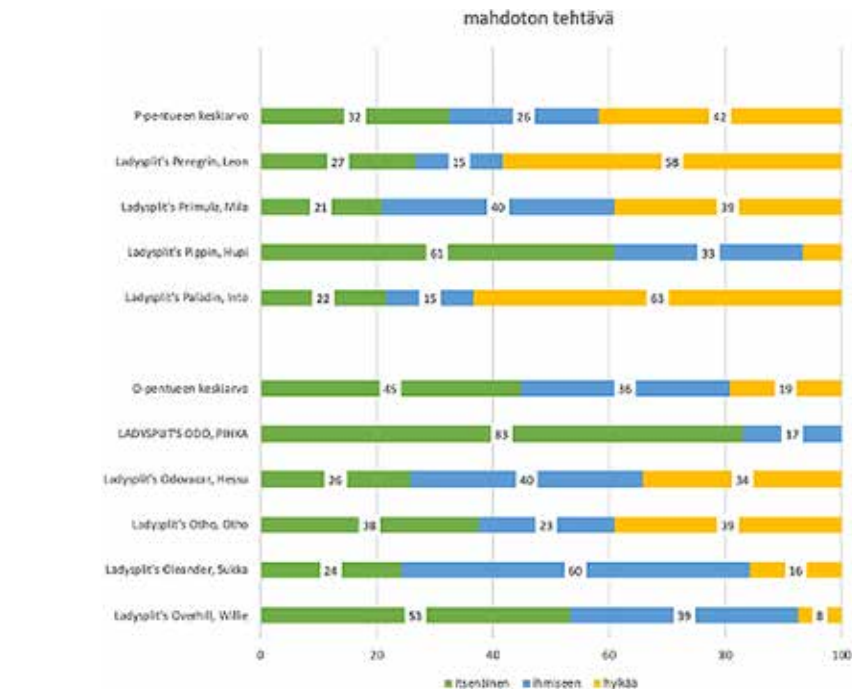
Apua pyytävä eli ihmiseen suuntautuva strategia on hyvä juttu.

Alla on kahden saman ikäisen (6 vrk ikäeroa) pentueen vertailu mahdolltoman tehtävän suhteen. Pentueet ovat suurimmaksi osaksi eri sukuisia sikäli kuin käyttölinjaiset voivat olla. Kokonaistestituloksen perusteella P-pentue on motorisesti vilkkaampi ja sillä on melko paljon mahdolltossa tehtävässä tehtävän hylkäämistä. Toisaalta sillä on hieman parempi itsehillintä kuin O-pentueella, joka taas on motorisesti rauhallisempi ja sitkeämpi ja sillä on enemmän ihmiseen suuntautuvaa strategiaa. Molemmat pentueet ovat rohkeita kaikilla testin mittareilla lukuun ottamatta yhtä, joka reagoi sosiaalisen oppimisen namikoneeseen. Pennut ovat innokkaita leikkimään ja tarttumaan leluihin, lukevat keskivertoa paremmin eleitä (tässä tehtävässä näkyy koiran toistonkestävyys) ja ratkovat tilaan liittyvän tehtävän nopeasti. Keskittyminen ja motivaatio ovat erinomaisia. Koulutettavuuden ero niissä kuitenkin on, P-pentueen ollessa haastavampi juuri korkeamman motorisen aktiivisuuden että sitkeyden takia. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että pennut olisivat huonoja, vaan sitä että ne ovat erilaisia ja eri asioihin tulee kiinnittää huomiota.

Mahdoton tehtävä siis kertoo siitä, millaisen strategian koira valitsee itse, kun se olettaa tietävänsä, miten tehtävä ratkaistaan. Mitä enemmän koira

tässä pyytää ihmiseltä apua, sitä helpompi sitä on kouluttaa. Tosin, jos koiralla ei ole lainkaan tai hyvin vähän omaa yrittämistä, silloin sillä saattaa olla haasteita yritteliäisyydessä. Jos koiralla on paljon tehtävän hylkäämistä, silloin se ei ole sitkeä tai sen motivaatio tai keskittyminen voi olla heikko. Pennuilla ei vielä voi olettaa olevan täyttää sitkeyttä, sillä se kasvaa yleensä aikuistuuessa. Aikuisella cockerilla toivoisin, että ihmiseen kohdentuvaa strategiaa on n. 60–75 % ilman tehtävän hylkäämistä.

Emme tiedä koulutettavuudesta kaikkea vielä. Lisäksi emme tiedä tarpeeksi populaation ja yksilöiden koulutettavuudesta. Olisi tärkeää saada tietoa mahdollisimman monesta koirasta ja myös niistä, joiden koulutus on syystä tai toisesta jäänyt kesken tai ovat jääneet kouluttamatta. Sillä ne saattavat hyvinkin olla genetiikaltaan erinomaisia jalostusyksilöitä, jotka eivät nouse esiin. Sillä jos emme tiedä isosta osasta populaatiosta, jalostus keskittyy vain harvoihin yksilöihin. Se onkin jalostuksen haaste: suljetussa populaatiossa me jalostamme vain pientä ”huippuyksilöiden” porukkaa ilman, että havaitsemme, että suurin valintaamme vaikuttava kriteeri on omistaja/ohjaaja ja hänen resurssinsa ja ominaisuutensa. Harvojen käyttäminen jalostukseen tilanteessa, jossa koirat ovat jo keskenään lähisukulaisia, on vaarallista rodulle. ●

Ulla Ruistola
Kennel Ladysplit's
www.koiraharrastaja.fi

open show 2024

Cockerspanielit ry:n Open Show järjestettiin 2.11.2024 Hyvinkään koiraurheilijoiden hallilla. Tuomari oli Espanjasta, cockerikasvattaja **Jose R. Guillamon**, kennel Falstack.

Koiria Open Show'hun ilmoitettiin 63. Kasvattajaluokkia, joissa on vähintään 3 saman kasvattajan koiraa, ilmoitettiin 7 kappaletta.

Jälkeläisryhmiä oli 4 kappaletta.

Open Show'ssa koirat arvosteltiin väreittäin: punaiset, mustat ja kirjavat. Open Show'n kilpailuluokat olivat melkein samat kuin erikoisnäyttelyssä, eli pentuluokkia olivat pikkupennut 5–7 kk ja vähän vanhemmat 7–9 kk:n ikäiset. Lisänä oli vielä lemmikkiluokka, jonne olivat tervetulleita "karvattomat", kastroidut ja kivesvikaiset, väriverheelliset, purentavikaiset tai minkä tahansa muun pienen ulkomuodolliset virheen omaavat puhdasrotuiset cockerit.

BIS- ja VSP-pennut

BIS

Nickel And Dimes Business As Usual FI49625/21 C.I.E. EE&LV<&BALT MVA V-21 HeW-22 V-22 TLN WCup-23 i. *Alen Ashen Art Desing*, e. *Nickel And Dimes False Alarm*, kasv. *Gerda van Empel*, om. *Taava Nevapuro*

BOS

Margate Sun And Shadows FI41052/18 EE< MVA s.30.6.2018 i. *Molkara Magicia*, e. *Margate Amber Moon*, kasv. *Marjut Kakko*, om. *Susanna Moilanen*

BIS-PUPPY

Jättiläisen Ciconia Ciconia FI23894/24 s.17.3.2024 i. *Triplet Dreamrider*, e. *Della Fiumana Pure Magic*, kasv. *Kati Nieminen*, om. *Pia Peltovako ja Kati Nieminen*

BOS-PUPPY

Carafina Clifford FI19085/24 s.14.2.2024 i. *Dan-L's Telling Me Dreams*, e. *Northworth Popstar*, kasv. *Carita Toikka*, om. *Carita Toikka ja Pernilla Mikander*

BIS-JUNIOR

Triplet Never Say Never FI40852/23 FI&NO<&EE JMVA i. *Annilan Sergeant Blast*, e. *Triplet Dulce Bella*, kasv. *Heli Härkälä*, om. *Heli Härkälä*

BOS-JUNIOR

Fenbrook Last Jamboree FI48198/23 s.13.9.2023 i. *Keladity Wait Tan See*, e. *Fenbrook Hay Girl*, kasv. *Taava Nevapuro*, om. *Sanna Nurmisto*

BIS-VETERAN

Triplet Unforgettable Aramis FI44397/16 C.I.B. C.I.E. FI&EE&LV<&BALT&RO&RO GR MVA EEV-19 s.23.7.2016 i. *Triplet Varangian*, e. *Triplet Declares A War*, kasv. *Heli Härkälä*, om. *Arja Levo*

BOS-VETERAN

Triplet Yes Indeed FI41024/14 C.I.B. C.I.E. FI&BALT&EE<&LV MVA BALT&EE<&LV JMVA FI&BALT&EE&LV< VMVA POHJ&FI&NO&SE JVA LTJV-15 TLNJW-15 EEV-17 s.20.5.2015 i. *Kyna By Request*, e. *Triplet Karamel*, kasv. *Heli Härkälä*, om. *Heli Härkälä*

BIS-BREEDER

Triplet

BIS-PROGENY

Triplet Yes Indeed

BIS ja VSP

BIS junior ja VSP junior

BIS veteraani ja VSP veteraani

BIS-kasvattaja

Käyttäytymisen jalostustarkastus

Teksti ja kuvat: Maarit Mäki

Käyttäytymisen jalostustarkastus on uusi Kennelliiton virallisista koiran luonteen ja käyttäytymisen kuvantamismenetelmä. Siinä koira käy läpi mahdollisimman standardisoidun radan, jossa on kahdeksan eri osiota. Koiran käyttäytymistä radalla tarkkailee kaksi tarkastajaa, jotka merkitsevät tarkastuksen edetessä rukeja koiran lomakkeeseen sen mukaan, miten koira radalla käyttäytyy. Lomake sisältää sanallisia kuvailuja koiran käyttäytymisestä.

Useimmiten käyttäytymisen jalostustarkastus järjestetään sisätiloissa, jolloin häiriöiden määrä voidaan minimoida. Tarkastuksen järjestämiseksi tarvitaan tarkastajien ja vastaavan koetoimitsijan lisäksi vähintään 6–8 avustajaa, joten tarkastuksen toteutumiseen tarvitaan noin kymmenen henkilön työpanos. Avustajien ei tarvitse käydä minkäänlaista kurssia tai koulutusta – heidät ohjeistetaan tehtäviinsä tarkastuspäivän alussa.

Käyttäytymisen jalostustarkastuksia voivat järjestää kaikki Kennelliiton jäsenyhdistykset, mutta käytännössä tarkastuksia järjestävät yleensä rotujärjestöt ja rotua harrastavat yhdistykset edustamilleen roduille. Päivän aikana voidaan arvioida enintään 16 koiraa. Cockereille on tavoitteena järjestää ensimmäinen tarkastus tänä vuonna.

Cockerspanielille on tehty rotukohtainen käyttäytymisen jalostustarkastuksen ihanneprofiili. Rotujärjestö on sen tehnyt ja cockerien suoritukset tarkastuksessa arvioidaan tuon ihanneprofiilin mukaisesti. Ihanneprofiilissa on sanallisten kuvailujen jälkeen erilaisia kirjainkoodeja, joilla merkitään rodulle ihanteellinen (I), hyväksyttävä (N), ei-toivottava (E) ja hylkäävä (H) käyttäytyminen tai ominaisuudet. Rodulla, jolla on ihanneprofiili, koira saa tarkastuksesta tulokseksi joko 'hyväksytty' tai 'hylätty'. Jos koiran tarkastus keskeytetään, siitä tulee merkintä 'keskeytetty'.

Milloin ja miten koira voi osallistua käyttäytymisen jalostustarkastukseen?

Käyttäytymisen jalostustarkastukseen voivat osallistua Kennelliittoon tai sen hyväksymään koirarekisteriin merkityt koirat. Koiran tulee olla Kennelliiton määräysten mukaisesti rokotettu ja tunnistusmerkitty. Koiran tulee tarkastuspäivänä olla täyttänyt 18 kuukautta, mutta yläikärajaa ei ole. Koira voi osallistua tarkastukseen useamman kerran, mutta tarkastusten välillä tulee olla vähintään kuusi kuukautta. Juoksuisen nartun osallistumista ei säännöissä kielletä, mutta aina se ei tarkastuksen järjestelyjen kannalta ole mahdollista.

Ennen koiran tuloa tarkastuspaikalle ohjaaja vastaa pieneen alkuhaastatteluun ja kertoo koiransa esitiedot. Lomakkeella kysytään esimerkiksi sitä, minkä ikäisenä koira on erotettu emostaan pysyvästi, koska se on tullut nykyiselle omistajalleen, millaisessa ympäristössä se elää ja onko sillä arjessa jotain erityisiä ongelmia. Lomakkeessa kysytään myös, voiko koiraan koskea turvallisesti.

Tarkastuksen aikana koiralla saa olla päällään vain kuristamaton panta tai valjaat. Koiran ohjaaja saa tarkastuksen ajaksi käyttöönsä taluttimen tarkastuksen järjestäjältä. Koirakkoa ohjaa ja ohjeistaa

koko tarkastuksen ajan avustaja, joten ohjaajan ei tarkastukseen tullessaan tarvitse tietää, miten eri osioissa tulee toimia. Ohjaajan tulee tarkastuksen aikana olla passiivinen koiraansa kohtaan, ellei toisin ohjeisteta. Lelujen ja makupalojen käyttö tarkastuksen aikana on kielletty lukuun ottamatta epätavallisia alustoja, joilla koiraa voi osiokohtaisen ohjeen mukaisesti houkutella makupaloilla. Koiran ohjaaja voi milloin tahansa keskeyttää min-kä tahansa osion tai jättää sen suorittamatta. Myös tarkastajat voivat perustellusta syystä keskeyttää joko yksittäisen osion tai koko tarkastuksen.

Tarkastusta seuraamassa voi olla yleisöä, mutta yleisön tulee olla hiljaa ja vaikuttamatta koiran suoritukseen. Koiralle tuttujen henkilöiden läsnäolo yleisössä ei ole suositeltavaa, jos se häiritsee koiraa.

Mitä käyttäytymisen jalostustarkastuksessa tapahtuu?

Käyn seuraavaksi läpi osioittain käyttäytymisen jalostustarkastuksen kulun. Osioita on siis kahdeksan ja niissä edetään aina samassa järjestyksessä.

OSIO 1: Ihmisen kohtaaminen

Koira saapuu testialueelle kytkettynä ja menee ohjaajansa kanssa tuolilla istuvan avustajan läheisyyteen. Ohjaaja jää seisomaan paikalleen samaan rintamasuuntaan avustajan kanssa eikä huomioi koiraa millään tavalla. Kun avustaja nousee tuolilta seisomaan, koiran ohjaaja kääntää rintamasuuntansa häntä kohti. Osiossa tarkkaillaan, missä vaiheessa ja miten koira ottaa kontaktia vieraaseen ihmiseen tai vastaako koira avustajan tarjoamaan kontaktiin ja antaako se avustajan koskea itseään.

Tämän jälkeen ohjaaja kävelee koiran kanssa pois päin avustajasta ja palaa takaisin tämän luo. Tässä tarkkaillaan, miten koira reagoi vieraaseen ihmiseen tullessaan takaisin tämän läheisyyteen. Avustaja myös silittää koiraa ja juttelee sille.

Seuraavaksi avustaja ottaa koiran hihnan ohjaajalta ja käy kävelemässä koiran kanssa testialueen ympäri. Avustaja voi houkutella koiraa lähtemään mukaansa, mutta missään vaiheessa koiraa ei siihen pakoteta.

OSIO 2: Käsiteltävyys

Avustaja tuo koiran takaisin ja ojentaa hihnan takaisin koiran ohjaajalle. Ohjaajaa pyydetään kiertämään testialue koiran kanssa ja tulemaan sitten takaisin avustajan luo. Tämän jälkeen avustaja rauhallisin liikkein tutkii koiraa ja koskettelee sitä huuliin, korviin ja selkään, nostaa koiran etu- ja takaraajaa, koskee anturoihin ja liu'uttaa hännän sormiensa välistä. Käsitteilyä jatketaan vain niin kauan kuin koira on rento tai väistää avustajaa vain hieman. Voimakas väistely tai aggressiivinen käyttäytyminen keskeyttää osion suorituksen.

OSIO 3: Jahtaaminen

Ohjaaja vaihtaa koiralle hihnan tilalle pitkän liinan. Avustaja heittää pallon koiran nähten ja koira saa mennä leikkimään sillä. Jos koira ei ala itse leikkiä pallolla, ohjaaja houkuttelee koiraa leikkimään kanssaan. Ohjaaja houkuttelee koiraa leikkimään tai leikkii sen kanssa 30–60 sekuntia. Tämän jälkeen pallo otetaan pois koiralta ja liina vaihdetaan takaisin tavalliseen hihnaan.

OSIO 4: Aktiivisuus / passiivisuus

Ohjaaja seisoo kolmen (3) minuutin ajan paikallaan huomioimatta koiraa millään tavoin ja katsomatta koiraan tai puhumatta sille. Koira on pitkässä hih-

nassa ja saa tehdä, mitä haluaa. Tässä osiossa tarkkaillaan koiran reaktioita, rauhallisuutta, rauhatonmuutta ja tarkkaavaisuutta.

OSIO 5: Vieras koira

Koira seisoo ohjaajan kanssa paikallaan. Ohjaaja ei kiinnitä koiraan mitään huomiota, katso koiraa tai puhu sille. Koiran edessä, 10 m:n etäisyydellä, kulkee vieras koira avustajan kanssa tarkastusalueen ohi kulmasta kulmaan ja palaa takaisin lähtöpaikkaansa. Vieras koira on samaa sukupuolta mutta erirotuinen, suunnilleen samankokoinen kuin tarkastukseen osallistuva koira. Vieraskoiran tulee olla rauhallinen, ei vieraskoira-aggressiivinen ja se ei saa kiinnittää huomiota tarkastettavaan koiraan.

OSIO 6: Epätavalliset alustat

Epätavallisina alustoina tarkastuksessa käytetään ritilää ja liukasta alustaa. Ohjaaja kävelee ensin koiran kanssa ritilän luo ja sen päälle seisomaan. Jos koira ei halua tulla ritilän päälle, ohjaaja voi houkutella sitä sanallisesti ja tai jos se ei auta, makupaloilla. Kun koira astuu ritilälle, se houkutellaan pysymään hetki ritilän päällä. Sama toistetaan liukkaalla alustalla. Koiraa ei missään vaiheessa pakoteta tulemaan alustojen päälle tai pysymään paikallaan alustan päällä.

OSIO 7: Ihmisjoukko

Koira kulkee ohjaajan kanssa edestakaisin tarkastusalueen poikki suoraviivaisesti kohti vastakkaista reunaa. Koiran molemmin puolin kulkee koiran liikkuessa kolmen ihmisen rivistö (eli yhteensä kuusi ihmistä) vastakkaiseen suuntaan, eli ihmiset tulevat koiraa ja sen ohjaajaa vastaan. Ensin ihmiset vain kävelevät, seuraavalla kierroksella he kulkevat juosten. Kolmannella kierroksella osa ihmisistä on pukeutunut takkiin ja hattuun tai kantaa mukanaan sateenvarjoa.

Kun koira on kulkenut kolme kertaa testausalueen poikki edestakaisin, koira tulee ohjaajan kanssa tarkastusalueen keskelle seisomaan. Ohjaaja ei huomioi koiraa millään tavalla. Kuusi avustajaa asettuu koirakon ympärille ympyrän muotoon. Avustajien etäisyys koiran ohjaajasta on noin kuusi (6) metriä ja rintamasuunta ohjaajaa kohti. Avustajat seisovat paikallaan 15 sekuntia katsomatta koiraa, sen jälkeen he kääntävät katseensa koiraan ja seisovat vielä 15 sekuntia paikallaan. Tämän jälkeen avustajat astuvat kaksi askelta kohti ohjaajaa ja kahden sekunnin kuluttua kääntävät rintamasuunnan pois päin ohjaajasta, oikea kylki kohti koirakkoa. Avustajat kiertävät myötäpäivään kierroksen koirakon ympäri noin neljän (4) metrin etäisyydellä ohjaajasta ja poistuvat sitten rauhallisesti sivummalle.

OSIO 8: Äänet

Koira kulkee ohjaajan kanssa avustajan ohjeistamaa reittiä. Koiran kulkiessa reittiä sen läheisyydestä kuuluu erilaisia ääniä, jokainen kerrallaan muutaman sekunnin ajan. Näitä ääniä ovat:

1. vappupilli tai vastaava,
2. iso kattilankansi, jota lyödään vaimennetulla vasaran varrella,
3. iso kattilankansi, jota lyödään vasaralla
4. akkuporakone.

Tämän jälkeen koiran jalostustarkastus on ohi ja koirakko saa tarkastajien allekirjoittaman tuloslomakkeen.

Mitä hyötyä on käyttäytymisen jalostustarkastuksesta?

Cockerspanielit ry:n jalostustoimikunta toteutti 2024 luonne- ja käyttäytymiskyselyn cockerspanielien omistajille. Kyselyn tulokset julkistettiin alkuvuodesta 2025 ja tulosten mukaan cockereilla on valitettavan paljon käyttäytymisongelmia.

Luonnekyselyn tuloksista voi nähdä, että 9,9 %:lla kyselyyn osallistuneista koirista on aggressiivisuutta tai arvaamattomuutta. Arkuutta (muuta kuin äänistä johtuvaa) on 9,5 %:lla koirista ja ääniarkuutta 6,1 %:lla koirista. 15 % koirista kärsii eroahdistuksesta ja 4,5 %:lla koirista on stereotyyppistä käyttäytymistä. Remmirähjäämistä on 16,3 %:lla koirista ja levottomuutta 11,7 %:lla koirista.

Lempeä, miellyttämisenhaluinen ja täynnä elämää iloa? Luonnekyselyn tulosten perusteella tämä ei ehkä ihan toteudu tämän päivän cockereilla. Ongelmakäyttäytymisten prosenttiosuudet ovat hurjan isoja. Kuitenkin vain alle 7 % vastaajista ei ollut tyytyväisiä koiransa luonteeseen. Koirilla on siis paljon erilaisia käyttäytymisongelmia, mutta silti omistajat ovat suurelta osin tyytyväisiä koiriensä luonteisiin. Ehkä hieman ristiriitaista.

Kuten viime lehdessä totesin, kasvattajien keskuudessa on viime vuosien aikana noussut huoli cockereiden luonteiden huonontumisesta. Miten tilannetta voitaisiin parantaa? Suositeltavaa on, että jokaisella jalostukseen käytettävällä koiralla olisi edes jonkinlainen näyttö luonteestaan, ihan mustaa valkoisella. On se sitten käyttäytymisen jalostustarkastus, luonnetesti, MH-luonnekuvaus tai taipumuskoe.

Käyttäytymisen jalostustarkastus on mainitsemistani luonnetta mittaavista koemuodoista eniten arkipäiväinen ja sisältää koiralle melko tavallisia tilanteita. Henkilökohtainen mielipiteeni on, että cockerin tärkein ominaisuus on avoimuus ihmisiä kohtaan ja se kyllä tulee hyvin testattua käyttäytymisen jalostustarkastuksessa. Tarkastuksessa koiraa ei millään tavoin paineisteta tai

pelotella ja mikä tahansa osio voidaan keskeyttää, jos koira esimerkiksi arastelee tilannetta.

Käyttäytymisen jalostustarkastus on erinomainen tapa tarkastella cockerin rodunomaista luonnetta ja käyttäytymistä. Erityisesti toivoisin näkeväni tulevissa jalostustarkastuksissa jalostukseen suunniteltuja koiria. Yhdistyksellä on suunnitelmissa järjestää ensimmäinen käyttäytymisen jalostustarkastus kevään / kesän 2025 aikana. Käyttäytymisen jalostustarkastuksesta on olemassa hyvä video, jonka linkki löytyy Kennelliiton sivuilta, kohdasta Kennelliiton jalostustarkastukset. Sivuilta löytyy myös Käyttäytymisen jalostustarkastus -lomake.

Lehden seuraavassa numerossa käsittelen muita luonteen kuvantamismenetelmiä eli luonnetestiiä ja MH-luonnekuvausta sekä niiden yhtäläisyyksiä ja eroja myös käyttäytymisen jalostustarkastukseen verraten. Jatketaan siis luonneaiheesta vielä cockerilehden kesänumerossa. ●

HUOM! Jos kiinnostuit käyttäytymisen jalostustarkastuksesta ja haluaisit osallistua koirasi kanssa tarkastukseen, voit laittaa minulle sähköpostia, niin tiedotan kiinnostuneita, kun tarkastuksen ajankohta varmistuu ja suunnitelmat tarkentuvat. Tarkastuksesta tulee toki tietoa myös yhdistyksen verkkosivuille ja jäsenten Facebook-ryhmään.

Sähköpostiosoitteeni on cockerenergiaa@gmail.com

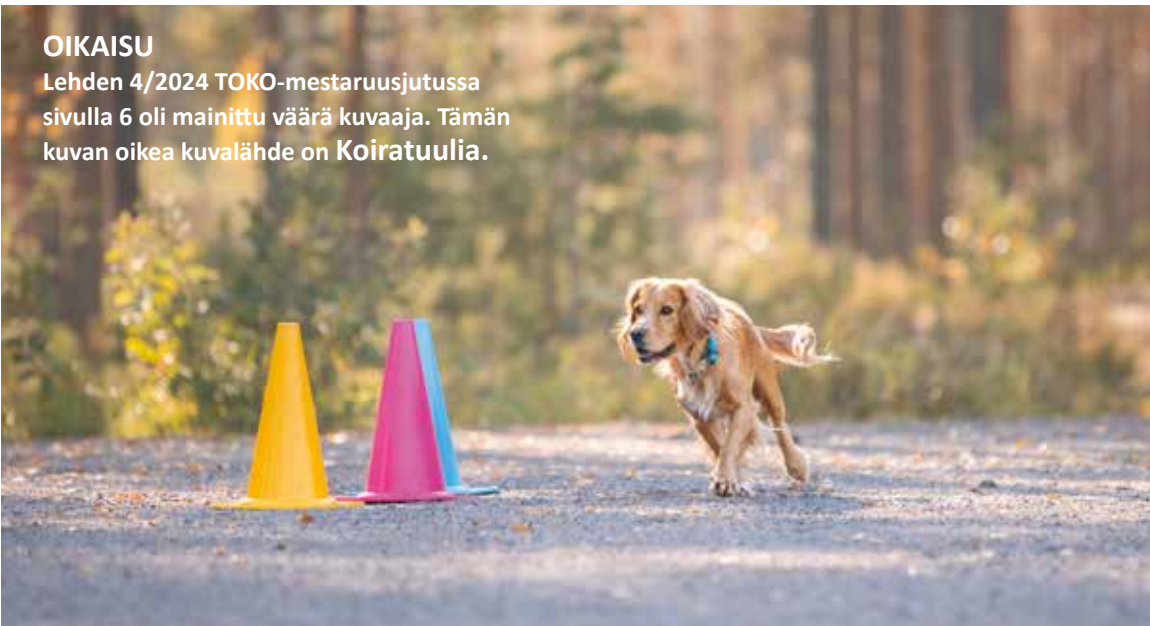
Cockerspanielit ry:n puolesta kiitämme seuraavia kasvattajia uusien pentuejäsenten liittämistä rotujärjestömme jäseneksi vuonna 2024:

- Mari Hotti
- Minna & Hanna Karjalainen
- Mariann Korpi & Anett Finnig
- Kaisu Kärnä
- Maarit Mäki
- Kati Nieminen
- Anne Pinola
- Pilvi Ranta
- Carita Toikka
- Sari Tossavainen

- Dazzlingtail's
- Wild Type
- Benchmark
- Lammenpein
- Speck Line
- Jättiläisen
- Taatusti
- Peredhils
- Carafine
- Saraki's

Hallitus Kiittää!!!

Kuva: Lilli Vainio

Cockerspanielit ry:n järjestämällä trimmauskurssilla

Teksti ja kuvat: Jessica Salo

Tammikuun 18. päivänä 2025 Cockerspanielit ry järjesti Halikossa Ehyt Areenalla trimmauskurssin taitavan **Hanna Nymanin** (kennel Finemoon) vetämänä. Kurssille osallistui noin 25 innostunutta ja trimmauksen saloista kiinnostunutta henkilöä. Päivän aikana käytiin vaihteittain läpi trimmauksen osia, ensin teorian ja mallicockerien avustuksella, minkä jälkeen koirakot pääsivät itse vauhtiin positiivisessa ja tsemppaavassa ympäristössä.

Cockerspanielien turkin trimmaushan ei kuulu vain näyttelykoirille, sillä rodunomaisesti trimmattu turkki lisää yleistä hyvinvointia ja terveyttä – pitääpä turkin sitten lyhyenä taikka pitkänä. Hyvin tuulettuvat korvat vähentänevät korvatulehduksia, kun taas puhdas ja takuton turkki puolestaan vähentää iho-ongelmia. Ruoan valinta on jokaiselle yksilöllistä, mutta laadukas, koiralle sopiva ruoka oikeine rasva- ja proteiinipitoisuuksineen on yksi oleellinen tekijä myös turkin hyvinvoinnin näkökulmasta. Säännöllinen turkinhoito niin harjauksiin kuin shampoo-hoitoainepesuineen on tärkeä osa jokaisen spanielin hyvinvointia. Puhtaasta, taktuttomasta turkista nauttii niin koira kuin omistajansakin! Kurssin osallistujien onneksi kummallakin kurssikerralla oli mahdollisuus ostaa tarkoin valikoituja, cockereille sopivia turkinhoitoaineita ja -välineitä sekä hellään lihashuoltoon ja lämmitteilyyn tarkoitettuja fleeceviittoja – kiitos Voimaeläin ja RekkuRelax!

Kurssin aikana Hanna neuvoi, mihin cockereilla käytetään ohennussaksia, suoria saksia, trimmauskonetta sekä nyppimistä. Hanna antoi erittäin hyödyllisiä vinkkejä nypittävien alueiden tekniikoihin niin hohkakivellä, tiheällä metallikammalla kuin sormikumeilla. Alkuun nyppiminen saattaa olla työläämpää, mutta systemaattinen nypintä edesauttaa nypintäkertojen vähenemistä ja selkäturkin laadun paranemista. Kurssin päätyttyä Hanna tsemppasi kurssilaisia jatkamaan trimmausta – vain harjoittelulla voi oppia paremmaksi. Trimmaushan on parhaimmillaan taiteen tekoa – trimmaus mahdollistaa koiran parhaiden puolien korostamista ja mahdollisten virheiden piilottamista. Jokaisella koirakolla on omat ongelmakohtansa, jotka selvitettiin yhdessä hyvien perusteluiden saattamina.

Uskon voivan puhuvani jokaisen osallistuneen koirakon puolesta – isoisoiso kiitos **Elina Olshinille** tämänkin kurssin järjestämisestä, muita kurssin järjestäjiä ja apukäsiä unohtamatta! Erityiskiitos Hannalle jälleen loistavien trimmausoppien jakamisesta! Koen kurssin olevan jokaiselle cockerin omistajalle hyödyllinen, jotta oppisi enemmän oman koiransa rakenteesta ja trimmauksen saloista. Rohkeaisen jokaista tarttumaan saksiiin ja kokeilemaan trimmausta – pahimmissa tapauksessakin hieman epämääräisesti leikatut karvatkin kasvavat nopeasti takaisin. ●

Hanna Nyman kertoo trimmauksesta.

Ensikertalainen trimmauskurssilla - vinkkejä ja käytännön harjoituksia

Teksti ja kuvat: Aino Asumalahti

Jo pennun hankintaa suunnitellessa tiesin cockerspanielin olevan trimmattava rotu, jonka turkinhoitoon tulee panostaa läpi sen elämän. Alusta asti ajatuksena olikin opetella trimmaamisen perusteita myös itse, mihin monet kokeneemmat cockerinomistajat ovat kannustaneet. Lähdimme 8,5 kk:n ikäisen Vapun kanssa Saloon Cockerspanielit ry:n järjestämälle trimmauskurssille innokkaan odottavaisina, mutta myös jännittyneinä, sillä oma trimmauskokemukseni oli vielä vähäistä. Vappu on totunut trimmattavana olemiseen heti pienestä pitäen kasvattajan luona ja olemme jatkaneet harjoittelua ahkerasti hänen kotiuduttuaan. Säännöllisten pentutrimmien ansiosta Vappu osaakin olla trimmauspöydällä jo melko rauhallisesti. Toivoin kurssilta erityisesti käytännön vinkkejä perusasioihin, sillä pentuturkin vaihtuessa aikuiskarvaan turkki on alkanut tuntua viime aikoina hieman haastavalta hoidettavalta sen takkuuntuessa helposti.

Kurssipäivä oli todella antoisa ja käytännönläheinen. Teoriaosuuden jälkeen kurssin vetäjä **Hanna Nyman** demonstroi mallikoirien avulla trimmaustekniikoita. Olikin todella mielenkiintoista seurata pitkän linjan ammattilaista työssään, hänen otteensa olivat yhtä aikaa varmat, tarkat ja nopeat. Kysymyksiä oli mahdollista esittää joka välissä ja Hanna käytti selkeitä esimerkkejä sekä antoi hyviä vinkkejä. Kun pääsimme kaikki omien trimmauspöytiemme ääreen, Hanna kiersi yhdessä kolmen muun järjestäjän kanssa jokaisen trimmauspisteellä, tarjoten henkilökohtaista apua ja ohjausta. Vapulle tehtiin konetyöt, ja vaikka alku oli hidasta, sujui homma pian jo varmemmin. Tassukarvojen trimmaus ja pentukarvan nypintä eri tekniikoin olivat kurssin parhaita oppeja itselleni – niitä olin erityisesti tullut hakemaan. Mukana oli pentujen lisäksi myös aikuisia cockereita ja jokainen saikin neuvoja ja opastusta oman taitotasonsa mukaan.

Sain kurssilta paljon varmuutta turkinhoitoon sekä vinkkejä hyviin turkinhoitovälineisiin, joiden avulla

trimmaus sujuu parhaiten. Säännöllinen turkinhoito, pesu ja kevyt trimmaus kotona ovat avainasemassa turkkirodun hyvinvoinnin ylläpidossa. Vaikka ammattilainen trimmaisi suuremmat linjat tasaisin väliajoin, cockeri pysyy siistinä myös trimmauskertojen välissä pienellä vaivalla. Esimerkiksi konetöiden tekeminen käy nopeasti ja tuo heti huolitellun ilmeen, korvatkin tuulettuvat ja huulipoisuudet pysyvät siisteinä.

Oli mukavaa vaihtaa kokemuksia muiden cockeri-harrastajien kanssa, kaikki olivat liikkeellä iloisin mielin ja kurssin tunnelma oli koko päivän rento, positiivinen ja kannustava. Aikaa harjoitteluun oli varattu riittävästi, ja välissä ehdimme nauttia rauhassa kahvit sekä herkullisen lounaan.

Kurssi antoi hyvät eväät jatkaa trimmausharjoituksia kotona. Kiitos järjestäjille ja erityisesti Hannalle erinomaisesta opetuksesta – suosittelen kurssia todella lämpimästi kaikille cockerinomistajille! ●

Jasmin Blomqvist pitää koirasta kun Aino Asumalahti ajelee korvia.

Myytti - eli Läppiksen Elle Vaan

Teksti: Mia Wallin-Parkkonen

Kuvat: Mia Wallin-Parkkonen, Rita Larjava, JonsuPhoto/Sofia Joensuu, Tuija Laurila

Myytti tuli meille pääsiäisen tienoilla vuonna 2016 isomünsterinseisojan ja kahden rescuekoiran pikuskoksiksi. Olin aikaisemmin kysellyt käyttölinjaista cockeria (tai kuten niitä silloin kutsuttiin, ”turboa”) toisesta kennelistä, mutta agility ei silloin vielä vastannut monellekaan kasvattajalle harrastustoiveisiin. Myytin kasvattajalle oli syntynyt melko kookas pentue ja ilmeisesti silloisen harrastuskoirani KoiraNet-linkillä sain vakuutetuksi, että koira tulee harrastamaan (agility, TOKO, rally-toko ja metsästys) kotiin, joka on myös kiinnostunut terveystutkimuksista. Kävin ystävän kanssa katsomassa pentuja niiden ollessa 5-viikkoisia. Kahdeksikon kolmesta nartusta vain yksi oli ruskea. Sellainen pieni ja vikkela ruskea pitkula, jonka rinta oli valkoinen; työnimenä sillä oli ”Näätä”. En missään nimessä halunnut mustaa koiraa, mutta halusin tietysti pennun. Jotenkin kai sain toiveitani ilmaistua ja tähdet osuivat kohdilleen, kun juuri tämä ”Näätä” haettiin kotiin 8-viikkoisena.

Myytti aloitti agilityn alkeisryhmässä 8 kk:n iässä. Kouluttajana meillä oli muutama vuosi aikaisemmin SM-kisoissakin kelpie-Visalla mitaleille päässyt **Lotta Lehtinen**, eli tavoitteena oli rakentaa oman seuran penturyhmässä järkevin askelin ja tavoitteellisesti taitavia agilitykoiria. Tässä ryhmässä rakennettiin pohjat meidän kaikelle tekemiselle. Lotta myöskin sattui olemaan meidän

koiralauman luottofysioterapeutti, jonka palveluita Myytti hyödyntää edelleen säännöllisesti ja käy käsiteltävänä 1–2 kk:n välein. Päätyöksi Lotta ei enää koiria hoida, joten fysioterapian lisäksi turvaudumme välillä myös koirahierojan palveluihin. Lotan pentu- ja junnuaikojen jälkeen Myytti on treenannut oman seuran seurakouluttajien ryhmässä ja osallistunut ahkerasti erilaisiin koulutustapahtumiin keppiklinikoista puomiklinikoihin sekä kahdesti Suomen Agilityliiton TopTeamiin. Seuramme Villähteen Agility-Urheilijat on tarjonnut myös mahdollisuuden hankkia ulkopuolisen kouluttajan viikkoryhmiin. Muutaman kauden verran meitä koulutti **Ville Liukka**, tunnettu maajoukkuekisaaja ja agilitytuomari, jonka oma agilityura on alkanut cockerspanielilla ja nykyinen kisakoira on käyttölinjainen cockerspanieli Ois.

Myytin kanssa aloitettiin kilpailemaan vanhojen sääntöjen aikana, eli luokkanousuun tarvittiin kolme nollatulosta, joista yksi sai olla hyppyradalta. Tasoluokkia agilytyssä on kolme ja korkeimmasta kolmosluokasta voi saada sertejä, joilla valioidutaan. Tavoitteena on nollarata, ja nopein nolla voittaa. Nollarata on suoritus, jossa ei tule virheitä, kuten riman pudotuksia, esteiden ohitusta tai

kontaktiesteen kontaktialueen ylittämistä siihen koskettamatta. Nykyään kontaktiesteitä sisältävät agilityradat ja hyppyradat on eritelty kokonaan erilleen niin, että koirakko voi kisata halutessaan vain hyppyradoilla ja valioitua hyppyvalioksi suoritamatta ainoatakaan kontaktiestettä (puomi, A-este ja keinu).

Kisoihin menet siis itse kouluttamasi koiran kanssa, tutustut tuomarin suunnittelemaan kisarataan, ja kisatilanteessa koira voi tehdä ainoastaan sen, mitä ohjaaja ohjaa ja suoriutua sillä tasolla, minkä olet sille aikaisemmin opettanut. Harvemmin agilitykisoissa virheet siis johtuvat koirasta. Koska olin valinnut opettaa koiralle juoksukontaktin puomille, jumpattiin sen kanssa aika kauan ja kisattiin alussa melko harvakseltaan. Yksi kokonainen talvikausi tehtiin treeneissä radan sijaan yleensä vain puomia. Sitten kun kisaamista yritettiin, ei se ratatekeminen ollutkaan kaikista helpointa, koska eihän me oltu sitä treenattukkaan. Jälkikäteen olen kyllä ymmärtänyt virheeni tässä. Myös kepeillä kisoissa ilmeni ongelmia, kun koiralla oli aina kauhea kiire, eikä juurikaan liikehäiriönsietoa, mikä kostautui kisoissa virheinä ja lopulta toistuvien virheiden myötä paineistumisena. Noustiin esimerkiksi kakkosiin radalta, jossa keppejä ei ollut lainkaan. Kolmosiin nousukin jäi mieleen. Ajanotossa oli sattunut vir-

he ja meille merkattu yliaikaa. En ajatellut sitä sen enempää, vaan ajelin kotiin. Siellä koira pääsi uimaan, laitoin rantasaunan lämpimäksi ja korkkasin kylmän lonkeron. Kun vilkaisin puhelinta, olinkin saanut perään koetoimitsijalta viestiä, että saitte nollan! Kisakirjan edestakaisin postitteluilla selvittiin. Saattoi olla sama kisa, jossa jätin epähuomiossa kevythäkin auki ja rataantutustumisen aikana kuuluteltiin vapaana hiihtelevän cockerin omistajaa... Myytti odotti tutustumisen ajan toimitsijoiden teltassa rapsuteltavana, olisi kuulemma saanut jäädäkin...

Myytin kanssa olemme tehneet myös metsästysjuttuja, se on käynyt taipumuskokeen, vesityön ja osallistunut SPME derbyyn AVO3-tuloksella. Lisäksi näyttelyistä on haettu harrastus-H peräti kahteen kertaan. Sekä rally-tokossa, että TOKOssa sillä olisi oikeus voittajaluokkaan. Olenkin todennut, ettei yhdellä ihmisellä riitä vapaa-aika ja tunnit siihen, mihin käyttiksellä olisi kapasiteettia. Alusta asti Myytti on päässyt syksyisin myös metsälle, aluksi seisojani Surin vanavedessä ja myöhemmin myös mallintamaan passikäytöstä omalle jälkikasvulleen. Se on osallistunut legendaariselle Surkeen leirille, jossa eri tasoluokkiin jaettuina nuoret tai miksei vähän kokeneemmatkin koirat ovat päässeet metsästyskokeen osasia kasailemaan ja treenaamaan.

Kun koronasulku tuli ja kaikki kiellettiin, tuli itseleni mieleen toisen käyttiksen hankinta. En ollut ainoa, jolla oli aikaa koiranhankinnalle ja pentuhan ei saanut mistään. En myöskään halunnut koiraa huonosti terveystutkituista vanhemmisista. Itsellä oli käsissä terveystutkittu koiraa, jonka luonteesta ja rakenteesta pidin, ja olimme tietysti koronan takia muutenkin kisatauolla. Muistin Terhi-Marien vihjaisseen Surkealla, että saattaisi olla kiinnostunut Myytin liisaamisesta. Niinpä käännettiin kelkkaa niin, että Myytille syntyi syksyllä 2020 kolme narttua Lahjakas-kenneliin, ja sieltä lopulta kotiutui emän mukana Lahjakas Lumiaura, "Aura".

Koronasulut ja äitiyslomat meni menojaan ja sain hiljakseen Myytin takaisin kisakuntoon. Kisatauko oli lopulta yli vuoden mittainen, kun korona esti jossain vaiheessa kisojen lisäksi myös treenaamisen. Haluan koiran olevan oikeasti säännöllisesti treenattu, jotta sen lajikunto mahdollistaa kisoissa hyvän suoriutumisen. Agilityrata on lukuisine hyppyineen ja käännöksineen, kiihdytyksineen ja jarrutuksineen koiralle raskas suoritus. Tai sen ei pitäisi olla raskas, vaan koiralla pitäisi olla tarpeeksi voimaa ja ketteryyttä, jotta siitä suoriutuu näppärästi. Ja näitä asioita ei saa haltuun kuin lajia treenaamalla. Myytti oli noussut siis kolmosiin juuri ennen koronapandemiaa ja oltiin saatu aikaiseksi kisakepeille paineistumisongelma, joka ilmeni vain kisatilanteessa. Tämähän oli ihan itse luomani, kun

koira kisoissa tuli kepeiltä pois ennen viimeistä väliä ehkä kiireen tai liikehäiriön vuoksi. Tietysti jäin uusimaan ja toistamaan kepejä kisatilanteessa ja odotin saman tasoista suoritusta, mihin koira treeneissä pystyy. Myytin tehdessä kepejä kannustin ja hihkuin vieressä äänekkäästi iloiten, varmasti aika kiihdyttävästi. Aika nopeasti pelkkä kepit-sana kisoissa sai koiran ihan onnettomaan "en minä osaa mitään"-tilaan. Eli ongelma, joka liittyi keppien loppuun tekemiseen, kääntyi sellaiseksi, ettei koira halunnut edes mennä niille.

Otin kisoissa taktiikaksi antaa Myytille kisoissa kepeille 2 suoritushetkeä, jonka jälkeen lähdetään radalta pois. Ihan etten itse jäisi hinkkaamaan, mutta myös sillä yleisellä ajatuksella, että koiran ei voi antaa jättää niitä kepejä tekemättä ja kaahotella rataa loppuun, koska kyseessä on vireeseen liittyvä haaste. Otin myös kisaradalle mukaan taskuun aina namia. Mikäli meillä oli virhe tai hylätty rata jo alla, palkkasin kepit, lisäksi palkkasin, jos koira onnistui toisella yrittämällä. Myös kotona ja treeneissä tehtiin kepejä herkkupalkalla, mutta vain muutama toisto kerrallaan. Ja palkka tuli aina keppien jälkeen tehtävän hypyn jälkeen, ettei se kiire ja palkanodotus keppien lopussa olisi kaikista vaikein asia enää. Lisäksi kisa-aamuina käytiin juoksemassa viiden kilometrin lenkki, eli isoimmat höyryt pois, jolloin koira oli paljon rennompaa ja paremmassa vireessä. Käytiin myös harjoittelemassa

helpompia keppikulmia alemmissa luokissa, kun se tuli säännöissä sallituksi. Kisajännitys meidän nolista, onnistuneista puomin kontakteista ja kaikesta muusta jäi pois. Kisoissa vain sillä oli merkitystä, onnistunko auttamaan koiraa sille vaikeassa asiassa eli kepeissä. Silloin ei vielä sääntöjen puitteissa saanut palkkailla koiraa radalla, mutta onneksi kukaan tuomari ei koskaan ottanut asiakseen siitä huomauttaa. Tuloksenahan oli sellaisesta tuhmudesta hylätty rata, ja sitähan se on nykyäänkin. Aikaisemmin se ei vaan ollut lajissa hyväksyttyä ja sen vuoksi sosiaalisesti myös erittäin arveluttavaa, ja olenpa kuullut tällaisesta jopa kilpailukiellolla uhattavan.

Myytti on mitattu aikanaan medioluokkaan ja kisasi siellä kolmosiin saakka. Pienenä koirana sillä oli jonkin verran hankaluuksia hyppyissä. Treenasimme 25 cm:n rimoilla siitä huolimatta, että kisoissa ne saattoivat olla 40 cm:n korkeudessa. En halunnut ahdistaa koiraa haastavilla hypyillä, kun agilityssä on monta muutakin opeteltavaa asiaa ratatreenien osana. Tutkin jonkin verran early take off -asioita, eli mistä johtuu, että koira ponnistaa välillä liian kaukaa esteelle ja laskeutuu liian aikaisin heti riman taakse. Myytti ei juuri rimoja ole pudotellut, mutta koska etäisyyden hahmottaminen oli sille selkeästi hankalaa, se alkoi teputtelemaan, jarruttelemaan ja niiaamaan ennen joitain hyppysteitä. Myytti teki tätä etenkin estettä suoraan lähestyessä, tai jos riman takana suoraan koiran suunnasta katsottuna on kontaktipinta tai kentän laidalla olevat tavarat. Myös värit ja jopa valaistus selkeästi vaikuttivat suoriutukseen. Jos ongelma on näössä, ei siihen auta hyppytekniikkatreeni, polvien tutkiminen tai fysioterapia, joita myös teimme ja joita minulle paljon suositeltiin. Sain kuitenkin kannustusta Myytin säkäluokan tarkastamiseen. Toukokuussa 2022 ajelin Tampereelle maajoukkuekarsintoihin vain

osallistuakseni mittaustilaisuuteen. Myytti mitattiin miniksi viidellä mittauksella, kolmen tuomarin saadessa siitä minin ja kahden mitatessa sen mediksi. On itselleni aivan päivänselvää, ettei Myytti olisi ikinä valioitunut mediluokan hyppykorkeuksilla, vaan luultavasti koko agility olisi täytynyt jättää, niin vaikeita etenkin suoralla lähestymisellä 40 cm:n rimat kisoissa olivat.

Valionarvoon tarvitaan lajista kolme sertiä, hypyvalioksi hyppyradoilta ja agilityvalioksi agilityradoilta. Serti jaetaan luokan nollatuloksella voitaneelle, mutta mikäli tämä on jo valioitunut, se putoaa seuraavalle. Mikäli osallistujia radalla on yli 20, putoaa se kolmannelle jne. Lisäksi

valionarvoon tarvitaan näyttelyistä vähintään arvosana H eli hyvä. Ensimmäisen kolmosluokan sertin Myytti sai 2023 eli 7-vuotiaana hyppyradalta kakkossijalta. Koirakkona meidän yhteystyö parani silloin kisa kisalta. Varmasti sen vuoksi, että kisattiin paljon ja oltiin löydetty omanlainen tapa tehdä agilityä. Meidän agilityä, ei kenenkään muun. Näihin aikoihin meitä kävi kouluttamassa Ville Liukka, jonka tapauskea ohjaajaa juoksemaan vähän lujempaa ja ohjaamaan rohkeammin oli meille aika tärkeä. Ville sanoi Myyttiä erikoiskoiraksi, ja tämä ei siis välttämättä ollut kehu. Kaikkia koiria pitää ymmärtää harrastuksissa tietysti yksilöinä, joilla on omat lähtökohdat. Myytin kohdalla jotkut asiat, esimerkiksi epäonnistuneiden ratapätkien toistot tai lähetettäminen koiraa tekemään jotain yksin, saattoivat helposti saada koiran ikään kuin toteamaan, että "melkoisen epäselvää, ei varmaan tarvitse yrittää mitään". Toinen Myytillekin ominainen piirre on korkeavireisille koirille tyypillinen käytös, "looppiin" jääminen, eli koira toistaa uudestaan ja uudestaan virheellistä suori-

Kuva: Tuija Laurila

Kuva: Mia Wallin-Parkkonen

tusta, kuten menee väärälle esteelle joka toistolla tai hyppää esteen väärästä suunnasta aina jokaisella uudellakin yrityksellä.

Kesällä 2023 Myytti sai yhtäkkiä kuukauden sisällä 3 nollavoittoa ja agilitysertiä ja valioitui agilityradoilta oman seuramme, Villähteen Agility-Urheilijoiden kisoista Orimattilasta (Artjärveltä) heinäkuussa. En ikinä uskonut, että sillä meidän puomilla saataisiin agilityvalion arvon tuloksia kasaan. Kun koira osuu puomin kontaktille suunnilleen ”fifty-sixty” se tarkoittaa, että niitä muuten hyviä kisaratasuorituksia pitää olla aina vähän ylimääräisiä, että mukaan mahtuu se onnistunut puomikin ja saadaan radasta nolla. Tämä oli samalla meidän viimeinen SM-nolla ja pääsimme ensimmäistä kertaa SM-kisoihin yksilökilpailuun. Karsintaradalla saimme nollan ja osallistuimme myös finaaliradalle, jossa tehtiin hylätty suoritus. Hyppyradoilla ollaan jääty vauhdissa nopeammille, sillä vuosien myötä Myytistä on tosiaan tullut täysiä putkeen sujahtavasta salamasta kiltti ja mukana kulkeva agilitynäätä. Viimeinen hyppyrataserti saatiin kesällä 2024 Orimattilasta P-Haun kisoista. Voittorata ei todellakaan ollut lainkaan nätti flow-suoritus. Siinä vaiheessa oltiin kyllä saavutettu enemmän kun olin edes toivonut ja sen jälkeen meillä oli todella mukava kisakesä, ja päästiin toista kertaa Agilityn SM-kisoihin yksilöradalle. Myös seurassamme oli pitkää aikaa riittävästi mini-luokan kolmosluokalaisia, ja osallistuttiin myös joukkueradalle. Ylipäänsä ollaan kisattu omalla tasollamme, häviten

Kuva: JonsuPhoto / Sofia Joensuu

Kuva: Mia Wallin-Parkkonen

nopeille, tehden niin hölmöjä hylättyjä suorituksia kuin meille loistavia voitonollioja ja kakkossijoja ja kaikkea siltä väliltä.

Lajina agility on muuttunut paljon koiraposiitiivempaan suuntaan. Koirien käsittelyyn kisatilanteissa kiinnitetään huomiota. Hihnalla kiskominen, nyppiminen ja koiran pylyyn painaminen maahan on lähtökohtaisesti kiellettyä. Lisäksi palkkaaminen lähdössä, maalissa ja kisatilanteissa on sallittua (toki jälkimmäinen on hylkäävä virhe). Myös rataprofiilit ovat muuttuneet paljon virtaavammiksi ihan viimeisen 10 vuoden sisällä, eli käytännössä Myytin agilityuran alun agility on ihan erilaista, kun nykyiset radat.

Tällä hetkellä Myytti on toipumassa monien muiden liukastelijoiden tavoin ontumasta, joka epäiltiin selkälähtöiseksi. Tutkimusten ohessa otettuja selkäkuvia urheilukoiralääkäri kylläkin kommentoi, että hieno selkä kahdeksanvuotiaaksi cockeriksi. Cockerien selkäterveys huolestuttaa itseäni, sillä lajina agility on raskas ja fyysinen. Myytin kanssa meillä on ollut joka tapauksessa elämyksiä ja tunteita täynnä oleva upea agilitymatka. Vielä olisi tavoitteita etenkin sileiden lajien (rally-toko ja TOKO) parissa. Yhdeksänvuotiaan (28.2.2025) kanssa jokainen uusi mahdollisuus starttiviivalla on kullan arvoinen. Myytistä ei myöskään ole sohvakoira, se elää tekemisestä. Se on oikea käyttökoira. ●

Kasvattajalle kiitokset ennakkoluulottomuudesta ja luottamuksesta :) Mia

Kun peti on tyhjä

Teksti ja kuvat: Annika Kontturi-Salmi

Cockerspanieli-lehdessä nro 2/2024 oli juttu yhdestä koiranomistajalle raskaimmista ja vaikeimmista päätöksistä, eli koiran eutanasiasta. Jutussa keskityin koiraan ja koiran elämänlaadulliseen näkökulmaan. Kirjoittamisen jälkeen jäin pohtimaan sitä, että pitäisikö jutulle tehdä jatko. Silloin kun koira esimerkiksi sairastuu vakavasti ajatteleminen luonnollisesti ensisijaisesti koiraa ja koiran hyvinvointia. Entä koiranomistaja? Aina ei lähipiiristä löydy kuuntelijoita tai eläinystäviä, jotka ymmärtävät. **Virpi Huuskon** haastattelussa tuli myös ilmi kuinka paljon on yksinäisiä ihmisiä, joille koira on kaikki kaikessa. Mitä heille tapahtuu, kun koira kuolee? Emme myöskään voi jättää itseämme koiranomistajina huomiotta, vaikka emme yksinäisiä olisikaan. Koira on useimmille meistä perheenjäsen, josta on todella vaikea luopua ja suru voi olla ahdistava. Surun tuoma ahdistus ja pelko voivat myös olla syitä miksi siirrämme viimeistä päätöstä liiankin kauan. On kuitenkin hyvä pitää mielessä, että suru on terve reaktio menetykseen.

On hyvä tiedostaa, että koemme surun ja luopumisen yksilöinä, ja tilanteet ovat aina yksilöllisiä. Mitään oikeaa tai väärää tapaa surra ei voi sanoa. Aikaisemmin suru on nähty työnä, joka sisältää viidestä seitsemään eri vaihetta riippuen tilanteesta. Nykyään surua ei nähdä näin lineaarisena, joskin vieläkin tunnistetaan muutamia tyypillisiä vaiheita kuten sokki, reaktio, käsittely ja sopeutuminen.

Toinen arka asia on saako koiran tai eläimen poismeno surra? Me koiranomistajat ymmärrämme yleensä hyvin toistemme surua koiran poismenosta ja voimme siihen samaistua. Voimme kuitenkin esimerkiksi työpaikalla kohdata ihmettelyä tai hämmästelyä esimerkiksi niin kutsutuilta ”ei-eläin ihmisiltä”, ”sehän oli vaan koira” -tyyppisesti. Toisaalta ystävän tai omaisen surun kohtaaminen on aina vaikeaa, koska myötäeläjänäkin voi tuntea itsensä avuttomaksi. Tapahtunutta ei pysty poistamaan, eikä sanat tahdo riittää. Voi olla lohduttavaa tiedostaa, että surija harvoin kaipaa ratkaisuja – päinvastoin myötätunto ja tuki riittävät. Voit esimerkiksi kysyä josko voit olla avuksi tai mitä surija kaipaisi.

Ensimmäisessä sokkivaiheessa tapahtuma tuntuu epätodelliselta. Vaikka koira olisi jo vanha, kävelyt jo vuosia kankeasti, kuulo ja näkö heikentynyt, ollut pidätyskyvytön, vaikeasti sairas, leikattu jo muutaman kerran, niin eutanasiapäätöksen lopullinen tekeminen tai kuolema voi tulla sokkina. Sokki vaikuttaa kuuluvan asiaan, koska emme pysty henkisesti täysin varautumaan kuoleman lopullisuuteen, vaikka se olisikin ollut pitkään tiedossa.

Minun ensimmäinen koirani kuoli kun olin kaksikymppinen. Olin saanut sen täyttäessäni yksitoista ja koin, että se oli täysin minun vastuullani (vaikka vanhemmat tietenkin kustansivat ja auttoivat).

Muistan, kuinka surin sitä varmaan pari vuotta ennen kuin tein eutanasiapäätöksen. Sille tehtiin kaksi nisäleikkausta viimeisinä vuosina, sille tuli kieleen kasvain ja se puri öisin tassuaan. Aavistin, että joudun luopumaan siitä jossain vaiheessa, mutta olin liian nuori käsittelemään asiaa yksin. Koin kuitenkin, että en saa antaa periksi. Koiralle oli jo tehty kaksi suurta leikkausta, jotka olisivat olleet täysin turhia, jos luovutan. Olin omasta mielestäni kiitollisuudenvelassa eläinlääkärille, joka oli yrittänyt auttaa. Olen ihan varma siitä, että olisin saanut apua päätöksentekoon, jos olisin pystynyt puhumaan asiasta. Lopulta, kun tuttu eläinlääkäri oli lomalla, tein päätöksen. Hautasimme isäni kanssa koiran koirien hautausmaalle ja minun itkulle ei meinannut tulla loppua. Nyyhkytin hysteerisesti. Ilma oli koea ja tumma niinkuin sen usein tahtoo olevan, tai tuntuu siltä.

Toisen kerran koin surusokin mystisesti sairastuneen nuoren lupaavan hevosen kanssa, josta ei löydetty mitään vikaa, mutta joka menetti kävelykyvyn ilman mitään selkeää syytä. Vaikka ei ollut kyse koirasta, uskon että moni voi tunnistaa itsensä tapahtumien kulusta. Hoidin hevosta puoli-toista kuukautta, piikitin aamuin illoin vahvoja kipulääkkeitä. Sen karva kiirsi, häntä oli paksu ja se raahautui joka päivä portille minua vastaan, korvat höröllä, silmät kirkkaina, innostuneena siitä mitä tekisimme sinä päivänä. Hoidin ja uskoin. Vasta kun ystävä toiselta paikkakunnalta tuli meitä moikkaamaan tapahtui muutos. Hän näki että toivoa ei ollut, auttoi ottamalla ohjat käsiin. Ystäväni luotsasi minua vaikeassa päätöksessä ja monen monessa asiassa, mitkä piti selvittää hevosen eutanasiaan

liittyen. Toimin täysin sokissa, hoidin asiat, lapset ja kävin työssä automaattiohjaus päällä. Voin hyvin ajatella että samantyyppinen tunne tulee esimerkiksi nuoren koiran sairastuessa syöpään, immuunisairauksiin tai kun esimerkiksi sisäelin yllättäen pettää. Eläin näyttää terveeltä ja kauniilta, jolloin on vaikea uskoa tapahtumia todeksi.

Koin myös tällaisen yllätyksen parikymmentä vuotta sitten. Minun erittäin elämäniloisen, energisen ja terveen näköisen koiran vakava sairaus löydettiin yllättäen. Koiralla oli korvatulehdus, jota hoidettiin, mutta syyksi oletettiin allergiaa. Lopulta koira kuvattiin ja todettiin, että se oli täynnä kasvaimia aivoissa, selässä ja vatsassa. Kasvaimet aivoissa olivat niin suuret, että jouduin tekemään lopettamispäätöksen riskien takia. Katsottiin, että kasvaimet olisivat saattaneet muuttaa koiran käytöstä nopeastikin, joten koska meillä oli pieni lapsi, eläinlääkäri ei suosittelut minun sitä riskiä ottavan, eikä parantumisesta ollut silloin toivoakaan. Sillä elämäkokemuksella mitä minulla on tänään, ymmärrän että näin voi käydä, mutta silloin olin aika järkyttynyt. Muistaakseni sain koiran vielä hetkeksi kotiin, mutta lopettamispäätös oli tehty. Silloin en pystynyt puhumaan asiasta. Onneksi ystäväni tuli mukaan kun veimme koiran viimeiselle matkalle. Kävelimme sinne 6 km. Jostain syystä en halunnut autoilla, vaan kävellä vielä viimeinen lenkki. Lopetuksen jälkeen jätin klinikan roskakoriin uuden kaulapanna ja hihnan. En pystynyt niitä kantamaan kotiin. Muistan myös myyneeni melkein ilmaiseksi kaikki koiraan liittyvät – trimmikoneen, sängyn, sakset, häkin ym. kallista. En kestänyt nähdä niitä enää. Jälkeenpäin kaduin nopeaa toimintaani ja

kun kohtasin kohtalotoverin, joka myi omiaan, en pystynyt niitä ostamaan.

Joskus tuntuu, että sokkivaihe tulee jo ennen kuolemaa. Olen kokenut tämän muutaman kerran, esimerkiksi kun koiran hyvänlaatuinen kasvain on viikonloppuna muuttunut aggressiiviseksi syöväksi (leikkausaika oli jo sovittu) tai kun suhteellisen vanhalle koiralle yllättävästi ilmaantui kovat kivut ja pelkotilat. Joskus asiat voivat muuttua parissa päivässä. Joskus voi jäädä mahdollisuus parin päivän ajan hemmotella koira sen viimeisinä elinpäivinä. Itse olen saanut siitä lohtua silloin, kun se on ollut mahdollista. Koira on saanut ehdottoman parhaat herkkunsa, käyty suosikkilenkeillä, löhöilty sohvalla – tehty sitä mistä koira on pitänyt. Jos vointi on ollut huono, koira ei ole jätetty hetkeksikään yksin, vaan joku perheestä on ollut sen vieressä koko ajan.

Koiran kivun näkeminen on raastavaa. Huomaat esimerkiksi, että kipulääkkeet auttavat vain hetken tai vain heikosti. Sitten huomaat tuntien kulussa, että tällä kertaa ei suunta muutu parempaan kipulääkityksestä huolimatta. Tunnet kylmävän tunteen, sokin. Tuntuu kuin olisi mennyt ikuisuus, mutta kyse on vain ollut parista päivästä siitä, kun ensimmäisen kerran huomasit koiran oireilevan, siihen kun se lopulta pääsi kivuistaan. Kun näissä tilanteissa minua/meitä on tukenut rauhallinen ja empaattinen eläinlääkäri, niin lopusta on tullut kaunis, helpottava – jopa valoisa tilanne. Näissä tilanteissa on itsekin lopulta ymmärtänyt, että koira tuli päivänsä päähän, sekä henkisesti että fyysisesti, vaikka se meni nopeasti. Jälkeenpäin voi tulla

epätodellinen olo – mitä oikein tapahtui? Teinkö kaikkeni? Huomasinko oireet liian myöhään, ja niin edelleen. Tällöin ovat eläinlääkärin sanat ja lääketieteelliset selitykset erityisen tärkeitä. On tärkeää saada tietoa esimerkiksi aggressiivisen syövän käyttäytymisestä. Aggressiivinen syöpä kun on usein nimensä veroinen.

Nuoren koiran kuolema tulee usein täysin nurkan takaa ja odottamatta. Maailmaa pysähtyy, eikä mikään ole enää niin kuin ennen. Tuttavapiirissäni on ystäviä, jotka ovat menettäneet nuoren koiransa liikenneonnettomuudessa. Näitä tilanteita on edeltänyt suuri ilo vieraista tai perheenjäsenistä, jotka ovat ajaneet pihaan tai pihatiellä. Helposti ajattelee, että liikenneonnettomuudet tapahtuvat moottoritiellä tai kaukana kotoa, esimerkiksi karkumatkalla, mutta kokemukseni mukaan ne ovatkin tapahtuneet lähellä kotia. Nämä tilanteet voivat johtaa syyllisyyden tunteisiin, vaikka kyse on harmillisesta onnettomuudesta. Näissä tilanteissa tulee epätodellinen olo kun se, mitä vähiten odottaa, tapahtuu. Meidän perusturvan tunne voi särkyä. Syyllisyys voi muuttua vihan tai pelon tunteiksi.

Joskus kuolema voi olla helpotus, niin kamalalta kun se kuulostaakin. Kyseessä voi olla kroonisesti sairas koira, joka on kituuttanut pitkään. Koira on pistetty ja tutkittu kaikin tavoin, kun vikaa on etsitty. Lopulta tutkimukset ovat tyhjentäneet omistajan varat. Silloin loppu voi olla surullinen, mutta samalla helpottunut. Elämä on voinut kiertää kehää ja lopulta huonoja muistoja on enemmän kuin hyviä. Näin voi myös käydä aggressiivisen koiran kuoltua. Jos perhe on esimerkiksi pelännyt koiraan,

sitä on rajoitettu, vartioitu, ennakoitu ja aina eletty jännityksen vallassa, koiran pois päästäminen voi olla sokki ja lopulta helpotus. Silti suru on läsnä.

Joskus nuoret koirat ovat myös hyvin touhukkaita. Eivät osaa varoa, maistelevat, kiipeilevät ja juoksevat. Joskus tulee myös päinvastainen tunne, ihme että pysyvät hengissä vaikka nielevät purukumia, sukkia, kiviä, lehtiä, leluja, palloja ja paljon muuta. Joskus se voi kuitenkin olla pienestä kiinni – koira selviää vaikka nielaisi tinasotilaan, mutta ei kun söi puolikkaan tatin. Minua lohdutti kerran eläinlääkäri, että koira ei tiedosta kuinka pitkä sen elämä oli. Se tietää vain sen, että sen elämä oli hyvää, vaikka se oli lyhyt.

Me suremme yksilöllisesti ja joskus voi olla vaikea ymmärtää toisen tapaa surra myös perheen sisällä. Siinä kun joku näkee että toinen suree liian kauan tai on liian masentunut, toisen mielestä toinen ei välitä, on kylmä tai liian iloinen. Surua ei kuitenkaan voi mitata, eikä itku ole surun mitta. Joku itkee ulospäin, toinen voi itkeä sisäänpäin. Toinen haluaa puhua ja muistella, kerta toisen jälkeen, toinen ei halua puhua ollenkaan, vaan keskittyä uusiin harrastuksiin tai uppoutuu tekemiseen. Surussa voi olla vaikea huomioda muita perheen-

jäseniä. Voi olla erityisen haastavaa tietää, miten suhtautua lapsen suruun.

Jokainen tuntee oman lapsensa parhaiten, ja perheillä voi olla yllättävänkin erilaisia periaatteita suhtautumisessaan lapsen suruun. Aikuinen voi kertoa lapselle tähdestä taivaalla, kun toinen aikuinen kertoo aika yksityiskohtaisesti tapahtumista. Kirjallisuudessa on suositeltu auttamaan lasta työstämään surua auttamalla lasta muistelemaan (koiraa) eri tavoin; ”muistatko kun koira hyppäsi laiturilta tai söi isän kengät” -tyyppisesti. Pääasia että mahdollistaa muistamisen, vaikka valokuvien avulla, ja antaa lapselle mahdollisuuden muistella ja puhua. Suru ja luopuminen voivat olla raskaita tunteita, mutta esimerkiksi koiran äkillinen katoaminen voi vaikuttaa lapsen henkiseen turvallisuuden tunteeseen myöhemminkin, jos siitä ei puhuta.

Toinen ryhmä, joka voi jäädä huomiotta, on nuoret aikuiset, varsinkin jos he ovat jo muuttaneet kotoa pois. Koira on voinut olla heille erittäin tärkeä lapsuudessa ja nuoruusvuosina, ja sitä ei välttämättä tule ajatelleeksi, kun eivät enää asu kotona. Koira on kuitenkin ollut heille tärkeä, joten olisi hyvä tarjota heille mahdollisuus sanoa hyvästit tai tulla mukaan viemään koiraa viimeiselle matkalle. Itselleni kävi juuri näin. Olin viemässä meille kaikille todella rakasta koiraa viimeiselle matkalle sen aggressiiviseksi muuttuneen syövän takia. Onneksi nuori eläinlääkäri ymmärsi kysyä perheestä, jolloin mainitsin, että toinen poikani opiskelee ja toinen on töissä, kumpikaan ei asu kotona. Hänen kehoituksesta soitin molemmille ja kysyin haluavatko he tulla mukaan, ja molemmat halusivat. Jälkeenpäin olen ollut kiitollinen eläinlääkärille, joka osasi olla kaukaa viisas.

On hyvä muistaa että voi tuntea onnea ja olla onnellinen surusta huolimatta. Kauniit muistot voivat olla onnellisia, vaikka samalla itkisikin suruun. Jos- sain vaiheessa elämä niin sanotusti voittaa. Jaksaa kohdata muita koiranomistajia ja heidän koiriaan, kertoa omasta koirastaan ja muistoistaan. Voi olla että jaksaa lähenteä mukaan lenkille tai ottaa hoitokoiran. Surusta tulee kaunis viesti kiintymyksestä, jota tunsin ja tuntee omaa koiraa kohtaan. Jos huomaa läheisessä tai itsessään pitkäkestoista ja vahvaa ahdistusta, eikä millään saa kiinni arjesta, kannattaa hakea ammattiapua.

Olipa kuolemaa sitten osattu odottaa, tai se tulee yllätyksenä, aluksi koemme sokin. Aikaisemmat menetykset tulevat mieleen ja lisäävät ahdistusta. Tulee neuvottomuuden ja avuttomuuden tunteita, yksinäisyyttä ja tyhjyyttä. Voi myös tuntea vihaa, katkeruutta tai kateutta, tai kieltää tapahtuman. Tavalliset asiat voivat menettää merkityksen, mikään tai ketään ei kiinnosta, mikään ei tunnu mil- tään ja mitkään asiat eivät lohduta. Elämän tarkoi- tus voi hetkellisesti kadota. Ei voi, eikä saa, iloita mistään. Haluaa vaan olla yksin. Voi tuntua siltä, että kukaan ei ymmärrä.

Tämän akuutin surun jälkeen alkaa hiljainen sopeu- tuminen menetykseen ja toipuminen. Suru muut- taa muotoaan ja arki alkaa pikkuhiljaa sujumaan. Tavalliset arjen asiat ovatkin tärkeitä toipumiseen, nämä vanhat kliseet, että pitää syödä, nousta ylös, pukeutua, ulkoilla ja yrittää nukkua. Alussa voi olla vaikea kohdata koiranomistajia, joiden kanssa on aikaisemmin käynyt koiralengeilla tai näyttelyissä. Kaikki oman koiran tavarat, hihnat, ruokakupit, pedit ja tarvikkeet nostavat tunteet pintaan. Joku siivoaa kaikki tarvikkeet heti pois, toinen pitää vesikupin pitkäänkin paikallaan. Aikaisin heräämi- nen, ruokkiminen ym. rutiinit voivat muistuttaa it- sestään. Voi olla, että aamulla kun herää, ei muista että koiraa ei enää ole. On nähnyt koirasta unta ja

vasta herättyään tapahtumat muistuvat mieleen. Voi olla, että ostaa koiranruokaa tai kiiruhtaa töistä kotiin, kunnes muistaa että eihän minulla ole enää koiraa ja suru tuntuu taas yllättävän. Se, miten kauan surutyö kestää, on myös yksilöllistä, samoin kuin se koska on esimerkiksi valmis kutsumaan uuden perheenjäsenen kotiinsa. Jollakin se kestää vuoden, toinen haluaa sen pian.

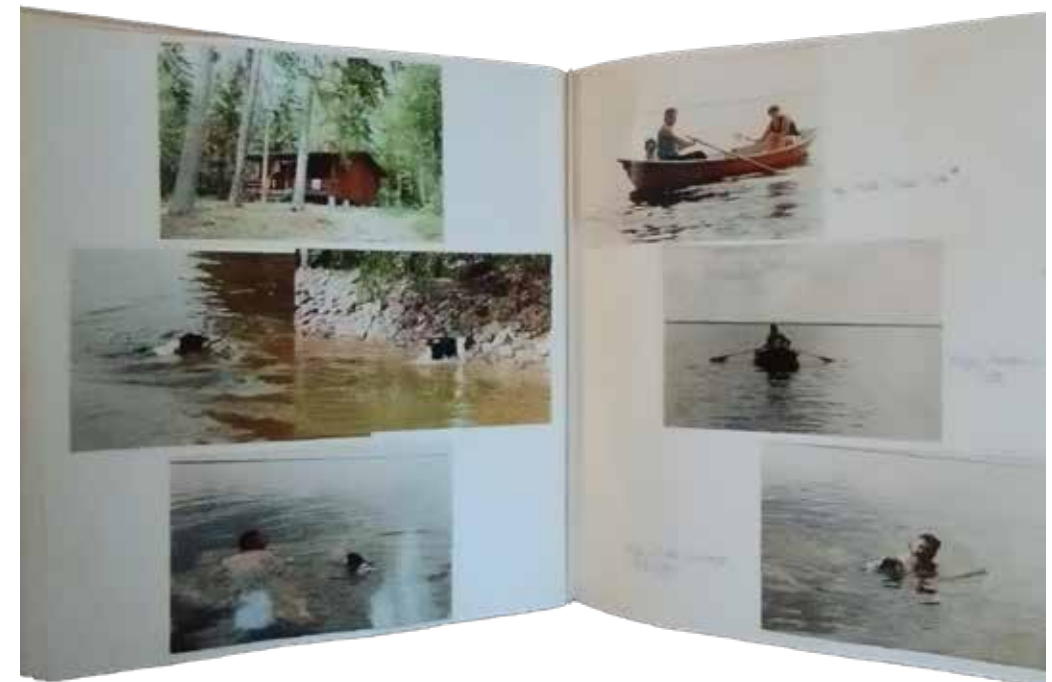
Jossain vaiheessa huomaa kertovansa hauskoja anekdootteja ystävilleen tai muille koirakavereille. Pystyy katselemaan kuvia itkemättä tai tuntematta surua. Sitä hakeutuu mukaan harrastustoimintaan, roikkuu sosiaalisessa mediassa roturyhmissä ja seuraa sataa koiraa Instagramissa, tutkii kasvatta- jalistoja, kulkee näyttelyissä ihailmassa muiden koiria ja auttaa kavereita koirien hoidossa. Pian se kiva koirakaveri on siinä sylissä, oli se sitten oma tai hoidokki.

Lopuksi:

- ☐ jokaisella koiralla on oma paikka sydämessäni
- ☐ jokainen koira on osa omaa elämäntarinaani.

Lähteet:

Duodecim (2020). *Suru*. Lahti Tuuli (toim.). Kustannus Oy.

Cockerspanielit ry:n toimintasuunnitelma vuodelle 2025

Vuosi 2025 on yhdistyksen 45. toimintavuosi. Yhdistys on jäsentensä näköinen ja aktiivisella, iloisella yhteistyöllä pyrimme toimimaan rakkaan rotumme cockerspanielin ja rodun kasvattajien sekä harrastajien parhaaksi. Varsinainen toiminta tapahtuu eri toimikuntien sekä alajaoston järjestämissä tapahtumissa, kursseilla ja ko-keissa. Yhdistyksen julkaisema Cockerspanieli-lehti ja internetissä olevat kotisivut toimivat virallisina tiedotuskanavina kaikessa toiminnassa. Cockerspanielit ry haluaa olla yhdistys, jossa jokaisella jäsenellä on mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa.

KOKOUKSET

Yhdistyksen sääntömääräiset varsinaiset kokoukset pidetään kahdesti vuodessa: kevätkokous helmi-maaliskuussa ja syyskokous loka-marraskuussa. Ylimääräisiä kokouksia pidetään tarvittaessa yhdistyksen säännöissä määrätyn tavoin.

Hallitus kokoontuu kokouksiin noin kerran kuukaudessa, pois lukien heinäkuu. Kokoukset ovat joko fyysisiä tai sovitun mukaisesti etäkokouksia (Google Drive/Teams).

VARSINAINEN TOIMINTA

Pyritään järjestämään jäsenille koulutuksia ja kursseja kohtuulliseen hintaan. Yhdistys tekee yhteistyötä kennelpiirien, muiden rotujärjestöjen sekä yhdistysten kanssa. Yhdistyksellä on edustus spanielien rodunomaisten kokeiden kollegiossa.

Agility-, MH- ja luonnetestitoimikuntia ei tällä hetkellä ole, mutta toimintaa pyritään järjestämään.

YHDISTYKSEN TALOUS

Hallitus vastaa yhdistyksen taloudesta laadittua talousarviota noudattaen, yhteistyössä taloudenhoitajan kanssa. Toimikunnat ja alajaosto toimittavat hallitukselle talousarvionsa kokonaisbudjetin laadintaa varten. Toimikuntien ja alajaoston odotetaan seuraavan omien talousarvioidensa toteutumista vuoden aikana.

Tapahtumista ja kokeista toimitetaan tapahtuman yhteenveto, laskut ja tositteet taloudenhoitajalle kahden viikon kuluessa tilaisuuden järjestämisestä. Maksujen suorittamisessa ja menettelyissä tulee huomioida tulorekisteriin vietävät tiedot. Maksuissa pyritään käyttämään yhdistyksen omaa laskupohjaa.

TOIMIKUNNAT

Jalostustoimikunta Cockerspanielit ry jalostustoimikunta

JALOSTUSTOIMIKUNNAN TOIMINTAOHJE

- Noudattaa Kennelliiton ohjeita jalostustoimikunnille
- Toimikunta valitaan Cockerspanielit ry:n syksyllä järjestettävässä sääntömääräisessä vuosikokouksessa ja yhdistyksen hallitus vahvistaa sen.
- Toimikuntaan valitaan enintään 7 jäsentä, jotka keskuudestaan valitsevat puheenjohtajan ja sihteerin. Toivottavaa on että ainakin yksi jäsenistä on suorittanut Kennelliiton jalostusneuvojakurssin.
- Yhdistyksen puheenjohtaja ei voi toimia jalostustoimikunnan puheenjohtajana.
- Neljän henkilön toimikausi kestää 3 vuotta ja kolmen henkilön toimikausi 2 vuotta. Samat henkilöt voivat tulla valituiksi uudelleen.
- Toimikunta voi pyytää eläinlääkärin asiantuntijajäseneksi vuodeksi kerrallaan. Lisäksi voidaan pyytää jäseneksi tai konsultoida ulkomuototuomaria tai muita eri alojen erikoisosaajia.
- Äänestettäessä äänen mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.
- Toimikunta on päätösvaltainen mikäli kokoukseen osallistuu vähintään 50 % toimikunnan jäsenistä sekä puheenjohtaja.
- Toimikunnasta voi perustellusta syystä erota kesken kauden jättämällä kirjallisen ilmoituksen toimikunnalle.
- Tilanteessa, jossa toimikunnasta eroaa jäseniä kesken toimikauden, toimikunta voi nimetä toimikuntaan jäsenet lähteneiden henkilöiden tilalle, enintään seuraavaan yhdistyksen syksyllä järjestettävään sääntömääräiseen vuosikokoukseen asti.
- Toimikunnan jäsen sitoutuu noudattamaan vaitiolovelvollisuutta jalostustoimikunnan asioista.

TOIMIKUNTAAN VALITTAVAN HENKILÖN

- tulee olla 18 vuotta täyttänyt
- tulee olla Suomen Kennelliiton jäsen
- tulee olla Cockerspanielit ry:n jäsen
- tulee olla suorittanut kasvattajan peruskurssin TAI kasvattanut vähintään kolme pentuetta TAI pystyttävä muutoin osoittamaan rodun hyvää tuntemusta ja seurantaa (esim. koetoiminta)
- tulee tuntea rodun historia, käyttötarkoitus ja nykytila
- tulee olla yhteistyökykyinen, objektiivinen ja sitoutunut edistämään rodun hyvinvointia.

Jalostustoimikunnan jäsen sitoutuu noudattamaan toimintaohjetta allekirjoittamalla tämän.

Päivämäärä & paikkakunta

Allekirjoitus

Nimen selvennös

Jalostustoimikunnan kokoonpano

- 3 vuotta: Katariina Leivo, Taava Nevapuro, Jaana Rankio, Annastiina Kovanen
- 2 vuotta: Mariann Korpi, Minna Kinnunen, Kirsi Helenius

Jalostustoimikunnan ulkopuolisena jäsenenä ovat ulkomuototuomari **Anett Finning** sekä eläinlääkäri xxx.

Jalostuksen toimintasuunnitelma vuodelle 2025

- Ylläpitää pentuelistaa sekä pentuvälitystä.
- Järjestää rotukohtaisen neuvottelun ja jalostuspäivät.
- Päivittää jalostuksen toimintaohjeen vuodelle 2025.
- PEVISA 2026–2030
- JTO 2026–2030
- Järjestää ulkomuodon- ja käyttäytymisen jalostustarkastuksia.
- Osallistuu tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan jalostustoimikunnan työtä tukeviin koulutuksiin.
- Toimittaa Cockerspanieli-lehteen ja internetsivuille jalostusaiheista materiaalia.
- Päivittää geenitestitulostuloja.
- Auttaa ja opastaa kasvattajia mm. luonteeseen ja perinnöllisiin sairauksiin sekä geenitestaukseen liittyvissä ja kaikissa muissakin kysymyksissä, kuten yhdistelmien suunnittelussa.
- Kerää tietoa käyttäytymis-, terveys- ja lisääntymiskyselyllä sekä ongelmaluonnelomakkeella.
- Järjestää jalostusaiheisia webinaareja.
- Järjestää kasvattajailtoja.
- Järjestää joukkotarkastuksia ja geenitestin ottoja.
- Varainkeruuna Match Show
- Järjestää "Hands On" -tapahtumia (rotumääritelmän tulkinta).
- Jatkaa yhdistyksen kotisivujen ulkoasun kehitystä jalostussivuilla.
- Seuraa rodun kehitystä myös ulkomailla ja rodun alkuperämaassa.

ULKOMUOTOTUOMARIKOULUTUS

Rotujärjestönä Cockerspanielit ry vastaa rodun ulkomuototuomarikoulutuksesta, jota järjestetään tarpeen mukaan. Koulutuksesta ja koearvostelutilaisuuksista vastaa **Arja Koskelo**.

Julkaisutoimikunta

Lehden toimitus toimittaa neljä numeroa *Cockerspanieli*-lehteä. Vastaavana toimittajana toimii yhdistyksen puheenjohtaja. Päätoimittajina toimivat **Mari Salminen** ja **Annika Konturi-Salmi**, taittajana **Ari Suramo**. Lehden oikolukijoina toimivat hallituksen nimeämät henkilöt. Vuosikirjaa ylläpitää **Pirjo Peltonen**.

Kesäleiritöimikunta

Toimikunnan kokoonpano: **Susanna Sinisaari-Kaislo** ja **Marianne Sundblad**. Toimikunnan muutokset ja täydennykset mahdollisia.

Vuodelle 2025 leirille on varattu tilat Nuorisokeskus Marttisesta 15.–17.8.2025.

MEJÄ-toimikunta

Toimikunnan kokoonpano: **Jan Egeland-Jensen**, **Anu Ikonen**, **Saara Varis**, **Kaisu Kärnä**, **Sari Mäntyranta**. Toimikunnan muutokset ja täydennykset ovat mahdollisia.

Koulutustoiminta

MEJÄ-toimikunta voi järjestää tarpeen mukaan myös koulutusta alueellisesti tai esimerkiksi cockerspanielileirin tai muun vastaavan tapahtuman yhteydessä.

Koetoiminta

Toimikunnan jäsenet järjestävät kokeita valtakunnallisesti mahdollisuuksien mukaan sekä koordinoivat Cockerspanielit ry:n rotumestaruus-MEJÄ-kokeen järjestämisen.

Vuoden MEJÄ-cockeri ja Rotumestaruus-MEJÄ

Vuoden MEJÄ-cockerititteli jaetaan voittajaluokassa kauden parhaiden koetulosten perusteella.

Toimikunnan suunnitelma on se, että mestaruuskoetta pyritään järjestämään ja kierrättämään eri puolilla maata. Vuonna 2025 rotumestaruus tullaan järjestämään 10.8. Lapin kennelpiirissä Pellossa yhdessä Länsirajan kennelkerhon kanssa. Rotumestaruus-MEJÄ-kokeeseen on pistekarsinta.

Metsästystoimikunta

Toimikunnan kokoonpano: pj. **Petra Saari**, sihteeri **Hertta Pirkkalainen**, **Eeva-Marja Jokinen**, **Anne Knuutinen**, **Jenni Juselius**, **Jutta Kaartinen**, **Kaisa Kiviniemi** ja **Mika Jyrkönen**.

Koulutustoiminta

Järjestetään viikonloppuleiri toukokuussa (3.–4.5.2025) Surkeen matkailukeskuksessa ja pyritään järjestämään mahdollisesti yksi Working Test -tyylinen tapahtuma kesän aikana.

Koetoiminta

- Yksi vesityökoe
- SPME-kokeet: Mestaruus ja Derby 2 pv

Lisäksi mahdollisesti 1–2 muuta koetta.

Spanielien rodunomaisten kokeiden collegio

Kollegiossa Cockerspanielit ry:n edustus: kaksi varsinaista jäsentä ja yksi varajäsen SPME/Metsästyskoejaostossa. Hallitus päättää edustajat vuosittain toimikunnan ehdotuksen mukaisesti.

Näyttelytoimikunta

Toimikunnan kokoonpano: **Katri Alavalkama**, **Sandra Mäki** ja **Elina Iivonen**. Toimikunnan muutokset ja täydennykset mahdollisia.

Pääerikoisnäyttely järjestetään Siuntiossa 7.6.2025 ja toinen erikoisnäyttely Helsingissä 7.8.2025 Maailmanvoittaja-näyttelyn yhteydessä. Vuoden 2026 erikoisnäyttely on anottu lokakuussa järjestettäväksi.

Näyttelytoimikunta ylläpitää Cocker of the Year -palkintoja.

PR-toimikunta

Toimikunnan kokoonpano: Elina Olshin ja Mari Hotti.

Vuoden 2025 aikana PR-toimikunnan ylläpitämä kerhokauppa uudistaa kerhokaupan valikoiman, hoitaa jäsenten tilauksia ja pyrkii olemaan paikalla myymässä tuotteitaan yhdistyksen tapahtumissa.

Taipumuskoetoimikunta

Toimikunnan kokoonpano: Katri Alavalkama, Mari Hotti, Anu Ikonen ja Petri Martiskainen. Toimikunnan muutokset ja täydennykset ovat mahdollisia.

Koetoiminta

Kokeita pyritään järjestämään valtakunnallisesti. Vuodelle 2025 on anottu kaksi spanielien taipumuskoetta; mahdollisista lisäkokeista ilmoitetaan, mikäli niitä vahvistuu pidettäväksi. Kokeita tulee olemaan ainakin Satakunnan kennelpiirin alueella.

Koulutustoiminta

Taipumuskoetoimikunta järjestää tarpeen mukaan myös koulutusta alueellisesti tai valtakunnallisesti, esimerkiksi webinaarina tai cockerspanielileirin tai muun vastaavan tapahtuman yhteydessä.

Spanielien rodunomaisten kokeiden collegio

Cockerspanielit ry:tä edustavat collegion taipumuskoekaostossa kaksi varsinaista jäsentä ja yksi varajäsen. Hallitus päättää edustajat vuosittain.

TOKO- ja rally-tokotoimikunta

Toimikunnan kokoonpano: Marika Tytärniemi, Anna-Maija Rokka, Jenni Kortemaa, Kati Hartikainen, Laura Taimioja. Toimikunnan muutokset ja täydennykset mahdollisia.

Toimikunta järjestää TOKOn ja rally-tokon koulutuksia, järjestää molemmissa lajeissa vuosittain mestaruuskisat jonkin virallisen kokeen/kisan yhteydessä sekä kokoaa rotujoukkueet SM-kisoihin.

Toimikunta laatii järjestämistään tapahtumista julkaisuja Cockerspanielit ry:n lehteen, nettisivuille ja sosiaaliseen mediaan.

ALAJAOSTO

Pohjois-Hämeen alajaosto

Alajaostolla on ympärivuotista agilitykoulutustoimintaa. Suunnitteilla on myös yksittäisiä eri lajien koulutuspäiviä tai -iltoja, esimerkiksi MEJÄ-, taipumuskoeka- ja koirahierontaopetusta sekä Nosework-tutustumistapahtuma. Lisäksi järjestetään yhteislenkkejä ja muita koirataapaamisia ulkoilun sekä uinnin merkeissä. Vuoden loppupuolelle on suunnitteilla perinteiset pikkujoulut. •

VUODEN COCKERIT 2024

COCKER OF THE YEAR 2024

1. Nickel And Dimes Business As Usual	89,6 (8)
om. Taava Nevapuro	
2. Triplet Garden Pearl	85,8 (8)
om. Heli Härkälä	
3. Northworth Pop Star	76,0 (8)
om. Carita Toikka	
4. Benchmark Blushing Princess	74,1 (8)
om. Mariann Korpi & Anett Finning	
5. Benchmark I'm St Louis Proud	72,1 (8)
om. Mariann Korpi & Anett Finning	
6. Fenbrook Magic Girl Rocks	66,9 (8)
om. Taava Nevapuro	
7. Aamunkoiton Pinkie Pie	66,7 (8)
om. Hanna Kärkkäinen	
8. Northworth Head To Wind	64,6 (8)
om. Elina Olshin	
9. Lyricals Note To Self	60,0 (8)
om. Minna Kinnunen	
10. Aderyn Fakin Rokstarr	55,6 (7)
om. Inka Tuomisto & Verna Vehmanen	

VETERAN COCKER OF THE YEAR 2024

1. Finemoon Love For You	65,7 (8)
om. Hanna-Kaisa Vilenius	
2. Wild Darling Royal Light Of Life	51,0 (5)
om. Helena Juvonen	
3. Triplet By Design	50,8 (6)
om. Heli Härkälä & Susanna Sinisaari	
4. Rosswind Visa In Use	46,0 (5)
om. Tuuli Rossi	
5. Benchmark Guardian Angel's Destiny	38,0 (5)
om. Jannika Backman	
6. Lingonberry's Källi	35,0 (4)
om. Salla Henriksson	
7. Northworth Yeave Ho	33,0 (4)
om. Nina Kauhanen	
8. Triplet Blue Rosalie	31,6 (3)
om. Heli Härkälä	
9. Finemoon Hidden Love	31,1 (4)
om. Virpi Martiskainen	
10. Finemoon Wind Of Power	30,6 (4)
om. Hanna Nyman & Jaana Jäntti	

JUNIOR COCKER OF THE YEAR 2024

1. Lyricals Note To Self	74,5 (8)
om. Minna Kinnunen	
2. Fenbrook Magic Girl Rocks	68,5 (8)
om. Taava Nevapuro	
3. Triplet Never Say Never	63,8 (8)
om. Heli Härkälä	
4. Säkenöivän Little Bit Honey In My Soul	59,2 (8)
om. Kirsi ja Hannele Helenius	

5. Pähkinämäen Spectre	54,6 (7)
om. Merja Kämäräinen & Marika Kruuse	
6. Benchmark Hope And Glory	47,1 (7)
om. Mariann Korpi & Anett Finning & Salla Hyvärinen	
7. Manaca's My Cup Of Tea	35,6 (3)
om. Monica Forsander	
8. Jättiläisen Botaurus Stellaris	34,4 (5)
om. Iida Tuomola	
9. I Will Be Fairy In Your Tale	33,4 (4)
om. Verna Vehmanen	

COCKER PUPPY OF THE YEAR 2024

1. Pretty Flower's Sweet Dreams Are Made Of This	55,6 (7)
om. Katariina Leivo	
2. Peltotuvan Kankaan Kaunis Katriina	49,2 (7)
om. Maarit Hintikka & Eveliina Kaipia	
3. Pretty Flower's Set The World On Fire	48,3 (8)
om. Katariina Leivo	
4. Debbie's Annandale Man O'Sword	45,9 (7)
om. Emmi Väisänen	
5. Jättiläisen Ciconia Ciconia	35,4 (6)
om. Kati Nieminen	
6. Carafina Clifford	27,9 (4)
om. Carita Toikka & Pernilla Mikander	
7. Jättiläisen Cygnus Cygnus	26,9 (5)
om. Kati Nieminen	
8. Sobelina's La Vie En Rose	25,1 (4)
om. Carina Nyman	
9. Debbie's Auchentoshan Heartwood	24,1 (3)
om. Riikka Ahtila & Pertti Konola	
10. Lepänojan Hienohelma	22,9 (4)
om. Jenna & Sara Vanhanen & Riikka Torikka	

COCKER BREEDER OF THE YEAR 2024

1. Triplet	63,2 (8)
kasvattaja Heli Härkälä	
2. Benchmark	35,3 (6)
kasvattajat Mariann Korpi & Anett Finning	
3. Crab Apple's	34,1 (6)
kasvattaja Johanna Kääriäinen	
4. Säkenöivän	28,6 (4)
kasvattajat Annastiina & Timo Kovanen & Elina Iivonen	
5. Northworth	26,0 (4)
kasvattaja Nina Kauhanen	
6. Pretty Flower's	25,7 (5)
kasvattaja Katariina Leivo	
7. Ancer's	22,5 (3)
kasvattaja Heli Rummukainen	
8. Breeze	21,3 (4)
kasvattajat Pirjo ja Kirsi Lehtonen	
9. Lyricals	14,3 (2)
kasvattaja Sanna Koskela	
10. Rigreta's	14,3 (2)
kasvattaja Riikka Ahtila	

Cocker Of The Year

1. sija

C.I.E. EE & LV & LT & BALT MVA V-21 HeW-22 V-22 TLN WCup-23

NICKEL AND DIMES BUSINESS AS USUAL

kasv. Gerda van Empel, Alankomaat
om. Taava Nevapuro
kuva: Miika Kulmala

Ruud teki historiallisen hattutempun olemalla Cocker Of The Year kolmena vuonna peräkkäin 2022, 2023 ja 2024. Kiitokset Ruudin kasvattajalle, kaikille tuomareille ja kannustusjoukoille näiden vuosien aikana. Ilolla olemme seuranneet myös Ruudin jälkikasvua ja sen menestystä näyttelyissä ja toivomme onnea ja menestystä jatkossakin isän jalanjäljissä.

2. sija

C.I.B & C.I.E, FI & SE & BALT & EE & LT & LV MVA, FI JVA, LVV-22. TLNV-23, SEV-23

TRIPLET GARDEN PEARL

"TEANA"

kasv. & om. Heli Härkälä
kuva: Tuntematon

Teanan näyttelyvuosi lähti hyvin käyntiin ja se pääsi muutamaankin näyttelyyn mukaan. Vuoden aikana taskuun kertyi: mm 4 x CACIB, 2 x NORD-SERT, 6 x rotunsa paras. Taktiikkani kerätä pisteitä Teanalle kärsi, kun Teanan kääppikset Tellu ja Timian kulkivat myös mukana. Haasteista huolimatta kahden vuoden takainen sijoitus Cocker Of The Year -listalla uusiutui.

Kotimaan näyttelyitä osaltani rajoittivat työn ohella ulkomaan reissut sekä mejäily, missä Teana pääsi näyttämään kykynsä suorittaen ensin näppärästi avoimen luokan. Kun Teana vielä pohjoisen kierueella nappasi kolme voi 1-tulosta vajaassa viikossa, oli Suomen jäljestämisvalion arvo saavutettu.

Kilpailtuamme Poppiksen kanssa aktiivisesti kehissä vuonna 2023 oli kulunut vuosi, joka oli tarkoitus pyhittää lähinnä mammalomailulle. Poppis saikin alkuvuodesta tanskalaisen sulhasensa kanssa ystävänpäiväpentueen, neljä punaista urosta. Tämä oli Carafina-kennelnimi toinen pentue. On ollut todella ilahduttavaa seurata, miten paljon iloa he tuovat perheilleen. Pari heistä on jo pyörähtänyt näyttelykehissäkin.

Kesän alussa Poppis oli palautunut pennuista hienosti, ja niinpä osallistuimme vuoden mittaan joihinkin mielenkiintoiselta tuntuviin näyttelyihin. Näyttelymaksujen ja kulujen kasvaessa jatkuvasti, mietin nykyään melko tarkkaan minkä tuomarin mielipiteen todella haluan kuulla koirastani. Yleensä valinnat painottuvat pitkän linjan kasvattajatuomareihin, joilla on syvä rotutuntemus.

Loppuvuosi kehissä olikin todella mieleenpainuva, kun saavutimme Seinäjoella molempina päivinä rodun voiton ja kirsikkana kakun päällä ryhmävoiton rodun pitkän linjan kasvattajatuomarilta todella kovatasoisessa kisassa – olihan sentään kyseessä vuoden näyttelykoirakisan päätösviikonloppu! Ei kahta ilman kolmatta: vuoden viimeinen näyttely oli messukeskuksen Voittaja-näyttely, jossa arvosteli uusiseelantilainen kasvattajatuomari. Tämä näyttely tulee jäämään ikuisesti mieleeni, sillä paikalla oli todella kauniita koiria sekä Suomesta että muista pohjoismaista. Kehän laidalla oli sähköinen tunnelma ja saimme juosta todella ”koko rahan edestä”. Tunsin silmin nähden, miten koira nautti kehässä olost ja esiintymisestä. Lopulta tuomari ojensi meille ROP-ruusukkeen ja totesi, että olisi mielellään vienyt koiran mukanaan kotimaahansa. Ryhmässä Poppis valittiin vielä 6 parhaan joukkoon. Näin ollen päädyimme kolmannelle sijalle vuoden cockerikisassa vähän kuin vahingossa.

Ensi vuonna koittaa uudenlainen aika, kun siirrymme veteraanikehiin. Toivon, että edessä on vielä monta ikimuistoista hetkeä. Haluaisin kiittää ystäviä ja kanssakilpailijoita mukavasta vuodesta hienon harrastuksen parissa. Last but not least – emme olisi tässä ilman Poppiksen taitavaa kasvattajaa. Kiitos Nina!

4. sija

C.I.E, C.I.B.-J, SE (N) & LT & EE MVA, FI & LT & LV & EE & BALT JMVA, JV-22, SEJV-22, SEV-22, LTJV-23, EEV-24

BENCHMARK BLUSHING PRINCESS

kasv. ja om. Mariann Korpi ja Anett Finnig
kuva: Markku Korpi

5. sija

C.I.E, NO & LV & LT & EE & BALT MVA, LT & LV & EE & BALT JMVA, HE JV-10,

BENCHMARK I'M ST LOUIS PROUD

kasv. ja om. Mariann Korpi ja Anett Finnig
kuva: Mariann Korpi

6. sija

FI JMVA

FENBROOK MAGIC GIRL ROCKS

kasv. ja om. Taava Nevapuro

kuva: Jenni Kovalainen

7. sija

C.I.B. C.I.E. POHJ MVA FI MVA SE MVA(N) NO MVA LT MVA BY MVA LT JMVA LV JMVA
EE JMVA BALT JMVA TLNJW-18 EEJV-18 LVJV-18

AAMUNKOITON PINKIE PIE

kasv. Jaana Kaltio

om. Hanna Kärkkäinen

kuva: Miika Tukia

8. sija

C.I.B. C.I.E. FI MVA

EE MVA LT MVA

SI MVA(N) LT JMVA

EE JMVA BALTJV-20

BALTV-21 EEV-24 HeW-24

*NORTHWORTH HEAD
TO WIND*

kasv. Nina Kauhanen

om. Tiia Nyberg & Elina Olshin

kuva: Elina Olshin

9. sija

FI JVA

*LYRICALS NOTE TO
SELF*

kasv. Sanna Santakangas

om. Minna Kinnunen

kuva: Miika Kulmala

10. sija

FI MVA FI JMVA LV MVA

RO MVA RO GR MVA

BA MVA ME MVA BA GR MVA

BA FED MVA ME GR MVA

JV-23

*ADERYN FAKIN
ROCKSTARR*

kasv. Verna Vehmanen

om. Verna Vehmanen &

Inka Tuomisto

kuva: Verna Vehmanen

Cocker Veteran Of The Year

1. sija

FI VMVA JV-15 VV-24

FINEMOON LOVE FOR YOU

kasv. Hanna Nyman
om. Hanna-Kaisa Vilenius
kuva: Miika Kulmala

Meillä ei ollut mitään tavoitteita asetettuna vuodelle 2024. Ajattelin, että tulemme käymään näyttelyissä silloin tällöin itsemme iloksi ilman mitään paineita. Kertulle kun tuli ikää 10 vuotta täyteen. Vietimme monen monta ikimuistoista ja hauskaa päivää näyttelyissä ystävien sekä monien tuttavien kanssa.

Päällimmäisinä mieleen jäivät BIS 1 ja BIS 4 veteraani -sijoitukset sekä se kun vuoden viimeisessä näyttelyssä Helsingissä Voittaja näyttelyssä Kerttu yllätti ja saavutti Veteraani Voittaja 2024 -tittelin ollen myös VSP-veteraani; sitä tunnetta en unohda ikinä. Haluamme lähettää lämpimät kiitokset teille kaikille jotka olette kannustaneet ja iloinneet kanssamme. Erityiskiitos Hanna Nymanille kaikesta avusta ja neuvoista, joita olen saanut ja siitä, että luotit tämän timantin käsiini. Kerttu jää nyt viettämään todella ansaittuja eläkepäiviään. Kiitos!

Terveisin Hanna-Kaisa ja Kerttu

2. sija

C.I.B C.I.E FI & SE & NO & EE
MVA & FI & NO VMVA & FI &
SE & NO JVA & POHJ JVA

*WILD DARLING ROYAL
LIGHT OF LIFE*

kasv. ja om. Helena Juvonen
kuva: Helena Juvonen

3. sija

C.I.B. C.I.E. FI MVA FI VMVA
EE MVA LV MVA LT MVA BALT
MVA JV-16 TLNW-22 LVV22
VV-24 HeVW-24 PMVV-24

TRIPLET BY DESIGN

kasv. Heli Härkälä
om. Susanna Sinisaari-Kaislo ja
Heli Härkälä
kuva: Susanna Sinisaari-Kaislo

4. sija

ROSSWIND VISA IN USE

kasv. ja om. Tuuli Rossi
EI KUVAA

5. sija

FI VMA

*BENCHMARK
GUARDIAN ANGEL'S
DESTINY*

kasv. Mariann Korpi ja
Anett Finning
om. Jannika Backman
kuva: Sanna Riihiluoma

7. sija

C.I.E. FI VMVA EE MVA LT MVA
V-17 SEVV-23 VV-23

*NORTHWORTH
YEAVE HO*

kasv. ja om. Nina Kauhanen
kuva: Sandra Mäki

6. sija

LINGONBERRY'S KÄLLI
om. Salla Henriksson
EI KUVAA

8. sija

C.I.B & C.I.E, C.I.B.-v, FI & BALT & EE
& LT & LV MVA, FI & LV & LT VMVA,
POHJ & FI & NO & SE JVA, TLNV-24,
TLNVV-24

TRIPLET BLUE ROSALIE

kasv. ja om. Heli Härkälä
kuva: Pirjo Fräntilä

9. sija

C.I.B C.I.E FI MVA FI JVA FI VMVA SE
JVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA
LTV-18

FINEMOON HIDDEN LOVE

kasv. Hanna Nyman, om. Virpi
Martiskainen; kuva: Virpi Martiskainen

10. sija

FINEMOON WIND OF POWER

kasv. Hanna Nyman
om. Hanna Nyman & Jaana Jäntti
kuva: Ida-Maria Nurmisto

Cocker Junior Of The Year

1. sija

FI JVA

LYRICALS NOTE TO SELF

kasv. Sanna Santakangas
om. Minna Kinnunen
kuva: Miikka Kulmala

Noten syntytarina alkoi vuonna -21 kun Sanna halusi ostaa minulta kääpiömäyräkoiran. Minä heti las-
kin, että Sannan narttulinja on täysin eri kuin omani ja ehdotinkin vaihtokauppaa; Sanna jäisi minulle
velkaa pennun... Pari vuotta meni kunnes Sanna kertoi mielenkiintoisesta yhdistelmästä ja siitä tein
heti alustavan urospentuvarauksen; Note saapui minulle syksyllä -23.

Note kasvatti valtaisan pentuturkin ja muutenkin se "kasvoi ylös" eri tavalla kuin omat kasvattini. Vä-
lillä jo sanoin Sannalle, että älä hetkeen odota, et mennään mihinkään näyttelyyn...Kuitenkin paketti
alkoi olla valmis 10 kk:n iässä, ja jo ensimmäisessä näyttelyssä Note oli ROP jun ja VSP. Koska asun
Pohjois-Suomessa, missä näyttelyitä on ns. lähellä vähemmän kuin Etelä-Suomessa ja välimatkat pi-
tempiä, oli hienoa kun sain tehtyä Sannan kanssa diilin, että kokeillaan yhdessä tavoitella vuoden jun-
nu -titteliä. Niinpä Note kisasi välillä minun ja välillä Sannan kanssa, sitä tuotiin ja vietiin toistemme
luo ja välillä oli vaihto jossain puolivälin huoltoasemalla. Ja erityiskiitos varsinkin siitä, että "lennosta"
Sanna järjesti niin, että pääsi lähtemään Messariin joulukuussa, kun itse jouduin matkani perumaan.

Sain sitä mitä tilasin: Note on hyvin peruscockeri: lyhyt, tiivis, vahvarunkoinen, liioittelematon ja ta-
sapainoinen. Ja näitä ominaisuuksia ovat myös monet tuomarit arvosteluissaan maininneet. Luon-
teensa puolesta sille käyvät kaikki ihmiset ja koirat – siksi se on voinutkin olla välillä myös kasvattajan
mukana ja viettää viikonloppuja siellä. Koska Noten suku oli minulle "uutta" on ollut hienoa saada
tutustua ihan oikeasti myös Noten isään (kiitos Jonna ja Philip) ja toki emälinjaan Sannan luona.

Tätä kirjoittaessa vuosi on jo vaihtunut; takana hieno näyttelyvuosi -24 ja nyt mennään jo kohti uusia
tavoitteita...

2. sija

FI JMVA

FENBROOK MAGIC GIRL ROCKS

kasv. ja om. Taava Nevapuro

kuva: Jenni Kovalainen

3. sija

C.I.B.-j, FI & NO & BALT &
EE & LT & LV JMVA,
EEJV-24

TRIPLET' NEVER SAY NEVER

kasv. ja om. Heli Härkälä

kuva: Arja Levo

4. sija

FI JMVA

SÄKENÖIVÄN LITTLE BIT HONEY IN MY SOUL

om. Sirkka Määttä &
Hannele & Kirsi Helenius

kuva: Kirsi Helenius

5. sija

PÄHKINÄMÄEN SPECTRE

kasv. Sanna Thenqvist
om. Marika Kruuse & Merja
Kämäräinen

kuva: Merja Kämäräinen

6. sija

C.I.B.-J, LT MVA, FI & LT
JMVA, LTJV-24

BENCHMARK HOPE AND GLORY

kasv. Mariann Korpi &
Anett Finnig
om. Mariann Korpi, Anett
Finnig ja Salla Hyvärinen
kuva: Markku Korpi

7. sija

MANACA'S MY CUP OF TEA

kasv. ja om. Monica Forsander
(SWE)

kuva: Madeleine Ivarsson

8. sija

JÄTTILÄISEN BOTAURUS STELLARIS

kasv. Kati Nieminen, om. Iida Tuomola; kuva: Iida Tuomola

9. sija

FI JMVA LT MVA SI MVA RO MVA RO GR MVA LT JMVA LV JMVA
BA MVA ME MVA EE JMVA BA GR MVA BA FED MVA BALT JMVA
ME GR MVA

I WILL BE FAIRY IN YOUR TALE

kasv. Linda Czipott, om. Verna Vehmanen; kuva: Verna Vehmanen

Cocker Puppy Of The Year

1. sija

FI JMVA SI JMVA BALTJV-24 EUJCW-24

PRETTY FLOWER'S SWEET DREAMS ARE MADE OF THIS
"Menni"

kasv. ja om. Katariina Leivo

kuva: Miika Kulmala

Mennin ei alun perin ollut tarkoitus jäädä kotiin, mutta kohtalo päätti toisin, onneksi! Pentunäyttelyihin lähdettiin heti sen täytettyä 5 kk. Ensin oli tarkoitus käydä vaan parissa näyttelyssä harjoittelemassa näyttelytapoja, mutta kun kahdessa ensimmäisessä näyttelyssä tuli ryhäsijoitukset, päätettiin katsoa mihin rahkeet riittävät. RYP3 tuntui olevan sen vakipaikka. Menni on todella vilkas ja parhaimmillaan se onkin liikkeessä, ryhdikäs ja iloinen esiintyjä. Paikallaan seisominen ei todellakaan kuulu sen lempipuuhiin. Onneksi tuomarit ovat ainakin pentukehissä vielä ymmärtäväisiä. Luonteeltaan Menni on huipputyyppejä: supersosiaalinen & superystävällinen kaikkien kaveri. Rakastaa kaikkia ja kaikkea, eniten maailmassa kuitenkin lihapullia (niiden avulla sitä onkin ollut helppo motivoida näyttelykehissä). Junnutittelit saavutettiin nopeasti, joten tällä hetkellä Menni on pienellä näyttelytauolla.

2. sija

PELTOTUVAN KANKAAN KAUNIS KATRIINA

kasv. Merja Heinonen
om. Eveliina Kaipia
kuva: Eveliina Kaipia

3. sija

PRETTY FLOWER'S SET THE WORLD ON FIRE

"TOIVO"

kasv. Katariina Leivo
om. Katariina Leivo &
Paula Pöysti
kuva: Tero Palmu

4. sija

DEBBIE'S ANNANDALE MAN O'SWORD

kasv. Satu Kamunen
om. Emmi Väisänen
kuva: tuntematon

5. sija

JÄTTILÄISEN CICONIA CICONIA

kasv. Kati Nieminen
om. Kati Nieminen &
Pia Peltovako
kuva: Mustaleski Kuvat.fi/
Ansku Ankela

6. sija

CARAFINA CLIFFORD

kasv. Carita Toikka
om. Pernilla Mikander &
Carita Toikka
kuva: Meri Fox

7. sija

JÄTTILÄISEN CYGNUS CYGNUS

kasv. ja om.
Kati Nieminen
kuva: tuntematon

8. sija

SOBELINÄ'S LA VIE EN ROSE

kasv. Carina & Björn Nyman.
om. Carina Nyman.
kuva: Carina Nyman

9. sija

DEBBIE'S AUCHENTOSHAN HEARTWOOD

kasv. Satu Kamunen
om. Riikka Ahtiala
kuva: Mirka Siljander

10. sija

LEPÄNOJAN HIENOHELMÄ

kasv. Riikka Torikka
om. Vanhanen Jenna & Sara, Riikka Torikka
kuva: Riikka Lehto

Cocker Breeder Of The Year

1. sija

'TRIPLET'

kasv. Heli Heli Härkälä
kuva: Alex Design

Viime vuosi tuli kierreltyä ahkerasti näyttelyitä niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Samalla tuli kasvattajaluokkiakin koottua, kun useampi cockeri oli matkassa mukana. Muistoihin kirkkaimpina jäivät BIS-kasvattajaluokat rotujärjestömme erikoisnäyttelyssä ja open showssa sekä viimeisimpänä saavutuksena rotunsa paras -ryhmä Tukholman Pohjoismaiden voittajänäyttelyssä seitsemän ryhmän joukosta.

Viime vuonna tuli kasvateilleni lukuisia valionarvoja lähinnä näyttelyistä, mutta myös MEJÄstä... Jos olen laskuissani oikein pysynyt, tittleitä kertyi 18 eri koiralle, tosin usea titteli on vielä anomisvaiheessa... Tällä hetkellä kasvateillani on mm. 84 Suomen muotovalio -arvoa, ja 52 koiralla on C.I.B.- ja/ tai C.I.E.- tittelit. Harrastuspuolelta löytyy 26 jälkivaliota sekä kaksi käyttövaliota VAHI:n kautta. 50 % kasvateistani on suorittanut hyväksytysti taiparit. Lisäksi harrastajia on useissa lajeissa joko omaksi iloksi tai jopa kokeissa käyneitä mm. noseworkissa, agilityssa, TOKOssa, rally-tokossa, metsästyksessä sekä pelastuskoiratoiminnassa. Viimeksi mainitussa on yksi kasvattini hienosti läpäissyt loppukokeen. Unohtamatta tietenkään näiden tärkeintä roolia lemmikkinä kodin arjessa.

Ahkerat kasvatinomistajat ovat todella kiitettävästi käyttäneet koiriaan virallisissa tutkimuksissa: lonkkakuvattuja löytyy tällä hetkellä 96 % kasvateista. Polvia (virallisesti 62 %) ja kyynäreitä (53 %) alettiin vasta myöhemmin tutkimaan. Nyt viimeisimpänä syksystä -20 olen ahdistellut kasvattajani selkäkuviin ja he ovat hienosti tästä kopin ottaneet: 70 kasvattiani on selkien osalta tutkittu.

Kiitos te ihanat aktiiviset kasvatinomistajat tästä kaikesta :)

2. sija

BENCHMARK

kasv. Mariann Korpi ja
Anett Finnig
kuva: Frida Slotte

Haluamme kiittää kasvatinomistajia, jotka osallistuvat koirien kanssa näyttelyihin ja kokeisiin sekä terveystutkimuksiin. Benchmark-cockereita yli 40-vuotta ja edelleenkin vahvasti mukana.

Kuvassa Best In Show-kasvattajaluokka: B. Gardian Angel's Destiny, B. Fashion Model, B. Blushing Princess ja B. I'm St Louis Proud.

3. sija

CRAB APPLE'S

kasv. Johanna Kääriäinen
kuva: Kimmo Kääriäinen

4. sija

SÄKENÖIVÄN

kasv. Annastiina & Timo Kovanen & Elina Iivonen
kuva: Kirsi Helenius

5. sija

NORTHWORTH

kasv. Nina Kauhanen
kuva: Miika Kulmala

6. sija

PRETTY FLOWER'S

kasv. Katariina Leivo
kuva: Jenni Kovalainen

9. sija (jaettu)

RIGRETÄ'S

kasv. Riikka Ahtiala
kuva: Sanni Peltola

Kuvaa eivät lähettäneet:

ANCER'S

7. sija

kasv. Heli Rummukainen

BREEZE

8. sija

kasv. Pirjo ja Kirsi Lehtonen

LYRICALS

jaettu 9. sija

kasv. Sanna Koskela

VUODEN AGILITYCOCKERI 2024

1. Eben's The Rain Is On Fire (p. 1231)
om. Marjut Saarainen
2. Lahjakas Jade Jalalla Koreaksi (p. 1190)
om. Anna Pekkala
3. Eben's My Supergirl (p. 836)
om. Eva Bensky

1. sija

Fi AVA ja FI AVA-H

EBEN'S THE RAIN IS ON FIRE
"Terra"

S. 22.8.2015
kasv. Eva Bensky
om. Marjut ja Noora Saarainen
ohjaaja Marjut Saarainen
Kilpailuluokka Mini 3

kuva: Marjut Saarainen

Terra on kotioloissa rauhallinen ja arjessa todella helppo, mutta syttyy heti satasella, kun tapahtuu jotakin mukavaa. Agilityä ja vauhtia se rakastaa.

Vuonna 2024 saimme kaiken kaikkiaan virheettömiä 0-tuloksia 24 kappaletta, joista 2 voittoa, 5 kakkossijaa ja 8 kolmosijaa.

Osallistuimme vuonna 2024 myös agilityn arvokilpailuihin. JSP-SM -kisoissa Valkeakoskella kesäkuussa sijoituksemme oli 4./76. Kyllä harmitti suuresti, kun kahden upean nopean radan jälkeen muut menivät vielä hurjempaa vauhtia ja jäimme mitalisijoilta juuri ja juuri ulos. Agilityn halli-SM-, MM-karsintakisoihin ja SM-kisoihin saimme myös osallistumisoikeuden. SM-kisojen etkoissa teimme hienon nollan sijoittuen 18./140 ja SM-karsintaradalta tuli myös upea nolla ja pääsimme finaaliin! Finaalissa yksi virhe, mutta olihan se siistiä painella menemään katsomon mylviessä ja kannustaessa. SM-kisoissa joukkueemme sijoitus oli hienosti 8./46, ja Kymen Kennelpiirin piirin mestaruuskisoissa joukkueemme voitti kultaa 1./8.

Kiitos Eva upeasta koirasta, kiitos Terran lihaskuntoa ylläpitävä Kouvola Hevoshieronta Ky ja terkuja kaikille meidät tunteville!

Marjut Saarainen

kuva: Suvi Tirroinen

2. sija

Fi AVA ja FI AVA-H

LAHJAKAS JADE JALALLA
KOREAKSI

kasv. Petteri Väisänen
om. Anna Pekkala

3. sija

Fi AVA ja FI AVA-H

EBEN'S MY SUPERGIRL,
CAITLYN

om. ja ohjaaja Eva Bensky
kuva: Irene Erling & Kuvauksellista.com

4. sija

FI AVA FI AVA-H SE AVA(H)

WILD TYPE CALAMITY JANE

kasv. Minna Karjalainen
om. Tiina Sauvola
kuva: Tiina Määttä-Kallio

5. sija

FI AVA FI AVA-H SE AVA(H)

EBEN'S MY GIRL THE
SUPERSTAR, PRIYA

om. Eva Bensky & Aki Hyykoski,
ohj. Eva Bensky
kuva: Irene Erling & Kuvauksellista.com

VUODEN MEJÄ-COCKERI 2024

1. Lammenpein Adalmiina "Hilla"
om. & ohj. Kaisu Kärnä
2. Debbie's Alpha Lupi "Sakari"
om. & ohj. Mervi ja Vesa Lainpelto
3. Lammenpein Alinda "Dino"
om. & ohj. Kaisu Kärnä

4. Lammenpein Rose-Hip Tea "Hippu"
om. & ohj. Kaisu Kärnä
5. Debbie's Ghost Love Score "Börje"
om. & ohj. Sari Hiltunen
6. Heart Rock Kickstart My Heart, "Routa"
om. Katri Alavalkama & Jan Egeland-Jensen,
ohj. Katri Alavalkama

1. sija

POHJ JVA FI JVA NO JVA SE JVA

LAMMENPEIN ADALMIINA
"Hilla"

om. & ohj. Kaisu Kärnä
kuvat: Kaisu Kärnä

Vuosi 2024 oli Hillan vuosi! Jo toistamiseen Hilla sai kunnian tulla nimetyksi vuoden MEJÄ-koiraksi.

Aloitettiin kausi heinäkuun lopulla omassa MEJÄ-kokeessa Kuusamossa, jossa Hilla pääsi puolustamaan oman emonsa kiertopalkintoa Cindyn jälki. Hienosti menikin, pisteillä 48 kiertopalkinto jäi jälleen Hillan nimiin. Jo seuraavana viikonloppuna jatkettiin hyvin alkanutta kautta Kolarissa pisteillä 48. Kolarissa Hilla on aikanaan MEJÄ-uransa aloittanutkin sen jälkeen kun edellisenä päivänä läpäisi taipumuskokeen. Lämpimiä muistoja.

Ennen piirinmestaruuskokeita käytiin porukalla Norjassa, Hillan siskon Dinon ja tyttären Hipun kanssa, ja aivan huikea reissu meillä olikin. Mukanani palasi kolme Norjan ja Pohjoismaitten jäljestämisvaliota. Reissu on ikimuistoinen ja ohjaajakin osasi toimia oikein jokaisen jäljellä. Se eniten jännitti. Joka jälki oli erilainen, eri ihmisen tekemä. Hillan jäljellä oli sorkan pala hyvässä piilossa ja siellä vieressä oli myös herkkutikku. Ollisipa ollut kamera, kun Hilla kantoi pientä herkkutikkua ylpeänä autolle. :)

Sitten oli Lapin Kennelpiirin PM-kisa Rovaniemellä. Hyvin Hilla nuuskutteli, voitto kotiin 49 pisteellä. Sehän tiesi sitten menolippua Multialle Sm-kisoihin.

Sinne Hillan kanssa lähdettiin ja vastassa oli kaatosade! Vaikka satoi vettä kaatamalla, se ei kokeen tunnelmaa pilannut. Vastaanotto oli lämmin ja oli ihana tavata monia vuosien varrella tutuiksi tulleita mejälilijöitä. Karsinnan jälki oli haastava ja en olisi arvannut, että nouseaan finaaliin asti sijalta kuusi. Tuomarina oli sama, jonka tuomaroimana Hilla oli ensimmäisellä jäljellä. Siinä oli taikaa.

Finaalissa oli onnellinen ja rento mieli, olihan se jo saavutus päästä finaaliin, enempi kuin olin ajatellutkaan. Hilla laittoi sitten lähes parastaan (yksi makuu jäi merkitsemättä) ja niinhän siinä kävi, että Hillan kausi huipentui jäljestyksen SM-hopeaan!

Lämmin kiitos kaikille, jotka olette kanssamme kulkeneet tätä matkaamme. Meillä oli ikimuistoinen kausi!

2. sija

DEBBIE'S ALPHA LUPI
"SAKARI"

om. ja ohj. Mervi ja Vesa Lainpelto
kuva: Vesa Lainpelto

3. sija

FI MVA FI VMVA
POHJ JVA FI JVA
NO JVA SE JVA

LAMMENPEIN
ALINDA
"DINO"

om. ja ohj. Kaisu Kärnä
kuva: Kaisu Kärnä

Dinolla riittää intoa jäljestämisessä kuin nuorella koiralla. Dinon perässä on niin mukava kävellä, kun sen ilo on tarttuvaa. Nautin siitä. Tänä vuonna Dinon mieleenpainuvuin suoritus oli valioituminen Norjaan ja samalla Pohjoismaihin.

4. sija

POHJ JVA FI JVA NO JVA SE JVA

LAMMENPEIN ROSE-HIP TEA
"HIPPU"

om. ja ohj. Kaisu Kärnä
kuva: Kaisu Kärnä

6. sija

FI AVA FI AVA-H SE AVA(H

FI MVA HEART ROCK
KICKSTART MY
HEART, "ROUTA"

kasv. ja om. Katri Alavalkama &
Jan Egeland-Jensen
ohj. Katri Alavalkama
kuva: Katri Alavalkama

5. sija

FI MVA SE MVA(N)
FI JVA S JVA

DEBBIE'S GHOST LOVE
SCORE "BÖRJE"

om. & ohj. Sari Hiltunen
EI KUVAA

VUODEN METSÄSTYSCOCKERI 2024

1. Miklaus Cheddar om. Eeva ja Petri Sulku	299	6. Frosty Morning's Gerda om. Tiina Nieminen	242
2. Frosty Morning's Siinto Vaaran om. Henna Kyllönen	298	7. Arctic Forest Aligas Aliissa om. Janne Sullström	239
3. Multifarious Braveheart om. Jari Leinonen	293	8. Karhurummun Juurakon Hulda om. Eeva-Marja Jokinen	232
4. Frosty Morning's Onnen Kulta om. Kaisu Räisänen	253	9. Hunters Guilds Dirty'n'Flirty om. Antero Niittymäki	226
5. Hunters Guilds Guts And Glory om. Anja Lintunen	245	10. Eben's My Girl The Superstar om. Aki Hyykoski ja Eva Bensky	188

1. sija

FI KVA-SPME

MIKLAUS CHEDDAR
"Hyrrä",

s. 12.2.2018
om. Eeva ja Petri Sulku

Hyrrän kanssa saatiin taas syksyllä viettää unohtumattomia hetkiä niin metsällä kuin kokeissa. Viime vuosina ollaan keskitytty lähes pelkästään liikkuvaan jahtiin, jossa etsitään aktiivisesti hakukuviolla riistaa, joten syksy aloitettiin totutusti perkaamalla kaislikoita sorsien perässä. Kanalinustuskauden kohokohta oli kahden ja puolen viikon reissu Lapin selkosilla osin yksin ja osin cockeriporukalla. Poikkeuksellisen lämpimät kelit ja pitkät metsästyspäivät tekivät reissusta raskaan ja keskittyttiinkin reissun jälkeen enemmän palautumiseen kuin koekauteen valmistautumiseen.

Kokeiden osalta syksy menttiin pitkälti vanhoilla pohjilla, kun helteisen kesän ja kiireisen syksyn takia treenaus oli jäänyt ihan muutamiin kertoihin. Ensimmäinen koeviikonloppu Soinissa oli reilun viikon

palautumisella pohjoisen reissulta. Oli mukava huomata, miten Hyrrän ajatus kääntyi metsästysmoodista suoraan koemoodiin, ja perustason tekemisellä saatiin molemmilta päiviltä ykköstulokset. Seuraavana viikonloppuna olikin jo SM-kokeet. Tavoitteena oli parantaa edelliskerran neljättä sijaa ja saada alle kaksi ehjää päivää. Lauantaipäivänä menttiin hurjalla draivilla, ja nappisuorituksella olttiinkin lauantain jälkeen tuloslistan kärjessä. Sunnuntai ei ollut lauantain veroinen päivä ja mukana oli myös huonoa tuuria, mutta kahden päivän yhteenlaskettu tulos oikeutti silti SM-kokeen 3. sijaan. Ohjaajan mieltä lämmittivät molemmilta päiviltä huippupisteet hausta, vaikka kahden ehjän päivän tavoitteeseen ei vielä päästy. Valitettavasti kokeista tuli pokaalin lisäksi kotiin viemisiksi myös tikku huulessa, jonka parantelemisen takia jäi välistä cockerimestaruus. Hyrrällä on ollut turhankin paljon epäonnea ja on onnistuttu tehokkaasti välttämään ehjä koekausi joka vuonna.

Hyrrän ehdottomia vahvuuksia on haku. Jos maastossa on riistaa, niin se ei varmasti jää löytämättä. Vauhdikas meno jatkuu myös päivätolkulla, oli maastossa riistaa tai ei, ja usein ohjaajan tarvitseekin olla järjen äänenä säätelemässä fyysisen kuormituksen määrää. Haku ei ehkä vastaa sitä, mitä rodun kotimaassa pidetään ihanteellisena eikä ole varsinaisesti tarkoitukseen, vaan hakua on muokattu siihen suuntaan, mikä toimii paremmin kotimaisissa maastoissa kotimaisella luonnonriistalla. Peruselementit ovat samat, mutta hakukuviota on skaalattu suuremmaksi kattamaan mahdollisimman paljon pinta-alaa maastossa. Meidän käytössä ohjaajan lähellä pyörivä koira ei vain ole tehokas, vaan haulikon kantama on käytettävä kokonaan hyödyksi. Perheemme käyttiksistä Hyrrä on se, joka haun laajuudella ja tehokkuudella järjestää suurimman osan tilanteista. Kontrastina kiihkeään metsästyskoiraan on Hyrrä kotiloissa leppoinen tapaus. Todennäköisimmin sen löytää sohvalta nukkumassa pää tyynyllä. Hyrrä tykkää myös olla lähellä ja usein se onkin änkeämässä syliin istumaan.

Tulevaisuuden suunnitelmassa on treenata enemmän TOKOa ja haaveissa onkin, että ensi kesänä päästäisiin ihan kokeisiin asti. Metsästyskokeiden osalta ei ole enää sen kummemmin tavoitteita kaikkien saavutusten jälkeen mutta saatetaan silti osallistua esim. cockerimestaruuteen hupimielellä. Haaveissa on myös josko Hyrrän jälkikasvua joskus tulevaisuudessa saisi kotiin jatkamaan isänsä viitoittamaa tietä. Mutta ennen kaikkea aiotaan tulevaisuudessa nauttia jahtireissuista, yhteisestä tekemisestä ja halihetkistä, toivottavasti vielä pitkän aikaa.

2. sija

FROSTY MORNING'S SIINTO VAARAN

om. Henna Kyllönen
kuva: Henna Kyllönen

Koen Okun onnistuneen todella upeasti metsästyskokeissa vuonna 2024. Oku nauttii työskentelystä, löytyy sopivasti vauhtia ja kestävyyttä ja tuo mukanaan silti rauhaa tarvittaessa. Voin seisoa Okun takana tyytyväisenä, koska Oku on minulle hyvä ja sopiva koira metsästykseseen.

Nautin luottamuksesta, joka on kehittynyt välillemme. Tämä keskeinen luottamus on myös näkynyt syksyn kokeiden tuloksissa. Kausi aloitettiin AVO1-tuloksella, ja kolme koetta myöhemmin kasassa oli lisäksi kolme VO11-tulosta sekä Cockerspanielit ry:n Mestaruuden sija 2. Näin ollen Okusta tuli Suomen käyttövalio spanielien metsästyskokeissa muistoksi hienosta syksystä. Kiitos Oku näistä muistoista.

3. sija

MULTIFARIOUS BRAVEHEART **UUODEN TULOKAS**

om. Jari Leinonen
kuva: Henna Leinonen

Syksy 2023 kokeineen jäi väliin Ykiltä, kun elokuinen silmätulehdus lääkkeineen muutti syksyn kuviot. Ja hyvä niin, saimme kehittää yhteistyötämme ja Yki sai kehittyä rauhassa vielä vuoden verran. Haasteita oli ja niitä hiottiin kuntoon. Syksyn lähestyessä oli hienoa huomata sen oikean "tekemisenpalon" syttyminen Ykissä. Ja kun yhdessä tekeminen saatiin kuntoon, sain nauttia hienoista Ykin tarjoilemista riistatilanteista niin metsällä kuin kokeissakin. Ykinlaista polkua on mukava jatkaa kohti tulevaa.

4. sija

FROSTY MORNING'S ONNEN KULTA

om. Kaisu Räisänen
kuva: Kaisu Räisänen

5. sija

HUNTERS GUILDS GUTS AND GLORY

om. Anja Lintunen
kuva: Anja Lintunen

6. sija

FROSTY MORNING'S GERDA

om. Tiina Nieminen
kuva: Tiina Nieminen

7. sija

*ARCTIC FOREST
ALLIGASIN ALIISSÄ*

om. Janne Sullström
kuva: Janne Sullström

9. sija

*HUNTERS GUILDS
DIRTY'N'FLIRTY*

om. Antero Niittymäki
kuva: Kirsi Niittymäki

8. sija

*KARHURUMMUN
JUURAKON HULDA*

om. Eeva-Marja Jokinen
kuva: Eeva-Marja Jokinen

10. sija

*EBEN'S MY GIRL THE
SUPERSTAR*

om. Aki Hyykoski ja Eva Bensky
kuva: Eva Bensky

VUODEN METSÄSTYS- COCKERIKASVATTAJA 2024

Cockerspanielit ry:n Vuoden metsästyskoirakasvattaja 2024.
SPME-vesityö pisteissä mukaan on laskettu SPME- ja SPME-V -tulokset.

1. Frosty Morning's	137	5. Friisin	28
6 koiraa		4 koiraa	
2. Miklaus	90	6. Field's End	11
6 koiraa		2 koiraa	
3. Multifarious	48	7. Ladysplit's	4
2 koiraa		2 koiraa	
4. Karhurummun	39	8. Kivimetsän	2
4 koiraa		2 koiraa	

kuva: Henna Kyllönen

VUODEN TOKO-COCKERI 2024

SPECK LINE BAXU BERTTÄ

om. Sirpa Kivimäki

kuvat: Sirpa Kivimäki ja IDA Photos (pentukuva)

Tämän parempaa ja itselleni sopivampaa kaveria sekä arkeen että harrastuksiin en olisi voinut saada. Malva on rauhallinen, kiltti, kuuliainen, kaikkien kaveri.

Arkeemme kuuluvat pitkät metsälenkit ja kesällä uiminen. Malva on yleensä mukana joka paikassa, mihin koiran vaan voi viedä.

Harrastukset ovat vieneet meidät mennessään ja tällä hetkellä treenaamme TOKOa, rally-tokoa sekä hoopsia. Agility on tällä hetkellä jäänyt vähemmälle.

Hyviä hetkiä teille kaikille koirienne kanssa niin ihanassa arjessa kuin upeina onnistumisen hetkinäkin, kun olette saavuttaneet jonkin tavoitteenne.

UUSIA VALIOITA

Kuva: Marika Leppänen

Uusi Suomen muotovalio
FI JMVA FI MVA

ASPENCREEK'S FILL THE WORLD WITH GLAMOUR

s. 20.09.2022

i. WINLINE'S ALEKSIS

e. C.I.B*, C.I.E* FI MVA EE
MVA LV MVA RIGAW-24
ROSSWIND GLAM AS
GLAMOROUS

kasv. & om. Anna-Maija ja
Marjo Romppanen

Kuva: Verna Vehmanen

FI JMVA LT MVA SI MVA
RO MVA RO GR MVA LT
JMVA LV JMVA BA MVA
ME MVA EE JMVA BA GR
MVA BA FED MVA BALT
JMVA ME GR MVA

I WILL BE FAIRY IN YOUR TALE

s. 27.9.2022

i. MANCHELA SPEECHLESS
AT CASSOZ

e. I WILL BE ANGE DU
DEMON

kasv. Linda Czipott
om. Verna Vehmanen

Kuva: Marika Leppänen

Uusi kansainvälinen
muotovalio ja
näyttelyvalio
Uusi Viron ja Latvian
muotovalio

C.I.B.* C.I.E.* FI MVA EE
MVA LV MVA RIGAW-24

ROSSWIND GLAM AS GLAMOROUS

s. 19.3.2020

i. FI MVA DKJV-17 JMV-17
JV-17 HeJW-17

FLYERS ABRKADABRA

e. C.I.B. FI MVA FI VMVA
TLNW-18

ROSSWIND VISA IN USE

kasv. Tuuli Rossi
om. Anna-Maija ja Marjo
Romppanen

Kuva: Kirsi Helenius

Uusi juniorimuotovalio
FI JMVA, EE JMVA

SÄKENÖIVÄN FIFTY SHADES OF GREY

s. 14.7.2023

i. SÄKENÖIVÄN YOU
LITTLE CRAZY DANCER
e. RASSEL'S MIDSUMMER
MAGIC OF LOVE

kasv. Annastiina Kovanen
& Timo Kovanen
om. Olivia Koivunen

Kuva: Susanna Sinisaari-Kaislo

TRIPLET BY DESIGN

C.I.B. C.I.E. C.I.B.-V FI MVA EE
MVA LV MVA LT MVA BALT
MVA JV-16 TLNW-22 LVV22
VV-24 HeVW-24 PMVV-24

s. 4.1.2016

i. POHJ MVA SE MVA(N)
SEV-09 PMV-11 SEV-12
SEV-13 NOV-14 NOV-14
PMV-14

BACKHILLS NEW DESIGN

e. C.I.E FI JVA EE MVA LV
MVA NO JVA SE JVA POHJ
JVA LT MVA BALT MVA
LTV-17

BAYSWAY BLUE RONNIE

kasv. Heli Härkälä
om. Heli Härkälä & Susanna
Sinisaari-Kaislo

Kuva: Susanna Sinisaari-Kaislo

TRIPLET THE HOBGOBLIN

C.I.B. C.I.E FI MVA EE MVA
LV MVA LT MVA BALT
MVA TLNW-24

s. 5.10.2019

i. C.I.B. SK MVA HU MVA
HU JMVA

LINDRIDGE BOLT FROM
THE BLUE

e. C.I.B. C.I.B.-V C.I.E. FI
MVA FI JVA FI VMVA POHJ
JVA EE VMVA EE MVA LV
MVA NO JVA SE JVA LT
MVA BALT MVA LV VMVA
LT VMVA LT JMVA LV JMVA
EE JMVA BALT JMVA BALT
VMVA LTJV-15 TLNJW-15
EEV-17

TRIPLET YES INDEED

kasv. Heli Härkälä
om. Heli Härkälä &
Susanna Sinisaari-Kaislo

Hallitus ja muut toimihenkilöt

Tavoitat kaikki hallituksen jäsenet sähköpostiosoitteella:
hallitus@cockerspanielit.fi

Jos haluat asioida vain puheenjohtajan tai sihteerin kanssa, löytyy heidän sähköpostiosoitteensa nimen alta.

Puheenjohtaja
Markku Korpi
puheenjohtaja@cockerspanielit.fi

Sihteeri
Anu Ikonen
sihteeri@cockerspanielit.fi

Varapuheenjohtaja
Pirjo Peltonen

Hallituksen jäsenet
Jan Egeland-Jensen
Mari Hotti
Minna Kinnunen
Mariann Korpi
Katariina Leivo
Elina Olshin

Jäsensihteeri ja taloudenhoitaja
Tilipalvelu Pajutar Oy
Aila Tarkiainen, Kelotie 12, 50120 Mikkeli
p. 044 340 8657
aila.tarkiainen@pajutar.fi /
taloudenhoitaja@cockerspanielit.fi

Ulkomuototuomarikoulutus
Arja Koskelo
p. 0400 225 926
arja.koskelo@gmail.com

Tiedottaja
Katariina Leivo
cockereidenjalostustoimikunta@gmail.com

Toimikunnat ja alajaostot

Jalostustoimikunta
cockereidenjalostustoimikunta@gmail.com
Katariina Leivo, pj
Taava Nevapuro, sihteeri, viestintä
Kirsi Helenius, viestintä
Minna Kinnunen
Mariann Korpi, DNA-lausunnot ja terveystulosten skannaus, data- ja talousvastaava
Annastiina Kovanen, pentuevälitys, pentuvälitys, SKL:n pentulista
Jaana Rankio, pentuevälitys, pentuvälitys, SKL:n pentulista
Konsultoiva ulkomuototuomari Anett Finnig
jalostustoimikunnan ulkopuolelta

Pentuevälitys, pentulista, kasvattajien pentuepäivitykset
cockeripentueet@gmail.com (kasvattajat)
cockereidenjalostustoimikunta@gmail.com (pentukyselyt)
Annastiina Kovanen
Jaana Rankio

Geenitestauslausunnot prcd-PRA, FN, AMS, AON, retrogeenit, terveyslauseunnot
cockereidenjalostustoimikunta@gmail.com
Mariann Korpi

Näyttelytoimikunta – päänäyttely
nayttelyt@cockerspanielit.fi
Katri Alavalkama, puheenjohtaja
Annastiina Kovanen
Sandra Mäki

Julkaisutoimikunta
cockerspanielilehti@gmail.com
Markku Korpi,
Cockerspanieli-lehden
vastaava toimittaja
Annika Kontturi-Salmi ja Mari Salminen,
päätoimittajat
Ari Suramo, taittaja

MEJÄ-toimikunta
mejacockerspanielit@gmail.com
Jan Egeland-Jensen
Anu Ikonen
Kaisu Kärnä
Sari Mäntyraanta
Saara Varis

Taipumuskoetoimikunta
taipparit@gmail.com
Katri Alavalkama, puheenjohtaja
Mari Hotti
Anu Ikonen
Petri Martiskainen

Metsästyskoetoimikunta
cockerspanielitry.metsastys@gmail.com
Petra Saari, pj
petra.ts.saari@gmail.com
Hertta Pirkkalainen, sihteeri
hertta.pirkkalainen@gmail.com
Mika Jyrkönen
Jenni Juselius
Kaisa Kiviniemi
Anne Knuutinen
Eeva-Marja Jokinen

TOKO- ja rally-tokotoimikunta
tokocockerit@gmail.com
Anna-Maija Rokka, pj
Kati Hartikainen
Jenni Kortemaa
Laura Taimioja
Marika Tytärniemi

PR-toimikunta ja kerhokauppa
kerhokauppa@cockerspanielit.fi
Mari Hotti
Elina Olshin

Kesäleiritoimikunta
Susanna Sinisaari-Kaislo
Marianne Sundblad
marianneundblad@gmail.com

Pohjois-Hämeen alajaosto
pohjois-hame@cockerspanielit.fi
Katri Alavalkama, puheenjohtaja
Taina Tanhua, sihteeri
Marita Ojanen

TAKAKANNESSA: Emma ja Lisa, kuva Lilli Vainio

